

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૨૭૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ મજબુતે જીત્યાં

વિષય ૬ : ૪

મજમુએ નશાયેહ.

તશનીફ શેખ શાહકઅલી.

બીસમીલ્લા હીરરહમાં નીરરહીમ.

ભાગ ૧ લો.

(૧)

શાહગુરૂ ફરમાવી ગયાતે લીખ હીરદાની તખતીમાં
ખેર જો ચાહે તો ખેર નથી કંઈ આ દુનયાની વિનતીમાં
પેદા થયા જે મુખ પીશાશે આખી મોનની ઘંતીમાં
ધીયાન ખુદાથી રાખજે વાહલા પડતીમાં ને ચડતીમાં
યાદ ખુદાની કરસે બસર જે તેહને ખુદા વીશરશે નહી
મરશે અગર સેંહશાર વલેકીન લોગ ખુદાના મરશે નહી

(૨)

મરી ગયા વો લોગ કે જેહના મરા પછી ના નામ રહયા
આવીને આ દુનયામાં તેથી હુંકંબાના ના કામ રહયા
નીકલાથા માના પેટથી તેહવા ચહાંથી કચ્ચા ખામ ગયા
મોતના કરવા પીયાલા પીને પચતાવાના દામ શહયા
એહવા હઝારે લોગ ગડા છે આ ધરતીના ખાડામાં
આંકીલ હોએ તો ચેતજે વહાલા હુંમર બાકી દારામાં

(૩)

ખુદા બગૈર અઝ બીલકૈત છે તે મોતના સરવે નીસાના છે

મોતના વાસતે રખયે શખને આ ઓતાર મા તાના છે
 એકર મિલુ છે સહદમા ચહા કુન એહમા અપને ધગાના છે
 કુંકી શખને દસે છે વાહલા કાલા નાગ ઝમાના છે
 થોડ હંસાવી બહોત રૂલાવી ખેલ ધગોના ખેલે છે
 એહવી દુરંગી દુનયાની દીલથી કોઈ ના હર ગીઝ મેલે છે

(૪)

જે કોઈ ખુદાના લોગ છે તેહને ખુદા શીવા કાઈ ધયાન નથી
 આવા અગર ઓતારે મનખમા એહવા મનખ ઇમકાન નથી
 તે શખ ઓલીયાઓની નઝરમા દુનયા બરાબર હાન નથી
 મરવુ છે જીવુ તે લોગોતુ સુવા જે કોઈ ઇનશાન નથી
 દુનયામાં આવા દુનયા ન દેખી એહવા સતના ઘેરા છે
 સુવા નથી વો જેવા દાઈમ જન્મત અનદર દેરા છે

(૫)

પરથમ પેહલા ખુતાલીખ ન કુંવરઅલી છે નામ નસર
 ટાહા નખીના જમાઈ ખાસા કાતીમા દુલહન ના સોહર
 કઠો જો હોત તો એક કરત ધરતીને ગગન એહવા ઓરઆવર
 દુનયા થઈ તેહના વાશતે પેદા કરી નઝર ના દુનયા પર
 સૈરે ખુદાયે દુનયાને સુકી એવી કોઈશી સુકાશે નહી
 મગર અઈમ્મત ફરજંદ એહના ચેથી કમકઈ થાશે નહી

(૬)

બાગે અવાલીમા એક દીન થા લીખે છે રાવી સૈરે ખુદા
 હાથમા પાવડો લઈને પોતે ઝમી બરાબર કરતાથા
 ખુબેના એક માસુકું અંરખમા હુશનમાથી મસહુર બજા
 ખુબેના જેવી બનીને દુનયા મોતી રતનના ઘેનામાં
 આવી ઉભી રહી પાશ વશીના બોલી એ સાન હાડની
 દુનયા છું મને પરનો શાહબ શોંપુ ખઝાના કાંડની

(૭)

તીવારે બોલા વશી નખીના એ દુનયા કઈ શરમ તુખા

કડો ડો મરદો કરીને તુમે સરવેને આખીર કીદા ફના
ટલાકં દીદી તરન તુને મેં હવે પરનવુ નથી રવા
ખાક છે તારા ખાના ઉપર ખુંદ મરદ તારા જેવા
દુનયામાં ગર હોત ભલાઈ ટલાક હેદર દેતા નહી
વશી નખીના ઇતલી પડેલી માલને ઝરથી કરતા નહી

(૮)

લિખે છે રાવી નીપટ અંજળ થઇ અલી વલીની ફઝીલતથી
હઝાર વીગા ઝમી ખેરતા પોતે અપની કુંવતથી
ખમ્બુરી તેમાં બોધને દોલત પેદા કરતા મેહનતથી
ખરચતા દોલત ખુદાની રાહમાં બશ છે એહની હીમ્મતથી
તરશથ વરશની ઉમરમાં પોતે ઝરદાને હલવા ચાખા નહી
જવના આટા લુખા શીવા કઈ ઝખાં ઉપર ફાકા નહી

(૯)

એક પિતારી લઈને તેહમાં જઈનો આટો ધરતાથા
લુખો આટો ધરી પીટારી ઉપર તાલુ જરતાથા
તીવારે એક કુંડ્રીએ પુછુ ચોરથી આપ સું ધરતાથા
જઈનો આટો ધનો છે શશતો ઇતલુ શીપર કરતાથા
કહયું વશીયે ફરઝંદ મારા ધીને ખાંદ મીલાવે છે
જડું છું તાલુ તે ખાતીર મેં અંલીને લુખું ભાવે છે

(૧૦)

સેહરુલાહીલ મુઅંઝમ અંદર ખરચતા પોતે પારવના
હશન હુશૈન ને દીરહ મહેતા જોહદથી જેકરતા પેદા
કહેતા જમારો શબ શાઈમને એ ટાહાના શેહઝાદા
મુનાદી બેવે શેહઝાદાના કુદા અંદર પ્રીરતા થા
રશતે બ રશતે લલકારીને મુનાદી ધરધર શમલાવે
જમન અંલીનુ મુળાહ છે શબને હશન હુશૈનના ધર આવે

(૧૧)

મશબૂદમાં અજનબી મુશાપ્રીર એક કોઈ ગામથી આવોથો

હુશૈનના ઘર ટરેહ ટરેહનું જમન જમી પાછો વલો
સેરે ખુદાને કી'બલા અંદર દેખા ફાંકે છે આટો
રીઝતં તે મીશકીનના દીલમા આવી તે ખાતીર દોરો
બોલો હુશૈનથી શાહખ જમનદો એક દુરવેસ ખુદાના છે
કી'બલા અંદર ફાંકે છે આટો વીશતર તેહના પુરાના છે
(૧૨)

હુશૈન ચે આસુની ઝખાની આંખેથી આંસુ ટપકાવા
કહ્યું છે વોહ દુરવેસ નખીના લાઇ હુમારા છે બાવા
અંલી ખલીફા કહે છે તેયે છે દીનને જેયે જમખાવા
ફાટા પેહની આટો ફાંકી ખીલાવા શખને પેહનાવા
રોયો મુશાફીર બેખુદ થઈ આ દેખી અલીની શીરતને
શુન્ની આલમ જામીયે આ લીખી અલીની ફઝીલતને
(૧૩)

અંલીની આલી ઝાતના ઉપર શું શું શદમા યુઝરા છે
દુનયાની બે મુરવ્વતીથી દીલના ટુકરે ટુકરા છે
માઉયો બાગી દીકરો હીંદનો ઝીનાના જેહના સોહરા છે
રાજ દગાથી લીદા અંલીના આગમા આખીર ઉતરા છે
દુનયામા બે હોત લલાઇ ઉમમ્યા હાકીમ થાતા નહીં
વશી નખીના દુઆ લઈને આ આલમથી જાતા નહીં
(૧૪)

ઇબને મુલજીમ લઇને કે'હબા કુટામાનો ચાર નશર
ખુરો કોઇ એહવો થયો ન થાશે આ ઓતાર બસર અનદર
ખંજર ઝેહર પીલાવી કીદો ઝખમ વોહૈદરે શફદર પર
કુઝતો વરખીલ કચાંબા કહીને ગીરા ઝમો પર સૈરે બખર
અંરસને કુરશી જીન્નો મલઇક શખ ફરયાદ પુકારા થા
નમાઝ પડતા મોલાઅંલી ને કીબલા મ જીયારે મારા થા
(૧૫)

ઝમાનામા બેહોત મયા તો હુશૈન ઉપર કરત મયા

એહર ન દેવા દેત હશન ને એહરથી પોતે હરા થયા
ફતેહ કરત ન ચઝી દીયોને શુતમના જેથી પુર વહ્યા
શુની સકીશતા અધમ્મતોની જાગરના ઉપર દાગ રહ્યા
ખુદાના ખાશા ઉપર શું શું ખુરાઈ ગુજરી ઝમાનાની
જમાનાથી જે ખેરને ચાહશે નીપટ છે તેહની નાદાની

(૧૬)

ઇમામ તૈય્યબની મેહનતથી શરવે મેહનત કમતી છે
પહાર થઇને પરી મુશીબત બીજી મુશીબત કમતી છે
ખમ થઇ ગરદનયે હમ ગમથી ગોયા ખુરજની ચમતી છે
કુફરની થઇ તે દીનથી ચહરથી દીને નબીની નમતી છે
આયા જીવારે શુરજ હકીકી ઇમામ તૈય્યબ પરદામા
શહી થયુ લાખેર છે દુનયા હર આકીલ ના હિરદામા

(૧૭)

ઇમામ આમીર સહીદ પોતે રમઝે સહાદત કરતા થા
ઉતરજ લઇને છુરીથી તેપર ઝખમ હમે સા કરતા થા
યે હીકમતમા હુદુદ શરવે હેરત અંદર ફિરતા થા
ઇબને મદ્યનથી જઇ પુછે હુદુદમા યે ચડતા થા
ખોલા ઇબને મદ યન ચારે ફેલ ઇમામમા હીકમત છે
રમઝ કરે છે છુરીથી ઉતરજ મીપાલ માહરી શહાદત છે

(૧૮)

ઇમામ તૈય્યબ ટીફલથા તિયારે સોંપી એહને ઇમામતને
નશના લેદથી વાકીફ કીધા શબ મુમીનની જમાઅતને
કેહતા આમીર સહીદ હું છું ધું ધું છું મેં સહાદતને
મુલક મુલકને જઝા ધરામા લખીને નશની કીતા બતને
એમ ફરમાયુ હરકાગજમા પોતે નશના કલામો મા
ઇમામ તૈય્યબ દીકરા માહરા ઇમામ છે યે ઇમામોમા

(૧૬)

મીશરથી મોલાના આમીર ચે પુરાના કપડાનો દુકારો
સરીક હેઠર સાથે ચમનમા હુરરતે મલેકા ને લેજે
દેખી પુરાનો રૂમાલ ખીખી બે ખુદ થઈ માતમ કીદો
કહ્યું કે છે નજદીક શહાદત આમીર શાહેબની લોગો
દુઆંત શબને કપડૂ દેખાવી લેદ બતાવી રોવારા
ઈમામ તૈય્યબ ઉપર નશ ના કાગજ શબને વન ચારા

(૨૦)

હાઝીર મજલીશ ગોર કરો કોઈ હીકમત છે આહીકમતમા
હુદેદે હજરતે આમીર ઉપર શરશ છે ખીખી હીદાયતમા
ઉતરજ ઉપર છુરીને ફેરી કોઈ ન શમજા હીકમતમા
બુના રૂમાલને જોઈને ખીખી શમજા બશ છે કુરબતમા
ઝીજબલામા જઈને શબા તું મુંજરા કરજે વો તુરબતને
દુઆંત જે ચે ઉધાવી કાયમ કરી ઈમામી દાવતને

(૨૧)

વા કીઓ મોલાના આમીરનો લખે છે રાવી એમ વહલા
શવારી નીકલા એકદીન આમીર નખી વશીના ગુલ લાલા
ગીરો નીઝારી મીનારા પરથી હતો મીનારો તીયાં આલા
શવારીના શબ શવાર પેદલ દેખવા ખાતીર વહાં ચાલા
કુરશદ દેખી નીઝારીયા શબ આવી દુટા એક કંલમ
છુરીથી મોલાના આમીરને ઝખમી કીધા હાએ શુતમ

(૨૨)

ઈમામ તૈય્યબ તે અરશામા તજી મીશરની શરદારી
ખીલાદે મગરીબ તરફ પધારા વકંતની જોઈલાચારી
ગોસે નસીની કીદી શબથી દેખી નીફકની આઝારી
ઉથી છે તે દીનથી આ જગતમા શતરની રાતની અનધારી
મિશર થયું અંધારૂ ચકા ચક સું છે અંજબ અંધારામાં
શીધારા દીની શુરજ તીયાં થી લેલી હુદુદવા તારામ

(૨૩)

અંબદુલ મજાદ થો ભાઈ ચચેરો ઇમામ અમીરનો ચારો
હવાલો કશરની દાવતનો મુસતોદા કરી શોંપો શારો
નીમક હરામ થયો વો જીવારે દીનને દુનયામાં હારો
નીમક હરામોનું ભી ભલુ કંઈ થયુ છે કોઈ દીલમા તારો
સુર કેહતોથો મુખથી ટેયબ ઇમામનનો ના ઇબજી
છાક કીબરની ચઢી તીવારે કેહવાલાગો શાહબ છું

(૨૪)

ઇમામી દાવો કરીને અંબદુલમજાદ જલદી ફના થયો
એહના પછી એહનો દીકરો ઝાફર અંજબ પરો તે પર શદ્દો
કંતલ કરી શદ્દાશ ના અનહર વઝીરથે તેહને નાખો
ઝાફર પછી એહનો દીકરો ફાઈઝ થયો તે તીફલી માહી મુવો
ફાઈઝ પછી એહનો ભાઈ ચચેરો આઝીદથી અંજમ થયો
મોજાઝો તૈય્યબ ઇમામનો આ દુસમનનું ન નામ રહું

(૨૫)

શુલેહીઅત ખીખી પછી દુઆંતો થયા ઇમામી ફરમાનથી
ઇમામી તૈય્યબની દઆવતપર થયા તશદ્દુક દીલજાનથી
છુરાયા આંલમ દુબા હુવાને મજીદીયોના દુશાનથી
શુકર છે કાશીર હર સાકીરનો ચે લોગોના એહશાનથી
મુશ હફે રબછે ઇમામ તૈય્યબ જીલદ દુઆ તો મોહ કમ છે
મુશ હફના ચુંબવા અગારી જીલદનો બોશો અકંદમ છે

(૨૬)

હકીકી શુરજ ઇમામ તૈય્યબ દુઆંત તારા રોસન છે
કુદશના માલી ઇમામ તૈય્યબ દુઆંત કુદશી શુલશન છે
અઝલ નાશીર છે ઇમામ તૈય્યબ દુઆંત શીરના મખઝન છે
ખુદાના મશકન ઇમામ તૈય્યબ દુઆંત એહના મશકન છે
એક મીલા છે ખીજમા આવી ચે બેમા જે વશલ કરે

ઇલમની થઇ તેહની સુરત હાશીલ બાકી યે છે અંમલ કરે

(૨૭)

તકવા છે નેક અંમલની કુંચી તકવા ખેરનો છે પાયે
તકવાની છે તોબા નીસાની તોબા તકવા છે માયે
ઇલમના સોદામા ટુટો નથી જે નહીંલે તે પશતાયે
નીકલોયો માંતા પેતથી તેહવો મતજ ખોટયો કેહવાયે
આ કાલીબના બાઝાર અનદર શુરો થઈને કમાજે તુ
જમેનુ ખાતુ લઈને અપના વતન કદીમમા જાજે તું

(૨૮)

ઉમરનો શુરજ દુબશે તિયારે ગોરની રાત છે અનધારી
રોસની નેકીની લઈને જાજે ઝલકશે તેશી કબર તારી
મોતના આયા આગે જે કોઈ મરે અજબ તેહની હુસવારી
જીવને તુ આબાદ કરીને જીસમની કરજે મશ મારી
કરજે તુ એહવો જીનદગી અનદર જીશમ કબર મા દુઆ કરે
જીવ નિકલતા જીશમથી યારો નુરનો સોલો થઈને ચઢે

[૨૯]

અંબ ભરી છે ખલકંત અકબર અંબ તુ પોતાના જો જે
ધુરી અશકની લોંકીને દીલમા લોહીના આંશુથી રોજે
તોબાના ખાલીશ પાનીથી તુ મેલ ગુના હોના ધોજે
કરે બદી જે તારા ઉપર કરીને નેકી બદી ખોજે
બાકી ઉંમર છે તેહમા એદીલ તું ખરીદી કર આ વશા નાની
કમાશે એહવું કે ખોટ નહી રહે આગલ તારા ઝમાનાની

(૩૦)

નીચાને ઉચા સરવેથી કરજે તરાજો દીલની સફાઈથી
માંજજે આરસી દીલની હરદમ વહાલા દાગે રિયાઈથી
લલુ ગુમાન લલાઈ છે તુ મત ગુઝરે યે લલાઈથી
ગીબત છે મૈયત લેહમનુ ખાવુ વેગલો રેહુ યે ખુરાઈથી

તકળ ખુરી સૈટાન નોછે કાંદો યે કાંદામા જાજે ના
કશુર અપનો શમઝી ને તુ કખર ઝખાંથી ખાજે ના

૩૧

ઝખાંથી કહેવુ શહેલ છે લેકીન અમલનુ કરવુ છે દુસવાર
ઝખાંથી કહેતા ઝમાંના ગુઝરા હવે અમલ પરથા તૈય્યાર
જીશમથી લેશે જીવનીકાલી માતના પીયાદા ને અશવાર
એકને માટી માટી કરશે બીજા નો હાપ્રીઝ કીરતાર
આ હીરદાની લલી ઝમીંશી ઘાંશ હવાનો ઉખાડી ને
કુલ અમલનાં બોતુ દેખી અજબ કરાવી બારીને

૩૨

અમલ હશે જે ખુદાના ખાતીર તેહમા તકાવુત પરશે નહી
એકના આપશે દશ વો ખુદાચારજની કદર વીશરશે નહી
ધુવ્વા મીપલ છે ફેએલે રીયાઝ ધુવ્વો હરબીઝ ચડશે નહી
ખુદા શીવા જે ધારશે બીજા તેહનુ કામ શુધરશે નહી
કરયે તે કરયે વાશટે રખના બીજાની શું પરવા છે
હંમેતા યે શમઝા છે બીજા શમઝા છે તે બેજા છે

૩૩

સરીઅંતુલ મુશટફા ચમન છે વોઈબદાઈ ગુલીશ તાંને
કુદશના આલમથી યે રવાં છે કુદશી દરયો એહશાનનો
ખઝીર યે પીદો જેવા દાઈમ યે છે ચસમો એહવાનનો
શીવા સરીઅંત ખેર નથી કંઈ ખેર છે એહમા ધનશાનો
બીજા નબીની જીમલા સરે પર છે આસુઝની શર શાઈ
થાએ છે જેમ કમ શુરજ આગે તારાઓની રોસનાઈ

૩૪

તમામ આલમ કુદરશતાં શુ તેહમાં નબીની નુબુવત થઈ
ઝોર કુદરનુ હતુ નીહાયત નબીને તેથી મેહનત થઈ
કુવ્વત જીયારે આવી અંલીને પછી નબી ને કુવ્વત થઈ

ગીરાઃ ઝમીં પર કઈ કુફરો ઉભી તીવારે શરીઅત થઈ
નળી સીવા કોઈ ખમે મુશીબત સરએ ને કાંચમ કરી શકે
અંદી શીવા કોન પછાડે દુસમન નળીને હાકીમ કરી શકે

૩૫

શીધારા જીવારે આલમે બાલા ઉપર ચહાંથી નળી વશી
અઈમ્મતો ચેસી હીકમતથી આહીર કીદા દીને નળી વશી
દુઆંતો ચે ચે ટરીકં ઉપર કરી સરએ આ બાદ શહી
બયાન કીદા અઈમ્મતોની શનદ મુવાશીકં અમરો નહી
કરે બસર જે સરે ની ખીદમત તેહમા નહરગીઝ ખામ રહે
શરએ જહાં લગ રહે વહાં લગ તેહના બાકી નામ રહે

૩૬

બસરમા વો છે બસર કે જેહને નીપત ખુસી હોએ મરવાની
ખુત્રાહીસ હોએ તે સખશને ચહાંથી આલમે બાલા જવાની
હરગીઝ તેહને બસર ન કહૈએ ફરીસટા કહૈએ રહાની
મેહર કરીને જીશમાની પરજીસમાની થયાતે નુરાની
એહવા કરમની શીપ નાદુરને ઝુફર રીઝવાની કહૈએ
એહવા મયાના માહે અતમને રવા છે શુબહાની કહૈએ

૩૭

મુંખ એહવા કહાં તલની દખલદે માલને ઝરને શીના મા
ફેઝના દરયા દેખી ને તેહના લરજો પોહયો દરયા મા
અંતાના લોગને ગીનયે જીવારે ગીનાએ પોતે એકતા મા
શરતાલા મા દુનયા ફનાથી જો ન ચે હોતા દુનયામા
આ એહશાન ના શાહેબને ગર કહૈએ ખુદાતો બરખથા
બલકે ખુદાઈ હેકલ અનદર પરવરી ખાતીર ઉતરાથા

૩૮

ગોષે કુતુબ કઈ દેખા લેકીન એહની ગરદને ન પોહયા

કરીસમાને એં જાઝ શુનાથા તેયેથી આંખે દેખા
તુમારી રોસની થાએ ને આંલમ વના ખુસી આવે જોવા
યકીંછે તે દાઈના ખાતીર યાશ પછી વરશાત થયા
ખુસકી તરીમા યાદ કરે જે મુસકીલ તેહની દુર કરે
હાઝીર થઈને તે મુમીન ને ખાતીર ને મશરૂર કરે

૩૯

ઠીતના હમારા દુસમન કેહછે શખછે કીના નો દુગયાં
ફુંખો ખાશોખનો અંજાઈખ નથી કરામતનો ઇમકાં
હમેં તો નથી જોલતા લેકીન લાચારી નીછે ખુરહાં
કહાંથા રાજીતુમેં કે ફુંખો ખની ને ઝાહીર થાએ અંયાં
જીયારથી ફુંખો શુરૂ થયો તેદીનથી તુમેં પામાલ થયા
કરામતો કઈ કઈ છે ઝીયાદા દુસમન ખસતા હાલ થયા

૪૦

ઝકીના એ ફરજંદ હુમા યું મુશુફ ફેઝ ન અખરે રવાં
ખદરના ખદરના લુલુએ મકનું નજમે હુદા મુશકીલ આશાં
જનમની એ તારીખના મેમુન મલક શઆદતના શુલતાં
કરમની ખાનના ગોહરે મખજું ફુદશી શીયમના એ રીઝવાં
આજની રાતે આપ એમોલા આંલમે હંકંખા ચાલાથા
યે ખાઈવથી હમારા દીલ મા ઘના તેખીલા શાલાથા

૪૧

યાદ કરીને રોએ છે હય્યુ મુશુરી આપની શુરતને
જીગર જલે છે ઝીકર કરીને આપની મેહરો સફકંત ને
ફરા મોસી એક લમહા નથી પરધા પોશી હુમરતને
આંખથી વેહ છે આંસુ હરદમ દોખી મુકદ્દ દશ તુર ખતને
ખદલ તુમારા મરતા હમેંને તમેં એ શાહખ ચહાં રેહતા
કરમ ફઝલના દરયા દાઈમ હમેશા હાથેંથી વેહતા

૪૨

બારી તઆલા નખીવશીને અધમ્મતો નીહુરમતથી
 હંકુલ ઇબદાઈચિત આલાને શરવેનો સફાઅતથી
 નજમુલ હુદાને કરતુ મુસરરફ તારા હુઝુરી તલઅંતથી
 યુ ફને મસમુલ તુફરજે વો ઇબદાઈ ખોલઅંતથી
 ઇમામ તૈય્યબની હઝરતમા રોખરૂ એહના વાશા કરે
 વો શરવરના ખાશાઓમા નજમુલ હુદાને ખાશા કરે

૪૩

અંબદેઅંદી છે ખત્રફ ગીરામી યુસુફ મીશરી અનવરના
 બદરૂલ હુદાના પાતા શામી દીકરા તૈય્યબ શરવરના
 ઇરષ છે જેહને તાજી હુમામી નાઇબ સાફી કોશરના
 ફીદા છે જેપર ખાશને આંમી નુર છે નયરે અકબરના
 રોઝે અઝલથી નુર તજદ્દી ખુદાના એહના મુખરામા
 દાખોલ થાએ છે ચેબાઇંષથી જીન્નો મલાઇક મુજરામા

૪૪

ઝાત ખુદાની હમ ઝાતોના ઝુહુર એહમાં શુબહાન છે
 ચમન છે હર એક કમાલતોના લહુન્ની ઇલમના બુશતાં છે
 ઝેબ છે એહલે નબતતો ના બારીસ જેહના એહશાન છે
 ઇલમ ખુદાની ઇબાદતોના ફુનીયાથી રોગીરદાં છે
 તારીકે ફુનયા એહવા ન દેખા ફુનયા ઉપર નઝર નથી
 શીકર છે દાઇમે ઉકુંબા અંદર ઉકુંબા શીવા કંઇ શીકરનથી

૪૫

શેકુલહુદા ચે શબબ લકંબ છે કુફરને લઇ બરબાદ કરા
 તખતનસીં થઇ દીને નખીના કીસવરને આબાદ કરા
 ચસમએ હેવાનના પાનીથી સરવે મુઅય્યદને ઇબાદ કરા
 ફલક ચે જેહને ગરદીશશી ના સાદ કરા તેહને સાદ કરા

એહશાન એહવા કોઈથી થયા નહી આ દુનયાની ખીલકંતને
કુરખાન થાએ છે એહલે હીમ્મ સખ દેખી એહની તુરખતને

૪૬

કેાન કરે તેહરીર ફાઇલ આઇ રતન ના વાહલાના
ફરીસતા છે જીશમાની હેકલ અનદર આલમે ખાલાના
શીપ જીશમમા મોતી છે ચે ઇખદાઇની માલાના
જોતને જોઇ છુપે છે શુરજ એહવા છે વો ઉજવાના
શાદકઅંલી એહવા મોલાનાની ઉબુદીચત મા હુમામી છે
પાર હુયુલા થાવા મરકબ એહની હકીકી ગુલામી છે

તમામ

નશીહત બીજી

૧

સુનીલે દીલના કાનોથી તું હીકમતની કહાની ને
ચિતારીલે જીગર પર સાદ ગુફની આ ઝખાનીને
ગુનાહો પર નીકાલી આંખથી આંસના પાની ને
કરાકર બંદગી આહીર તું બાતીન ને પીછાની ને
જવાની ગઈ ને દેખી તુ ચે ગડપનની નીસાની ને
હવે હુશયાર થઈ દુનયાથી લઈલે દીલને તાની ને

૨

જવાનીમા ને ગડપનમા ન હરગીઝ મોતને ભુલો
હતા કઈ નો જવાનો આ જહાં ફાનીમા એ લોગો
ચકા ચક તે ઉપર તકદીરચે આવી કરો રોલો
વો સખચે નો જવાનીમા કરો કુંબરોમા જઈ વાસો
હઝારોપર આ નોખત મોતની હરશેઝ ગુઝરે છે
અંયાને જોઈએ એ દીલ તું કેમ ઇખરતને વીસરે છે

૩

નીપત હુશયાર દેખા કંઈ બસર દુનયાની બાબતમા
અંકલ મંદીમા ચક્તા થા નીહાય ૧ થા હરાફતમા
ઉંમર અંકસા તલક શમઝા ના થા એક તીલ દીયાનતમા
વોચાખી મોતને કેહવાયા મૈયતની જમાઅતમા
કુંચામત લગ કુંબરમાં શું નફા કરશે ખબરદારી
ધના પસ્તાશે દેખીને ફકત દુનીયાની હુશીયારી

૪

રસુલુલ્લાયે ફરમાયું છે અપના બર્ખાજ ખુતબામા
મુકરર વો બશર ધાયો છે આ આલમના ધાયામા
કરે શામાન જે કોઈ મોતને ચેતીને દુનયામા
મલે જઈ સર ખડૂ ચઈને ખુદાથી દારે ઉફુઆમા
હયાતીમા તુ શમઝી લે શમઝાવાને તું આયો છે
આકે'દે અશમથી છુટીને જા તું ગરચે ધાયો છે

૫

જે કોઈ આયા તે જાશે પન જેહુવું કરસે તે કહેવાસે
બદીના યાકે નેકીની હશે શુરત તે દેખાશે
વો દીન ભારી છે જે દીનમા તું જઈ તુરબતમા ધંકાશે
શબાહત ખુશનુમા તારી મીઠી માટીમાં મં જાશે
શરેલી હદદીયો આખીર પડી રહેશે કુંબર નીચે
એહવી આ બશત હાલીથી ખીરાદર આંખ મત મીચે

૬

ખુદાતુ અંદલ છે કાંઈમ લનીશ વોહ કે જે બોઈશ તું
હયાતીમા તદાફક કર નહીં તો જગાને બોઈશ તું
હશે મત કોઈ મુમીન પર હશેથી બહોત રોઈશ તું
ગમે તેહની તું કર ગીબત બશ એહના પાપ ધોઈશ તું
ઉપારી પાપ મતતુ ઓરના ગીબતના કીદેથી

ન આએકર અંમલ મુમીનની તું હુરમતના લીદેથી

૭

ન કર કમતી તું મુમીન થઇને મુમીનની મુહુબ્બતમા
નીપત દીલને તું કર ગર દીદ હરમુમીનની ઉલ્લખતમા
હકીકી લાઇ છે શરવે તમે ઇમાનની નીશબતમા
બુદા છે પન ગીનાઓ એક અરવાહોની શુરતમા
મુહુબ્બત એહકે દીનની નીત દીયાનત પર દલાલત છે
છુપા ઇમાન પર મુમીનની ઉલ્લખત બશ શહાદત છે

૮

અમકપાનો ને લોહમા છે નીહાયત ચકદેલી આહીર
તનાશે એક ખીખતની તરફ છે દોશતી વા શીર
તીમજ શોનાને પારામા મુહુબ્બત છે અંજબ નાહીર
અગર યેએ મિલે તો નહી બુદા થાશે વો તે ખાતીર
આ ચારો શૈમા જે મા નીંદ અઝલ થી છે મલન શારી
એહવી શીરત કરો પેદા અતારબથી છે મુખતારી

૯

તુ મુમીન થઇને મત મુમીન ઉપર હરગીઝ અંદાવત કર
તુ દીલના આઈનાને દાગે કીનાથી મુસફફા કર
ગલે છે જેમ નીમક પાનીના આવાથી નીમક અંદર
અંદાવતથી ગલે છે તે નીમત ઇમાન એ દીલઅર
તમન્ના હોએ ગર ઇમામની એ દોશતો બેશક
આ દીલના અનદરોથી બશ અંદાવતને તજે બેશક

૧૦

નરેહા સાંપ વીધુમા ઝરા દેખો બસીરતથી
યે બેમા ઝેહર ઉતરા છે અંદાવતની વો આદતથી
તીમજ વહાગો ને વીરોમા નઝર કરજે તુ ઇબરતથી
મીલા આતાર બુંદાઓ લલાઓની અંદાવતથી

મુહુર્લ જનવરને તે અઝીચતથી વોહ મારે છે
કદીમી વો અદાવતને જે દાહયા છે તે તારે છે

૧૧

અદાવત જેળશર જે મા હશે તે પર છે આ ફરમા
હશે મઝલુમ એક બીજે હસે જાલીમ નીપત ના દાં
કરાવી માઝાફ વો મઝલુમ ને જાલીમ બશદ અઝઝાં
નહી તો જુલમની કાલક થી રહેશે જીવમાં નુકશાં
મરા બાદ અઝ વો મજમા પાકમા તેથી ચડાશે નહી
અઝાબોમા પડા રેહસો અઝાબો વોહ ખમાશે નહી

૧૨

અદાવત જે કરે તારી તું તેડને પર મુહાપ્ત કર
અદાવત ને તું કીદેથી બરાબર થાસે શરે અનદર
ધટે છે કે ખુદા આગે તું કેહ એ ખાલીકે અકબર
તું દે તોશીક આ માહરા મઝાલીને કે મુકે શર
મલાઈકની આશીરત છે તું રેહ પાબીત આશીરત પર
પ્રીદા થાગે જગત તારા આ ઇબલાકે નુબુવન પર

૧૩

ભલા જીતલી ભલાઈ છે તે રબથી કુરબત છે
વો શબમા નેકનામીની નીપત તેહશીલ દોલત છે
વલેકીત કહાં નહી નાલાઓને દયાથી નીશબત છે
ફઝઈલ ઓરની તેમ ઇલમ આગે અહવી કી દલત છે
ઇલમના નુરથી તુ દીલના સીસાને મુનવ્વર કર
યે ભેતર છે યે ભેતર છે તવજ જોહ રાખ શીખાપર

૧૪

નખીઓમા નખી આપના છે શુરજની નીમત બરબ
શીતારાની નીમત યેમાં કંબલ કુલ અંમખીયા અમકા
શરીઅંત જીતલી ઘઈ તેહમા શરીઅંત એહુની છે ચક્તા

ચેવો માદીન છે જેહમાથી જવાહીર ખા કીયા નીકલા
શમનદર છે તું ચેથી આખ હીકમત ના ભરી લેજે
યે શીરી છે તું ચેથી ખામે જન્નત પર ચઢી લેજે

૧૫

મુશહ્હી ગર કોઈ અલહમદોને વીશરે કીરાઅંતમા
ફરાઈઝને નમાઝોમા વો હો જો યાકે શુન્નતમા
પઠે વાલી નમાઝોને હુકમ છે આ શરીઅંતમા
દખલ કહાં કોઈ શુરતને છે અલહમદની શુરતમા
વો અલહમદોના ખેઝામા ના મુખ આવે મુહમ્મદ છે
ખુદાની બાર ગાહથી જે ઉપર સલવાત ખેહદ છે

૧૬

રૂકુને બે શુન્નદોનો છે બાતીનમાં બુલંદ રૂતબો
વલેકીન છે યે ખેવેમા વીચારો તો ફરક ધનલો
જે કોઈ ઇનસાન વીસરીને રૂકુનો ગર કરે શજદો
તો હુરમત છે રૂકુની આ પઠી વાલે નમાઝો વો
રૂકુની મુમીનો હુરમતને મત હલકી કરી લેજો
નાહાયત મો તદીલ થઈને નમાઝોમા રૂકુ દેજો

૧૭

જે કોઈ શજદાને બુલીને ઉભો ગર થાએ રકઅંતમાં
છે તેપર અંમલ કરવું કીતાબોની રીવાયતમાં
કરે પુરી નમાઝોને બુશુના બહોત હાલતમાં
વોહ શજદાને બદલ શજદો વો દુઝ બેથી શકીનતમા
તશહુદ પઠીને શલામો બે ટરફ વાલે
અંમલ એહવુ કરીને શહુના ખેવે વો શજદા દે

૧૮

ઇમામુલ અંશર તૈયબ વોહકે ખુરસીદ અ ઇસ્મત છે
નખીના લખતે દીલ હેદરમે જેહરામા વો ખુબદા છે

વો મોલાના હુમાયું નામની ચારો આદાવત છે
આદાવતથી વો છે હાઝીર અગરચે ગૈબ શુરત છે
દુઆંતો જે ઉથા મોલાના આમીરની ઇજાઝતથી
નીહાયત આ કરી આબાદ દાવત ને ઇનાયતથી

૧૯

દુઆંતોંમા ચમનની ખાનથી કઇ ગોહરો નીકલા
ફઝાઇલને ફવાઝીલ મા ધયા છે એકથી એક આંલા
હઝારા ગુલશને ગુજરાતમાથી કઇ ધયા પેદા
મલાઇક જેહની ખુસબો શુંગવા ગુજરાત પર કુકતા
કે તેહમા કુંતખુદ દીન ઇફલાક રહેમતના કુંતુખ એક થા
મરાતીખ આંલીયાના લોગમા આંલી રૂતુખ એક થા

૨૦

વો ખુરહાનુલ હુદાના લખત દીલ કુંતુખુદદીન મોલાના
હતા ખોલકંતના કાનોમા અંજબ વેહદતના દુર દાના
ઇમામુલ અંશર શીકનદર થા એ અરશતો દાના
સહાદતની સમ આ પર ઇસકથી તુટા વો પરવાના
દુઆંતે ટૈઅબીયા મા ગોયા ખુરસીદે અનવર છે
સહાદતની ફઝીલતમા યે લા પાની મુકરરર છે

૨૧

પકરવાને વો શરવરને નવાશીખના જુમુ આયા
તીવારે વો અજબખુ સેહની દુખતર દેખી ઘબરાયા
અરઝકીદી વો ખાવાથી એ મારા શીશના શાયા
એ શકંફે દાવતે ગરરા એ મોહકમે દીનના પાયા
પકડવા તમને આવે છે તુમારા જીવના દુસમન
શરકતા કેમ નથી ચહાથી એ મારા મનના મતમોહન

૨૨

તીવારે સેહયે ફરમાયું એબેટી માહરી મત ગમકર

હવેથી બશ બુદ્ધાઈ છે હવે મીલવુ કંયા મત પર
લઈને લઈ ગયા વો સાહને બેહુદ કરી મુઝતર
જડા તોકેને ઝનજીરોમાં ખીચલાયા હબશ અનદર
નીપત ઝીલ્લતથી વેહશરવરની ગરદનને ઉતારી છે
ઈસા લગ પકર દીનશી લાસ રહી યે ઝખમ કારી છે

૨૩

કુતુબ શેહની શહાદત બાદ નીત ભારી પદો શદ્દો
સુબ ઉદ્દીનને બેડીમા ઘાલી લઈ ગયો નુગરો
વો ઓરંગઝેબ એહના નામપર કુલ લાનતો બોલો
વરશ બેલગ રહ્યા કેદી સુબઉદ્દીન કુદશી બો
અટક લગ સેહને બેરીમા વો કાફીરયે શીરાયા છે
નીપત અપની ઇનાયતથી ખુદાયે લઈ છુરાયા છે

૨૪

રીવાયત છે વો કાફીરની હતી કઈ પાએ ગા ખાસી
ખુદાની રીશના બાબત વો શખમા આગ બશ લાગી
જલી ગઈ આગમા લલ્લા વો ઘોરાનીથી કઈ ગીનતી
વો ખાસી પાઈગા પાસે ખરીથી રાઉટી શેહની
વો કાફીરયે આ દેખી મોજીએ લીલી તુરત ઇંબરત
વો વાહના મા શવારી દઈને મોલ ને કરા રૂખશત

૨૫

એબુરહા નુલહુદાના દીવબર સાહે કુતુબ શરવર
એમોલાનાં કુતુબના જાં નસી એપીરખાં રેહુબર
કરો ખુલદ બરીથી નીત રવાં તાઈદના કોષર
આ ઇંઝુદ દીન તુમારા જાં નસી પાક શીના પર
તુમાહારી મેહરની ઇંઝુદ હુદા ખુદ છાપ છે બેસક
ગોયા અંબદેઅલી આંલા યે આપો આપ છે બેસક

૨૬

અવા ઇલનાયે ટીકા છે છે દુર તાજે અવા ખીરના
ફલકના યે નતીજા છે ખુલાશા છે અના શીરના
મઆલીના યે કેવાં છે પુરૈયા છે મુકા ખીરના
ગરાઇબના ખઝીના છે યે દરયા છે નવા દીરના
શીકનદરથી ઝીયાદા બખતવર આ સાહેઆલી છે
જવાનીમા ઇનાયત જેહની સાહી લા ચઝાલી છે

૨૭

ઇમામીનુરના મીશ બાહના છે આ ઇઝઝુદ હી મીસકાત
કરમમા નજમહીના શેફહીને શાહબ છે હમઝાત
ખુદાઇ છે તજદ્દીના હકી'કી' તોરના ઉરફાત
હયુલાના આદરયામા મુકરર કીસતી મનજાત
છે આ સાદક અલીને મુમીનોની ખાકનો દાવો
ખુદા તોફીફદે ઝીયાદા એહવી હઝરત દુઆં માંગો

નસીહત તીજ.

૧

એક પલ તું મત ખુદાને એ બંદા વીસાર જે
તોહીદના જીગરના વરફે પર ચીતાર જે
તોબા કરીને પાપ કરેલા ઘતાર જે
નેકી કરી પવાબની પુંજ વધાર જે
તાર્જીદગીમા જીવની શુરત તમામ થાએ
જન્નતમા જઇ વશે અને દુનયામા નામ થાએ

૨

શાંદે છે મોત તીરને હરદીન કમાન મા
કઇ નીત નવા બસરને કરે છે નીસાન મા
ચમકીને વીજલીની નિમવ તુ જહાનમા

ગુલ થાશે એક પલમા કંબરના મકાનમા
શે શાલની હયાતી હકીકતમા ખુવાબ છે
આ બાદી આ જહાનની દીન દીન ખરાબ છે

૩

પેદાશના સુર ધકી ભુંદાને કંઈ લલા
પેદા થયા તે માતની તલવારથી ખપા
આ આશમાનના નીચે ઝમીંપર ન કોઈ રહ્યા
જો તું બસર ગરા છે કંબરમા બે ઈન તીહા
માલુમ કહાં શબોના કંબરનો મકાન છે
દુનયામા જે જનાયા આ તેહનો નીધાન છે

૪

કંઈ બાદસાહ અમીરથા રૂએ ઝમીનપર
તર્કદીરના ચરખમા શમાયા વો શર બશર
ફાની થયા વોહુશબ અને બાકી રહી ખબર
તું છે બિચારો કેન ને તારી શી કંદર
જે દીન કઝાનો પીયાદો તુને લઈ તાનશે
કેહ કેન તારી ગોરને ગોરમા બાનશે

૫

આખીર છે ઝીનદગાની હવેથી સંભાળજે
તકલીફ બંદગીના જીસમને તુ ગાલજે
હરદમ હવાના ચેલાથી શુન દીલને તાલજે
તર્કવા તંરફ આ જીવના મરકબને વાલ જે
આંશુ નીકાલી આંખથી પાપોને માંજ જે
તુરબતમા તુ છુપેલો કરામતથી ગાજ જે

૬

છે કંઈ કીશમની નીચ મતો દુનયામા બે સુમાર
છે શબવો નીચા મતો નો ફનાને ઉપર મદાર

હરગીઝ ન કરજે એહવી તુ નીયા મતનો ઇફતી ખાર
નીયામત હકીકી આલે મુહમદ છે આસકાર
જહાંગઃ ખુદાતુ આલમે દુનયામા નામ છે
વહાં લગ નખીની નશલથી બાકી ઇમામ છે

૭

અલ હા કુમુત્તકાશુરની શુરતને દરમીયાં
છેલો અનીન્નઇમનો જે લક્ઝ છે અયાં
તેહમા ઇમામ જફરથી આયો છે એમ બયાં
માને અનીન નઇમની શુન જે તુ દઇને કાન
હરવકતના ઇમામ મુકેર રર નઇમ છે
જે કોઇ ઓર કહે તે વેકાફીર લઇમ છે

૮

મત ભુલજે જગરથી મુહમદની આલને
એક પલ ન તુ વીશરજે વો ઝેહરાના લાલને
દીલમા તું કર બલાનો કરીને ખીયાલને
આંશું નીકાલ આંખથી લોહીશા લાલને
તશવીર કર બલાની તુ ખેંચી દીમાગમા
રેહ મુખ તલા હુશૈનના માતમના દાગમા

૯

ગુઝરી છે કર બલામા અંજળ તોરની બલા
રહે છે જગર ચે શોઝની આતશમા બા રહા
ખીન ઝીરચે વો શેરોને ઘેરીને તે જગા
તીરોંશી પેહલુ છેદીને પીયાશા કંતલ કરા
લોહીના રંગ ઉઝે છે ચે માતમના ફાગથી
ભુનાએ છે કલેજ અટસની ચે આગથી

૧૦

શુન્નત છે એમ જખહુમા સરીઅંતથી આશકાર

પાની પીલાવે તેઝ કરીને છુરીની ધાર
તે બાદ ઝબડ કરવું છે બાઈઝ એ દીનદાર
આ કુશીયો લઈને થયા કેહવા ના બકાર
ગર મારતા તો પાની પીલાવીને મારતા
સખીરપર ન બુથી છુરીને ગુઝારતા

૧૧

જે જે ખપા ચે રનમા તે એક એકથા બે નઝીર
એકમદના લખત દીલ થા કયામતના દશતગીર
હેઠરના દીલ રૂબાથા ને એહરાના દીલ પઝીર
ફરઝનદ તન હુશૈનના મેહતાબ થા મુનીર
સખીરની હુઝુરમા તીને થયા સહીદ
વેંચીને અપની જાનને ઉફંખા કરા ખરીદ

૧૨

અંબદુલ્લા પેહલા બીજા અબુબકર નામવર
તીજા અંલી કે થા જે મુહમદની સીકલ પર
કેહ છે અંલીઅશગર તે આ એહની શુન ખબર
કાનોમા જેહની વાલીથી નાહની હતી હંમર
મેહઝાદા આ હુશૈનના તીને ખપા ચકો
ફરઝંદ એક રહ્યા વેા અલી એનુલઆબિદી

૧૩

માશુમ જે પીયાશની સીદદતથી તરફરા
સખીર ચે વેા બચ્ચાને બે હાતપર ધરા
બોલા પીલાઓ પાની આ માશુમને ઝરા
પાની બદલ વેા ટીફલને લોહીમા તર કરા
અંબદુલ્લા તેહનુ નામ છે તેહ કીકં દર કીતબ
જેહની શકીના બહન છે માં જેહની છે રબાબ

૧૪

વોહ કરબલામા હઝરતે સબખદની હુમર
તેવીશ શાલની થી તું સુન ઝીકરે મોતખર
તે વાશતે શમઝ અંલીઅકબર છે થે નસર
ખાકીર ઇમામ થા વો વરશ ચારના પીશર
તેહકીક આ શનદ છે મનાકીખ કીતાબમા
લીખ થે શનદ ને હીલના વરકં મુશ તટાબમા

૧૫

થા જે અંલીએ અશગર મુહમદના હમ શીકલપર
ખોતુનના જે હુર થા અંલી શૈરના સબલ
મુરસાયે જેહને ખરછીને લોંકી કરા કંતલ
તેહની બાદરીની કમાલતનું શુન ફઝલ
હમ સીકલ થે નખીની અંજાઇખ છે શીરતો
ઇમાનના છે લોગોની એહમા નશીહતો

૧૬

મેમુના માવયાની હતી બહુન દોશતો
વો મેમુનાની આમીના દીકરી થા નેક ખુ
મનશુખ થા હુશૈનથી ઇસમત સીઆર વો
આ તેહના પેતથી અંલીઅશગર થા મુમીનો
થા માઅવયાની બહુનની દીકરીના થે પીશર
તે વાશતે યઝીદના થા યે શગા નસર

૧૭

રનપર જુવારે આ અંલી અશગર થયા શવાર
ચારો તરફથી કુફીયો થે એમ કરી પુકાર
બાનેજ તમે યઝીદના છો સાહે નામદાર
ઘોરો ફીરાવી આવો આ લસકરમા શેહ શવાર
પાની પીલાવી આપને નીચમત ખીલાવ થે

શુભા કરીને સામના બનીય લેજવ થે

૧૮

બોલા તીવારે શખથી વો હમ સીલક મુશટકા
કુફારથી નીપટ છે તુમે કુફીયો ખુરા
આ કેહવી બેહયાઇ છે એ કેમે બેહયા
હુરમત નખીના ખુવેસની નહીં રખતા બરા
ગોયા નખી ચઝીદ તુમારો છે કુફીયો
તે વાશતે ચઝીદના ખુવેશોને ચાહો છે

૧૯

મેં છું અંઝીહુશૈનનો ફરઝંદ દીલરખા
પોતો અંઝીનો પીયારો છું હમસીકલ મુશટકા
બેઝાર છું ચઝીદની નીસખતથી મેં બજા
પાની પીલાઓ યા ન પીલાઓ એ અસકીયા
તલવારથી મેં તમને લઇ નો ફના કરીશ
થઇ સુર ખડ્ડ ચહાંથી મેં નાનાને જઇ મીલીશ

૨૦

ઇતલુ કહીને આપ મલાઇનો પર ઝુકા
ચક હમલાઇ વો શૈરયે દુસમન ફના કરા
આખીર નીપટ વોહ પીયાશથી બેતાબ થઇ ગીરા
બરઘીને લોંકી મુરરાએ લોહીથી તર કરા
અફશોશથી પુકારા એ શખીર આવજો
મેં લખત દીલ ગીરા છું મને લઇ ઉથાવજો

૨૧

રનની તરફ હુશૈન ચલા સાશુની શુતમ
ફરઝંદ ફરબલામા વોહ દેખા સહે ઉમમ
છાતીસી લઇ લગાવા થઇ પોતે ખુશત ખમ
ઉચકીને લઇ ચલા પન ન ઉથતા હતા કંદમ

કેહતા થા એ શખયા નખી દીલ મલુલ છે
હુનયા ઉપર તુમારી બુદાઇથી ધુલ છે

૨૨

વાલીદથી અંરઝ વો અંલી અશગર ચે એમ કરી
એ હઝરતે હુશૈન ખુસીની છે આ ઘડી
નાના નખીને દેખું છું શુરત આ અનવરી
કોષરના બામ દે છે મને લઇ ભરી ભરી
કહ છે એ દીકરા જલદીથી આઓ યહાં ઝુરૂર
ખુલદે ખરો મા દેખો ખુદાનો તમે ઝુહુર

૨૩

ઓલાદ કઇ નખીના થયા મા કુંબલ શુનો
શખમા ખુલદ છે આ અંલી અશગરનો મરતખો
ઇખતીયાર ના કરી જે ચે હુસમનની નીયામતો
શગપન તજી યઝીદનો શખત કીદો મારીકો
આખીર ચે શર કટાવી પીદર પર થયા શ્રીદા
જે કામીલો છે તેહના થયા બશ ચે મુકંતદા

૨૪

નજમુલ હુદા જીવારે આ મકંતલ શુનાઉતા
અશલુખ તાઝીયાનો ફગાંથી સુનાવતા
શખતી ની સીલ હર એક ના દીલથી ખીસાઉતા
લોહીના આંસુઓથી નૈનને ભીગાવતા
શીરત આ સાહઝાદાની પડતાથા ખૈનથી
કસ્તાથા રેહ નુમાઈ ચે સૈય્યદ હુશૈનથી

૨૫

હુશૈનના ફઝલના ખતીબમાં થા ઇલમ
તફઝીલ એહલે ખૈતની તફરીરમા અતમ
આલા થયા ઉશુલે ઇમામતના લાબુરમ

ખાતીમ નખીની આલના થા ખેર ખુવાહ ખતમ
તૈય્યબ ઈમામ ના થા દુઆતોમા આફતાબ
વો મોહ તજબ મુકામના ચક્રતા હતા હીબબ

૨૬

યુથુફ થા ગોયા યુથુફે શીદદીકુંના કરો
પેદાશની અંગુથીમા બે મુલ થા નર્ગી
ખીલકુંતના નો ચમનમા હતા મીષલ થા સર્મી
કુલાએ આશમાં ને ઉપર છે એમ અર્મી
ઉતરા છે મારા પેતમા યુથુફશા મેહલકું
જેહની કંબરને આવે છે કુંદ શીયો ચુંબવા

૨૭

ઓ શાફ નજમદીના આખીર ન થઈ શકે
ખાટીન છે સાન એહની તે આહીર ન થઈ શકે
એથી કોઈ કુચુઝમા વાપીર ન થાઈ શકે
કુદતરતના હાતથી એહવા આસીર ન થઈ શકે
શુરત ન આવે એહની હકીકુંતની એહનમા
કંન દીલ જેહનો રોસન છે દુનયાના શહનમા

૨૮

લેકીન અંજબ તશલ્લી છે એહલે કમાલને
યુથુફને બાદ દેખીને એહની મીષાલને
અંબદેઅલી મુજલ્લા ઝકી શેહના લાલને
શુરજ છુપીને દેખે છે જેહના જમાલને
એહશાન નજમેદીના બાકી મુદામ છે
જે દીનથી શેફેદી ના કાંઈમ મુકામ છે

૨૯

મુમતાઝ છે જહાંમા અંબદેઅલીની આત
ગુમરાહી કમ કરી જે ચે રોસન કરી નખત

ના થઈ શકે ઝળાંથી એહના કરમની વાત
કાંઈમ છે જેહના ફેઝની ફુલ્વત થી કાઈનાત
ખંદા છે પન ખુદાના મુકંર રખ છે વહાં તલક
હુરમત છે જેહની દુનયાથી હુંકખાની વહાં તલક

૩૦

રોઝે અઝલથી શેફ્ટી જેહનો ખીતાબ છે
જેહની નવા ઝીસોનો ન હર ગીઝ હીસાબ છે
જેફાઝીલો છે તેહના ફઝીલત મઆબ છે
જેહના ફઝાઈલોનો અંદમ ઇનતિખાબ છે
દરયા બે હોએ શીયાહીને અકલામ હોએ નખાત
તો ના લખી શકે કોઈ આ સાહની સીફાત

૩૧

દાઈ છે પન ગીનાએ છે ગોયા ઇમામમા
છે મુકંતદા અઝલથી શલવાતો શીયામમા
મઝમુન હીકમતોના છે જેહના કલામમા
અરવાહની હજ યકીન છે જેહના સલામમા
શેકુલહુદાના ચેહરામાહી રખનુ છે નમુદ
કરને ઝુકીને એહને તુ શાદીકંઅલી શુબુદ

નસીહત ચોઠી

૧

શમન દરથી જે કોઈ ગાગરને ભરશે શમન દર મા નતેથી ખોટ પરશે
ભરી લેશે જે કોઈ તેહનુ શુધરશે જે આયો પુરતે આખીર ઉતરશે
સમન દર છે શમન ફુંદરત ખુદાની
તુ ભર ચે પુરથી હીક મતનુ પાની

૨

હયાતીને નમે છે નીમ તારી ઉંમરની ચાંદની ઘાશે અંધારી

કરે જે કામ તે કર જે વીચારી જમા થાયે રકમ શારી ઉધારી
 બરાબર થાયે ખાતું ઝીંદગીનું
 મીતે નેકીથી આ નામું બદીનું

૩

જે લેઇખરત બસર તેહને છે ઇંબરત છે માંના પેતથી દુનયાની નીશ બત
 જનાશે પેતથી જે ખામ સુરત હકી મોની છે કમ યે બગે હીકમત
 હઝારો યે મીપલ દેખા બસરને
 ઉમર લગ તે રહ્યા રોતા ઝરરને

૪

તેમજ દુનયાથી જે કોઇ ખામ બશે નહીં રૂહાનીમા હર ગીઝ ગીનાશે
 હવામા ઝીંદગી તેહની કપાશે હશરમા આબરૂ નો આબ બશે
 ખુવારી આખીરતની જોઇ રોસે
 નીકલતા જીવ શબ માલુમ થાસે

૫

જે યુઝરી માશીયતમા ઝીનદગાની હવામા થઇ તશર રૂઝ નો જવાની
 નીકાલો તે ઉપર આંખોથી પાની કરો તોખા યે તર્કવાની નીસાની
 મગર મગકુર ટાઇબ વો બસર છે
 કે જેહની અપના એખોપર નઝર છે

૬

ઉમર બાકી રહી તેહને વીચારો બકીયા છે યે લા કીમત શંવારો
 ન એહમા એકપલ રબને વીશારો નકુંસ તોહીદના હીરદે ચીતારો
 ખુદાના જે થયા તેહના ખુદા છે
 ખુદા જેહનો છે શબ તેહનો બબ છે

૭

મુરબ્બત ઝેખો ઝીનત છે બસરની નીસાની છે કરમ ટાલે આબરની
 યુઝરગી છે જીબીદલા નામવરની ફઝીલત છે શીમત હરમો તબરમા

ઇબાદત છે જહાંની ખેર ખુવાહી
તવાઝો છે અબદની બાદસાહી

૮

અદબ છે ફેકંને હરહું ઉપર નથી આહું કંઈ આંલા બરાબર
છે કીતલાહું કંઈ ફેકો થી બેહતર તુ શુન હીરદાના હૃદયને કાન દીલબર
છે આ અંબદેઅંલી સેહની ઝખાની
યે શુનવાથી ખુલે ગંજે મઅાની

૯

કહ્યુ થુ આપયે મજલીશ કંદમમા હજરે અશવદ છે પઠધરની કીશમ્મા
શરફ એહનુ છે ઝાહીર શબ ઉમમમા ફરઝ છે ચુમવું લોહો કંલમ્મા
શીયા પઠ થરમા શું છે લેદ આંલા
અ ઈમ્મત ને નબી ચુંબીને ચાલા

૧૦

છે આકીલ લોગની યે થી ફલાલત હશે કોઈ મુમીનીંમા કુલ કમાલત
ન પાયા તે મરાતીબની જલાલત હજરે અશવદ જેવું છે તેહની હાલત
મુકર રબ છે તે ખાવીંદની નજરમા
એહવા મુમીન છે કંઈ બાતીન અમરમા

૧૧

ગરઝ ઈમામની બાકી નશબ છે શફાઈનો શબબ મોહકીમ શબબ છે
નિકાકીનો કશબ ભુંદો કશબ છે ગવાહ યે પર અજબ છે ને અંરબ છે
યે બેમા જે તફાવુત છે તે તારો
કહાં અનવારને પોહાયે ધુવારો

૧૨

ખુલકં ઇનસાફનો આલમમા કમ છે વફાદારી હર એક દીલથી અંદમ છે
રીયાશતના ઉપર શબનો કંદમ છે ખુરદ મંદ લોગ યે બાગેશથી કમ છે
ન એહમા ખેર કોઈ ઇનસાન જો સે
ગયા જેમ ખોઇને તેમ યે લી ખોસે

૧૩

નીઝારો કર બસીરતની નઝરથી ઝરા તું દેખ ખીલકતમા પ્રીકરથી
ના છુટા મોતના કોઈલી ખટરથી ગયા પાછા વલા કોઈ નહી કંબરથી

હર એક ઇનશાનનો આખીર ફના છે
ફના આગે ફના થાઉં બકા છે

૧૪

મુરક કબ એબથી ઇનસા નીયત છે જે દેખા તે ઉપર સેહવા નીયત છે
કીબરની હર જગાહ નફશાનીયત છે હયુલાની અંજબ ખુલમા નીયત છે

જે કહેશે ગેરને તે પર તે વલસે
કે કોથી ઘોએથી કાદો નીકલસે

૧૫

ખુદાના લોગ છે તે છે નીરાલા અઝલથી પીદા ઇસમતના પીયાલા
ખુદાયે તેહના શું શું માન પાલા આ ઇમ્મતને દુઆતો રખના વહાલા

પવીત તર પાપથી યે બે કે સમ છે
હકીકતમા યે બે લોહો કલમ છે

૧૬

પદે છે તુ જે રકઅંતમા ફિરાઅત અંજબ તેહમા છે હીકમતની સહાદત
કરી અલહમદની પેહલે તીલાવત પદે છે બીજી શુરત લા મુકા લત

મગર અલહમદ હર એકમા પદાશે
મુબદ દલ બીજી શુરત થાતી જાશે

૧૭

છે એહમા ભેદ છે તે દીલથી શામલ છે અલહમદો ઇમામોની મુકાબીલ
ઇમામત બાપથી દીકરામા હાશીલ દુઆતોના તકર રૂકે છે કંબાઈલ

બદલ થઇ જેમ હરએક રકઅંતમા શુરત
દુઆતો તેમ નથી એક જનની ઇતરત

૧૮

કૌંરાઅંત જે મુસલ્લી લોગ પઢશે તસવુરથી તે દીલમા યાદ કરશે
હુરએક રકઅંતની રકઅંત લાખ ચઢશે અકરમી જે હશે તે આ વીશરશે
ગરઝ કસફ હકીકત માને આ છે
દુઆતો લી અધમ્મતના જેવા છે

૧૯

શરીઅંત મારીફનો છે ખઝાનો જે એહમા લેદ છે તે કોઇ પેછાનો
જેયે અશારાર શીખો તે કમાનો બસર થઇને ફરીસતામા ગીનાનો
શફાઇ એહવી ખાવીદમા જમ્યાઓ
ખરાખર છે ઉતારો યા ચહરાઓ

૨૦

આદુનયા પુલ છે કઇ તે પુલથી ગુઝરા શરોને મોતયે ચુંગલમા પકડા
ન છુટા મોતથી કેશરને કીશરા હયાતીમા જે રેહતા અકડા અકડા
જે કોઇ આયા યહાં આખીર ગયા છે
વરી જાશે જે કોઇ બાકી રહ્યા છે

૨૧

મરા બાદ અઝ કબરમા શું ગુઝરશે ફરીસતા ગૈબશી અનદર ઉતરશે
ગુરઝ આગોના શરવે દેખી દરશે કેરાવનના લીવહાં ઓશાન ઉડશે
નથી તે જગપર કોઇની સુફવત
કબર અંદર છે યે હાલતની શીદદત

૨૨

લખે છે મોતખર રાવી શનહમા રીવાયત ફાતીમા બીન તે અશદમા
અબીતાલીબની બૈરા મોતમદમા કરા જીયારે દફન એહને લહદમા
ફરીસતા ખે તરત ઉતરીને આયા
ગુરઝ આગોના હાઠો માહી લાયા

૨૩

ખરા રહીને નબી તુરબતના ઉપર શુને છેજે કઇ ગુઝરે છે અનદર

પછે બેચેન થઈ ખાતીમ પયમગર કહયુ ઇબનુકે ઇબનુકે મુકરરર
 પછે માથાને તુરબત પર ઝુકાયુ
 અંલીનુ નામ માદરને શુનાયુ

૨૪

શહાબી બઅંઝ ચે પુછુ નબીથી અંજબ હેરત ઝદા આ શાન દેખી
 શીફા ટાહા નબીને એહની કીદી કહયુ કે શુન હકીકત એશહાબી
 જીવારે ફાતીમા તુરબતમા ઉતરા
 અંલીયુલ સુરતઝા જેહના છે દીકરા

૨૫

તીવારે બે ફરીસતા તેજ શાઅંત ઉભા આવી રહયા મા બૈન તુરબત
 ગુરઝથા આગના હાતોંમા આફત કહ્યુ એમ ફાતીમાથી બોલો હઝરત
 તુમહારો કોન છે રબ ચે સુનાઓ
 નબી છે કોન તેહમને જીતાઓ

૨૬

તીવારે ફાતીમા બોલા બબ છે ખુદા મારા મહમમદના ખુદા છે
 નબી મારા મહમદ દીલરૂબા છે મેં જેહને ગોદમા મોહતા કરા છે
 અંરઝ કીદી ફરીસ તાયે એ ખાતુન
 ઇમામુલ વકંતનુ લોનામ મેમુન

૨૭

યહાં કુન ફાતીમા અટકા ઝરાબર ગુરઝ આગોના આયા મોહ બરાબર
 તીવારે મુશટફા બોલા એ માદર ઇમામુલ વકંત છે શાહેબના દીલબર
 સુની મુબહમ શુખન બોલા બીચારા
 અંકીલનુ નામ લીદુ થાયે પીચારા

૨૮

ફરીસ તાયે શુની કીદી જે ગૈરત મુબાહ પોહચે કઇ બીબીને મેહનત
 નબી બોલા થઈ નઝદીક તુરબત અંલીનુ નામ લો ખાતુને જનનત

અંલીના નામથી મુસકીલ જોરદ થાઇ
અંલીની આ ઇમામતપર શનદ થઇ

૨૯

અંલીની માં ઉપર ગુઝરી આનોખત ફરીસતા યે નકઇ કીદી મુરુવત
તીવારે કોન તુ મીશકીન ખલફત નથી કઇતારી કુંદરત માહી કુંદરત
હવેથી કર તદ્દારક આ હુમરમા
તુ કર તઆલીમ જે પુછે કંબરમા

૩૦

ખુદાવંદી શમઝ પેહલે ખુદાની નુબુવતનો શખ્ખ છે આશમાની
ઇમામત છે નુબુવતની નીસાની યે શમઝેથી તુ થાઇશ લા મકાની
ગડી હોઇ લાસ આતારી ઝમીમા
કરે તું શેર જઇ ખુલદ બરીમા

૩૧

ઇમામ આમીરનાવોદીલખંદદીલબર સહે મનશુરના ફરઝંદ અટહર
હુમાયું નામ ટૈયબ નુર અનવર ઇમામતના મુતવ્વજ તેયે શરવર
ઇમામુલ વકત તે શાહબ યકી છે
અંજબ મોહરે નુબુવતના નગી છે

૩૨

છે તેહના શેફી દીવાને આઝમ લદુત્રી ખીલવતોના ખાશ મેહરમ
તેશાહબને આનાઇબ બેવેબાહમ કેજેમરૂને જુસમ દાઇમ છે હમદમ
કેજેમ સીસામા હોએ શુરજ તજલ્લા
તીમજ અંબદેઅલીમા છે વોહ મોલા

૩૩

આ ઇમ્મત વીશ ગુઝરામા કંબલમા હતા આહાદ શખ હર એક ફઝલમા
વલેકીન ઇબને આમીર યે નશલમા ગોયા ખુ સેહુછે રખ્યાની નખલમા
આ ઇમ્મત મા શું કહું તફઝીલ એહની
નથી ઇમકાન મા તમષીલ એહની

૩૪

છે ઇબદાઈં યે અવલ ઝાત આંલી અને પાની છે તે શાહબના તાલી
પછે આંસીર છે આ દુનયાના વાલી તેનીશબત પર થયા યે ઝુલમ આંલી

તજમુલ તે ટરહા એહનો છે આહીર
દુઆંતોને કરા દાવતના આ સીર

૩૫

દુઆંતોમાં શું યુશુફ જલવા ગરથા ગોયા એતારમા પાની ખીઝર થા
જગતમા અબર નીસાં ના મટર થા બહરની આલમા ગોયા બહર થા

ગીરામી રાત છે તેહના ઉરશની
નમુનો રોસની છે આ કુંદુશની

૩૬

સગુફતા ગુલ ખુદાઈના ચમનના રતન બેમુલ થા કાને રતનના
અરશતુ થા હકીકી ઝુલ કરનના નીપત ઉકેદ કુસાથા હર મતનના

ઇનાયતથી અંજબ રોસન ઝમીરી
ખતમ થઇ નજમદી પર બે નઝીરી

૩૭

ખલી લુલ્લાહ ઇબરાહીમ આલા સરીઅંતતા અંજબ અરકાન ઘાલા
પછી ખાતીમનખી એહના શુલાલા વો ઇબરાહીમી મીલ્લત પર બે આલા

રશમ કીતની કરી તઝમીન નાદીર
તીવારે યે થયા ખાતીમના આખીર

૩૮

ખલી લુલ્લાહની નિશબત પર શરાશર થયા બહરૂદીન ઇશમાઈલ શરવર
અંજબ એહ શાનના ઝમ ઝમને કોષર કરી પરથમરશમ શક્રાની ભેતર

યે શક્રાથી હજી આલમ પલે છે
બહરના રેઝનો દરયો ચલે છે

૩૬

રશુલુલ્લાહના મિનવાલ ઉપર થયા યુશુફ બદરના લાલ ગોહર
 રવાં કીદા શખાવતના શમનદર ભરી લેતા થકા મોહતાજ અકષર
 રશમ એહ શાનની એહવી વધારી
 ન કોઇથી થઇ ન થાશે એહવી જારી

૪૦

અંજળ થઈ માહે મીશરીની રશાઈ નીહાયત થઇ ઇનાયત કીબરિયાઈ
 તજહી થઈ કુંદુશની રોસનાઈ થયા નહી કામયેથી કોઈ હવાઈ
 છે તે પર આસકારા આ ગવાહી
 કે શેફુદીને બખસી બાદસાહી

૪૧

જેવા થા આપયે તેહવાને પરખા કે જેમ પુરસીદથી પુરસીદ ઝલકા
 છે ચકતા આપતેહવા છે ચે ચકતા સુકર બારી તંઆલાનો છે બરબ
 ખલફ નજમુલ્લુહાના છે ગીરામી
 અઝલથી જેહની ફખતી થી હુમામી

૪૨

હુંહુના આશમાં અંબદેઅલી છે વોહ ઇબદાઈ ચમનની ચે કલી છે
 હરમની સરઝમી જેહતી ગલી છે લદુગી ઇલમની ચે વાંશલી છે
 ઝુકે છે કુંદશીયો તંકરીર કરતા
 કવા કીબ છે ફીદા તેહરીર કરતા

૪૩

નઝર છે કીમીયા તાબીર જેહની હુઆમા છે અપર તંકરીર એહની
 સરીઅતમા લખી તથવીર એહની હકીકી ઝીનહગી તદબીર એહની
 ફરીસતા છે ચે આંસીરની ઝમનના
 ઝમી પર છે અંબહબ દુરરે અંદના

૪૪

અંજળ જમસેદ છે મુલકે હુદામા નીપત પાખીત કદમ છે ચે ખુદામા
ખબર ખુબીછેજેહની મુબતીદામા અંલમછેઇળ તીદામા ઇન તીદામા

કલમ કાશીર છે તેહરીર શનાથી
કહાં સાદકઅંલી ચે મુદ દઆથી

નસીહત પાંચમી

૧

તકંદીરની કમાનથી એ લોગો ના ઘહાં
તીરો મુશીબતોના છે હરદમ બદમ રવાં
ઘાઇલ તમામ બારીની ખીલકંત છે બેગુમાં
અફશોશની શદા છે ઝખાંથી મકાં મકાં
કેહ છે ખુદાઇ શરવે અંજળ શખત ઘાઉ છે
તેહકી"ક આ ફલકની અંદાવતનો દાઉ છે

૨

આ કંશર નેલગું ચે કીદો શુતમ નીપટ
બે રેહમો બે મયા થઇ નાહકં કરી મમત
મારી કંઝાયે દીનના દીવા ઉપર અપટ
શદહેફ વો ચીરાગ કંબરમા થયા ગુપટ
તે દીન થકી અંધેરી ઉથી છે જહાંનમા
હરરોઝ ગોયા રાત છે હર એક મકાનમા

૩

આ હાદીયાની શાહમલી વેહસત અબર ખબર
માતમની બેકલીથી છે બેકલ હરએક અબર
તશવીશની નીમત એયા આંલમ છે શર બશર

અનધોના વાદીલોની ઘટા છે દીલો ઉપર
સાહે ઝકીના લાલની કુરકંતના વાશતે
આંશુ જહમે છે લાલ ચે રેહલતના વાશતે

૪

પેઠાસના ચમનના હઝારા થા બે નઝીર
રેહમતના આશમાંના ખુરસીદ થા મુનીર
અકુંલીમે મુલક હકુંના વો ચકતા હતા અમીર
મેહતાબ રેહબરીના થા વો મુમીનો ના પીર
જલ્લાદ થઇને મોતચે તેહને ગોહન કરા
દરયાને લઇને હાએ કંબરમા દફન કરા

૫

શેકુલ હુદા જેહવા ન જનાયા ને નહીં જનાએ
કુંદરતના હાતથી એહવા મખલુક નહી ધરાએ
કાલીબમા ચે મીષલના ફરીસતા નહી તનાએ
ગુઝરા વોહ એબ દુનયાના દુનયાથી હાએ હાએ
રૂએ ઝમીં ઉપર આ કંયામત અંઝીમ થઇ
સાહે ઝકી યુદ્દીનની ઇંતરત ચતીમ થઇ

૬

હશતીના બોશતાંના થા શરશબઝનો નીહાલ
થા માદીન કમાલના નીલમ વો બે મીષાલ
પાની ખીઝર વો પાયા જવાનીમા ઇન તીકાલ
ખુનયાદ ખુરરમીની થઇ હાએ પાએ માલ
ચરખ ફલકના કુલમના તેગાથી હાએ આજ
હર એક ખસરના શીનામા છે ઝખમ લા ઇલાજ

૭

અંબદે અંલી તેહનુ નામ વો આલી તખ્ખારનો

હીકમતનો શબ્દો ફેરવેલો વો ઇંશમત સીઆરનો
એહશાન છે જહાનમા વો અબરે બહારનો
માથુ કંદમ તલે થુ ફલકના મનાર નો
મીસકાત કાર્ધનાતના રોસન શીરાજ થા
કુલ કામીલોની હેકલના માથાના તાજ થા

૮

જે બોલતા તે ઐન હકીકતને બોલતા
જે કોઇથી હલ ન થાયે તે ઉકંદાને બોલતા
ઇનશાફથી હરએકના કીશશાને તોલતા
વેહદતના મોતીયોને ઝખાંથી વો રોલતા
એહવા બસર પછી શુ હયાતીમાં ખેર છે
ખે દાદ આ ફલકની અંજબ હેર ફેર છે

૯

હુનવાંધા કીતાબે કરમના વો શહુન શાહ
ખાતીમ નખીની આલના ખાતીમથા ખેર ખુવાહ
પુસતો પનાહ દીન્ના હુનયાના તકયા ગાહ
ફએ ઝમી ઉપર થા ઇલાહ બાદ યે ઇલાહ
કુંદરતથી આપ કુંદરો કુંઝાને હતાવતા
ગરદીસ ફલાવે જેહને વોહ તેહને હસાવતા

૧૦

તાફ્મો શામ માર્નીદ શુરજ નસર હતા
બલકે જઝીરા બારામા બસ નામવર હતા
પેસીન બખત વરના વો તાલે ઝખર હતા
ફરયાદી લોગના વોહ તરત દાદગર હતા
બકરીને શૈર ખેને એક આડે પીલાવતા
મોહતાજને ફઝલથી શીકનદર બનાવતા

૧૧

ગમની અગનથી પીગલી જીગર વહે છે દમ બદમ
આવે છે યાદ જીયારે વો શેકુલ હુદાનો ગમ
પુનમના ચાંદ અંબદેઅંલી તુરના અતમ
થા મુશતર્મીદ જે તુરથી બે સક અંરબ અંજમ
ધાંકી કફનમાં પુનમના ચાંદાને લઇ ચલા
તુર બતના દરમયાં ઉતારીને તલ મલા

૧૨

શીકીયા સાહે શેફદી હંકખાના બામની
મખશુશથી જે સેહને નયાબત ઈમામની
જે દીન શીધારા ખુલદમા થઇ વહાં વધામની
લેકીન તબાહી દુનયામા થઇ ખાશો આમની
કેમ મોત લઇરકો વોહ ખીઝરનો જવાને
કેમ ગોરમા શમાવી શકા આશમાન ને

૧૩

સેહઝાદા વોહ સાહના મુહમ્મદ છે જેહનું નામ
સાહે ઝકીના બાગના છે શરવે ખુશ ખરામ
બાવાની વોહ જુદાઇથી બેકલ છે શુબહો સામ
કેહ છે આઘા પ્રીરાકીનો રૂઝશે નડી મુદામ
એહની ચતીમી જોઇ જીગરમા સીગાફ છે
અન ધોની શીયાહીનો દીલપર ગીલાફ છે

૧૪

નાહના પીશર છે અંબદેઅંલી સેહના સીર ખુવાર
હમ સીકલ છે પીદરનાવો હમસાન હમ સીઆર
છે નામ શેખ તૈય્યબ વોહ બચ્ચાનો આસકાર
શુરજને ચાંદને જેહના છે મુખરા ઉપર નીષાર

એ ચરખે ચંમ બરી તુયે કીદો શુભમ અંઝીમ
માશુભ બે ગુનાહ ને કરા હાએ કેમ યતીમ

૧૫

વોહ સાહે શેકુદર્દીયા શુભઝારે મનકંબત
જેયે કઇ યતીમને ફરમાવી મરહુમત
રૂતબા ચઢાયા પેહલે કરી તેહને તરબીયત
કહાં રવા અંદલમા શુનો એહલે મારીફત
હંગામે નો જવાનીમા વોહ સાહે દીં મરે
બે સાહઝાદા એહના યતીમો થઇ શીરે

૧૬

તીયારે શુનાવા હાતીફે ઝેબી ચે આ કલામ
એહમદ નખી મુહમ્મદ અને તૈય્યબે ઇમામ
થો રસતએ યતીમી મા બેવે નો ઇન તીજામ
આખીર થયા ચે બેવે નીહાયત ખુલંદ મુકામ
તે સાન પર આ બેવે યતીમોની સાન છે
નઝદીકમા હરએકનો આલી મકાન છે

૧૭

આદાવતુલ હુદામા જુહાલતની થઇ ઘતા
મેહમલ હતા સરી અંતના અરકાન હરજગા
હરએક ઉપર નીકાહની રશમે હતી ખેફા
લાશયમા ટલાકની બાબતમા થી ખતા
જેમ ઉખીયોમાં હોએ છે દાના છુપા હુવા
તેમ આ મશાઇલો થા કુતુબમા લીખા હુવા

૧૮

તાઇદથી નીકાલી શીકેંદના મસાઇલો
મોહકમ કરા જહાનમા સરેના ઝવા ખટો

કીદો નીકાહનો અંકંદ બે સાહીદના રો બરૂ
પાકી વગર ટલાર્ક ન દેવાસે કોઈ જગો
શેકુલ હુદાની મહા હીદાયતથી બે ગુમાં
રશતા નીકાહ ટલાર્કના જગમા થયા અંયાં

૧૯

આવી છે મુશટકાશી શનદ ચારો મોતબર
ફરમાવે છે નખીચોના ખાતીમ વો નામવર
ગર લુકરીના માલા બરાબર કોઈ બસર
મશજુદ બનાવી નાહાની શી રૂએ ઝમીન પર
તો તેહને ઘર અંઝીમ ખુદાયા અતા કરે
જન્મતમા આપ બારી વોહ ઘરની બીના કરે

૨૦

શેકુલ હુદા શાહયે ઇકામત કરી જહાં
મશજુદ શીવા ન કોઈ અંમા રત રચી વહાં
બે તુલ્લા જેહવી મશજુદ છે શુરતના દર મયાં
બાની છે તેહના અંબદે અંઝી કીબ લએ જહાં
નહીં વો બસરને પોહએ ખુલ્લંદીની બઝકંતો
છે જે બસરના ઉંકંબામા ઘર શાત જન્મતો

૨૧

આવી છે એહલે ઇલમની બરદાસત મા ખબર
કે તે ખબરની ચારો નખીચી શનદ ઝબર
ટાલીબ ઇલમની કોઈ ખુદા વાશતે અગર
લીખવા કીતાબ શારૂ કરે એક કંલમ નઝર
તો તે કંલમની ભારી જઝા છે મઆદમા
અફઝલ છે એક ઘોરાથી દે કોઈ જહાદમા

૨૨

શેકુલ હુદા કે જેહની ઇલમથી શુદ્ધતગે
 શમજીને આ હકીકતને વે સેહયે દોશતે
 ફિરદોશ જેહવે કીદો છે શુરતમા મદરશે
 ટાલીબ ઇલમના રહેવાના ખાટીર વકફ કરે
 પુંજીથી ખાશ પોતાની પાંસઠ હઝારવી
 ખરચીને પુંજ કીદી ખુદાના પીયારની

૨૩

ચેટાલીબે ઇલમની ફઝીલત ના નેક ખે
 શેકુલ હુદા તે પુંજ તશર ૩૬ કરી દેખે
 ખાટીર તુમહારા મેહલ બનાયો છે દીલ ખરે
 એહ શાન આ અંઝીમ છે તેહનો સુકર કરે
 તશવીર સેફદીનની ચીતારે દીમાગમા
 શુરતને દેખી રોજે રેરાકીના દાગમા

૨૪

નાદીર રીવાયતોમા રીવાયત છે આસકાર
 ખોલા નખી અંલીથી એ ઇશમતના તાજદાર
 ગર આપથી બસરને હીદાયતદે કીર દીગાર
 તે તે ભલી છે ખેર આ દુનયાથી સેહ શવાર
 શેકુલ હુદાની ચારે હીદાયતની બાબતો
 બેહદ છે બે સુમાર થુનો તે હીકા યતો

૨૫

શમત અથ્થારશે પછી ઇગનો તરો થયે
 તે શાલમા દકાલનો શદ્દમા નીપટ પરે
 ઉનકા નીમત અનાજનો દાનો નકઈ મીલે
 કછને નગરને ભાવનગર લગ થયે મરે

લાચાર થઇને સુમીનો તે ગામ ગામના
શેકુલહુદાના શબ થયા શુરતમા પામના

૨૬

ગીનતીમા થા ઝીયાદા વો ખારે હઝારથી
પાલા શરોને શેકુલહુદાં ચે પીયારથી
વંચાવા શબને મોતના ખનજર ની ધારથી
હેતા અંતાને સામ તલક વો સવારથી
તાકે વરશ દકાલનો પુરો થયો તમામ
ખરચી વોશબને આપી વીદાકીદા ગામગામ

૨૭

કબ્યાઝ શેફેદીન ચે ખરચીને માલો ઝર
ખારે હઝાર સુમીનોના થઇ ગયા પીદર
ખર હાસત કીદી નાહનાને મોહતાને આકંઠર
તાકે રહ્યા વો ઝીનદા આમસહુર છે ખબર
ચે સુમીનોની એહની કયામત તલક નશાલ
મોલાના શેફેદીનની છે હશનાત બે બદલ

૨૮

જે કોઈ એક બસરને હીદાયતદે દર જહાં
તો તે મીલલ પવાબ નથી ઝેરે આશમા
સુમીન હઝાર હા વો દકાલોના દરમયાં
રાખા વબ્બુદ સેહુચે કરી પરવરી નીધાં
ઇમામનું તુખમ રહયુ નગરી બીલાદ મા
શેકુલ હુદાને બસ ચે સરફે છે મઝાંદમા

૨૯

શન ખારાશો બત તીશનો માહે રજબ ઉગો
તે દીનથી કહેલીનો થયોં શેહુને આંરીઝો

મખશી હતો મરઝ વહી તે શાત દોશ તે
હર એક ફજરની બતા પઢવા નમાઝવો
પચ્ચીશવીં રજખની થઈ ઝીયાદા બેકલી
પાછા રહ્યા ઇમામતથી લાચાર વો વહી

૩૦

તા આવી શાતવીં મહે સાબાનની ચકો
તે દીન ઉરશથે ફાતીમા આઇ નો મુમેની
તકલીફથી પધારા થા મજલીશમા સાહેદો
આખીર પઢાવી એક નશીહતને થઇ હર્જી
ભેરીથી આપયે તે નશીહતને મુંખતશર
હીકમતના તે નશીહત દરમયાં છે દુરર

૩૧

આ ગાહ દીલ અંજબ થા વોહ સૈકુલહુદા હુમામ
થા મુત્તશીલ ચેદાઇથી હરદમ બદમ ઇમામ
ફરમાયા થા નશીહતમા જે આપયે કલામ
વાકેમા શબ વો ફરમાયા મુજબ થયું તમામ
અશારાર ગૈબના થા વો શેફી અયાનમા
પોસીદા ભેદથા તે વો આયા અયાનમા

૩૨

તે બાદ કાહલીનો ઝ્યો દીન બદીન વકુર
શેહહતના મુલકમા થયું અમરાઝનુ ઝુહુર
અંધાર બેકલીથી મીટા રાહતોનુ નુર
આહાલમા ન કીદી કદી શબરમા કુંશુર
તનહા થઇને ઘરથી કરો બાગમાં કેરાર
તાકે મરઝની ચરચા ન કઇ થાએ આસકાર

૩૩

ઝીકાદાનો મહીનો થયો જ્યારે ઇખતીદા
જાનુ વો સેહયે ઝેખીથી આવી હવે કંઝા
ઘઇને ખફા વો ખાગથી ઘરની તરફ વલા
થી આ ગરઝકે નશની અમાનત કરે અદા
તારીખ શાતવીં થઇ ઝીકાદાની અંયાં
નશ કીદી પેહલા કુરમા તેહનો શુનો ખયાં

૩૪

તે દીન હકીમીદ દીનનો થો ઉંરશ જલવાગર
યાને ઝકીના લાલ બદર સાહવા જાગર
શફરામા તે શખ્ખ થી હુદુદો થા મોતબર
જન ચારમાથા પાંચમા ઇંઝ જુદદીન નામવર
આવી કહ્યુ હુઝુરીયે પાંચોનો કાનમા
જલદી ઉથો ખુલાવા છે સેહયે આ આનમા

૩૫

જમતા હુવા મસા ચખ ઉથીને તરત ચલા
આવીને પાંચે દીવરીના ઉપર ખાગ રહ્યા
ઇંઝ જુલ હુદાને તેરી વોહ શરવયે ઇખતીદા
અપના શીરહાના પાશ બેથાવી કરા બરા
ખાકી હુદુદો ચારેને કીદા પછી તલખ
બેથા હુઝુર અકંદશમા ચુબી કંદમને શખ

૩૬

લેટા હુવા થા ખુરજ પલંગપર વોહ આફ તાખ
કુમલાયા થા મરઝની હરાતથી વોહ ગુલાખ
ઝોફત હતી વો શેરની હેકલમા બેહીશાખ
ભુનાયુથુ કલેન્જુ આ દેખી ગોયા કખાખ

આતસ નીકલતી આહની શીનાથી હરઘડી
આ મેઝથી બદનમા કયા મતની થર થરી

૩૭

દેખી મસાઈખોની તરફ બોલાવો સહા
વાળુબ છે આવકંતમા શું માહરા ઉપર બળ
એક સખશયે અંરઝ કરી એ કુંબલએ વરા
તાખીર કરશે હંમરમા બખશે ખુદા શીફા
ફરમાયુ આપયે યે ખુદાનો છે ઇખતીયાર
લેકીન હવે ઝુરર છે નશકરવું આસકાર

૩૮

ચારે મસા ઇખોની તરફ સહન સાહે દી
રોસન નીગાહ કરીને શુખન બોલા દુરખમી
ઇઝઝુલ હુદા છે મહારા ખલીફાને બાં નસી
માહારા પછી છે માહારા યે હમઝતો હમ કરી
ટાઅત છે એહની હો બહુ તાઅત ઇમામની
તેમ માશીયત છે માશીયત બેવે સુકામની

૩૯

ખુલવાવી સાહઝાદા મુહમદને સાહફી
બોલા એ લખત દીલ એ પીશર મહારાના ઝીની
ઇઝઝુલ હુદાના ચુંબો કંદમને એ મહે જખી
શાંપા મેં તમને એહને યે કાશી છે કુલ્લે હી
તે બાદ બોલા માહરી જે મીલકતને માલ છે
ઇઝ ઝુલહુદા છે વારીખ વોહ એહને હલાલ છે

૪૦

ફારીગ થાઈને નશથી વો આંલમના રેહનુમા
લઈ નામ પંજતનના ઝંખાથી વો પારશા

લીમજ ઇમામ ટેચખનુ લાઈ નામ બા શક્ત
 બોલાકે એ મવાલી અમાનત કરી અંદા
 નઝદીકમા તે અંરશા પછી બંદ થઈ ગયા
 આ દીને હકનો મોજો દેખોહમે નીધાં

૪૧

ઇઝઝુલ હુદા મુહમ્મદ અલી રોનકે વબુદ
 જે સાહનો છે ઉરશથી ઇમલા કીયો બુબુદ
 જેહની પેસાની પાકમા રખ્યાની છે નુમુદ
 દેખોને ચે નુમુદને દે છે શરો શુબુદ
 તકવાને બશ ઝરાઅંતના દાના છે ઇઝઝુદહી
 તોહીદના નુકુંસના પાના છે ઇઝઝુદહીન

૪૨

ઇઝઝુલ હુદા મુહમ્મદ છે કીસતી નબતની
 દુનયાના આ હરમ્મા છે ઝમઝમ હયાતની
 ઝીલ્લત છે જેહની ઇઝઝતથી લાતો મનાતની
 તકુંસીર છે અંદમ જેહની કુંદશી સીકાતની
 કેમ ન ફોયે ચેશરવરની છુટપનથી શરવરી
 વકુંતે જનમથી તાબે છે ઝાહરાને સુસતરી

૪૩

એક ભાઈથા આસેહના વલીલાઈ નેક નામ
 દાવતન ખેર ખુવાહ થા વોહ કશરે હુદાના બામ
 તે પર ખુવા રીઝેચે અંદાવત કરી તમામ
 નાહકં ઝુલમથી કંતલ કરા શબ મીલી લયામ
 મકંતુલ વો વલીની છે શુલતાની દોશ તો
 ઇઝઝુલ હુદા વોહ ખુન બદલ પામા મરતબો

૪૪

શૈવ્યદ હકીમુદદીન વેા ઉલમાઓના ઇલમ
મન શુશ શૈફુદદીના ભાઈ વેાહ ઝી હીમમ
ઉકળા તરફ ગયા યહાથી ઉચકીને વેાહ કુંદમ
તેહ ને ઇઝઝુદદીની ટીનત છે એક કીશમ
તે વાસતે હકીમુલ હુદાના ઉરશના રોઝ
નશના સરફને પાયા આ ઇઝઝુદદી દીલફરોઝ

૪૫

સરઈ કુલુબમા યારો છે આ ટોરથી રકમ
એક રૂપયો બીજા રૂપયા શી કહેવાશે નહી તે કમ
વેચાશે બેવે તોલ બરાબર છે આ હુકમ
આધુ ને અતકુ આપવું તેહમા પાપ છે ખતમ
શાદકુંઅલી શનદ આનબીથી છે શરમદી
મત બીનજે કોઈ દાદને બીજાથી કમ કદી

નશીહત છટ્ટી

૧

હુનયા છે યારો ખેરથી ખાલી લા ખેર લોગોની એહમા હવા છે
મરવું છે આખીર જીવાને બાદ અઝ શમઝો તો જીવાથી મરવું મઝા છે
તે વાશતે કુલ ઓલીયા લોગો ઝીનદગી ફાનીશી બેહદ ખફા છે
ફાની થઈ શબ રાહે ખુદામા બાકી રહયા ચે ફના નહીં બકા છે

૨

ચેહલે ખુદાયે અપને શરોને ઇબદાથી મુબદા કરા શુન આ હકીકત
તલનો તફાવુતથો નહીં વાહલા કીદીથી શબની બરાબર શુરત
કરતુત એહવા તે અરશામા કીદા કે આ તેહને પોંહંચી છે નોખત
પાક વેા ઓલમયે મુકીને આ નાપાક કલનમા આવી ફસા છે

૩

અવલ હયુલા અપને રીને બાદ અઝ ચાર કુરાહમા ઉતારા
મુદદત પછી તે ચાર કુરાહથી માદીન નખાતના રસતે લગારા
ઇનશાની આ એતાર છે આખીર તે એતારમા લાવી શવાંરા
સુકરે ખુદાનો મુદદત બાદ અઝ તંલયાથી આવીને ઉંચે ચઢા છે

૪

આદર્મનો આ એતાર પુલ છે દોઝખને જન્નતના દરમયાં ચારે
માદીન નખાતને હેવાનથી એહમા આવીને ઉતારા કોરો હઝારો
દોઝખ તરફ છે રૂખ હરએકનો જન્નતી લોગ છે કમ ચે વીચારો
અકષરને દેખા હકંથકી ગુમરાહ હકંમા આવીને થોરા મીલા છે

૫

હકંના ધની છે આવકંત અનદર તૈય્યબ ઇમામવો આમીરના દીલબર
વીશે ઇમામોના માથાના ટીકા હેદરના દીલબંદ એહમદના કોષર
મુશહફ મુટાહહર તે શાહબ છે અંબદેઅલી તેહની જીલદે મુટાહહર
ખંદા હમે છે તે શાહબના મોલા હમારા તે શાહબ બળ છે

૬

તૈય્યબ ઇમામનુ પેછાનવુ છે વાજીબ બની આદમને સરાશર
જે નહી પેછાને ચેશરવરને મોત છે તેહનો કાશીર બરાબર
ખોલી બસરની લઇને બસર કોઇ પાર પરા નહી અવલને આખીર
શાહબ ઝમાનને પેછાન વના શબ થઇને બસર દોઝખમા ગયા છે

૭

ગર કોઇ મોખાલીફ થઇને મુસંક આટોર જહુતી બનાવી વો હુજ્જત
કહો છો તમે એમ તૈય્યબ ઇમામના મુનકીરો ઉપર હરામ છે જન્નત
થોરા તમે છો ગેર તુમારા બહોત છે શબ છે નબી ની ઉમ્મત
થોરાને જન્નત બહોત ને દોઝખ તેહકીકં વાત તુમહારી ખતા છે

૮

કહ્યે હમે તેનાદાનને એમદેખ તુ ખાલીકુંની ખીલકંતના અનદર
દરયાના પાની લઇને પવન હરરોઝ ચહુડાવે છે વાદલ અંદર
વરશાત થઇને વરશે છે પાની તેથી ભરાએ છે પાછા શમનદર
પાની ઝમીંમા રહે છે તે કમ છે જેહનાશી આલમની નશવો નુંમા છે

૯

ટાહા નથીયે યે રીતે શખને કુફરના દરયાથી લઇને ચઢાયા
દરયાના પાની થાએ છે મીઠા વાદલ ઉપર તેમ મુશલીમ બનાયા
આખીર ઝમીંમા વરશે છે પાની તે શાન શખને વરીમાં નુમાયા
ઠેરા વરીની ટાઅંતમા થોરા અકબરતો જેવાથા તેહવા રહ્યા છે

૧૦

વરશાતના જેમ પાની ઝમીંમા રેહ છે તેકેમ છે તે નિશબત પર
કમતર ખુલાસા લોગ હમે છે તૈય્યબ ઇમામની દાવતના અનદર
નદદીમા થઇને વરશેલા પાની જેમ રૂખ કરે છે દરયામા અકબર
તે શાન ઉપર ઉમ્મત નુમલે આયા હતા તેમ પાછા વલા છે

૧૧

અલહમદો લીલાહ ઇનશાન થઇને ઇનશાનીયતના નતીબને પાયા
એઅંત ઇમામી શેકુલહુદાની હાતના ઉપર મલો તે કમાયા
તોખા કરીને ખીલકુલ ગુનાહથી ગોયા નવા ચ્ચોતારમા આયા
થાએ ખતામુલ ખેર દલાહી દીલના દરોનામા બશ યે દુઆ છે

૧૨

ખેહરે હયુલામા દુખાથા લેકીન અપને ખુદાયે દીખાયો કીનારો
ટુફાનની ટુગયાનીથી ખેહદ તેહમા નબતિનો પામા છે આરો
આલે નખીની કીસતીના શદકે છુટે છે દુખાહુવા કઇ હઝારો
જેજેકે ખેઠા છે યે કીસતીમા ટોળીલ નુમલે પાર પરા છે

૧૩

બંદાના ઉપર નીચામત ખુદાની બેહદ છે તેહનો સુમાર અંદમ છે
શબ નીચામતોમાદીનીયા નીચામત શમઝોતો ચારોઆંલા કેશમ છે
દુનયાને વારો દીનના ઉપર એહમા તુમાહારી લલાઈ અતમ છે
દુનયાને જેથે દીનમા ખરચી આપાર તેહના બાકી રહ્યા છે

૧૪

માંના રેહમથી જે કોઈ નીકલા મોતના શરવે નીસાના છે આખીર
જે આ વટનમા આવીને ઉતરા જુમલા છે લેહદે કબરના મુશાશીર
ઝીનદગી ગોચા ખુવાબ નીમત છે રેહશે યહાં કોઈ મુમીન ને કાફીર
ફાની થયા જે આયા યહાં ઉર આવશે બાકો તે શરવે ફના છે

૧૫

માસીયતજે છે તે શરવે ભુરી છે માશીયત જુમલાથી પઢેઝ કરો
નેકી કરોગર ચાકે બદી કોઈ તુમપે કરે તે બેવે ને વીશરો
ઉચાઈ ખાવીદ બખસે અગર તો નીચાને બેઠને દીલમા અકડો
તમને નમેઝે જે તમે તેહને નમજે તેહકીક એહમા ખુદાની રીઝા છે

૧૬

કોન બક્સર છે ખાલી ગુનાથી લેકીન ગુનાહથી છે તોબા ઝુફરત
છોટીને મોહટી મઆફ ખતા છે જુવારે હશે અફસોશની સુરત
શું શું વોહ લોગના ઉપર ગુઝરશે પીસે જુવારે મોતનું શરબત
આખીને લઈને વીયાઝ વોહ દાઈમ મન આ ઝકાતના ઉપર મુવા છે

૧૭

તર્કવાની ચારો સાન છે ભારી તર્કવાની હોએ જલન જે જુગરમા
ખીલવત ઇલાહી છે મુમકીન તેહને તોહીદ નકસ છે તેહની પ્રીકરમા
શદકે છું એહવા લોગોના ઉપર દુનયાનુ જેથે ન દેખી નઝરમા
વાસના થઈ મેહકે છે ગરચે તે તુરબત અનદર દબા છે

૧૮

એહવા કીશમના લોગોની બાકી નામ વરી છે નસર આ જગતમાં
આવીને ગુઝરા શરવે વલેકીન તશર રૂફ થયા બાલીકંની જહતમાં
હરગીઝ દગા નહી લોગ ખુદાના જે કઈ ખુદામા પડે તે વીપતમાં
ઝીકર મુબારીક તે શરવેની મુસકીલના વકંતમા મુસકીલ કુશા છે

૧૯

લાઅલના માનીદ લોહીના આંસુ લાઈક છે ટપકાઓ આંખોથી હરદમ
ગમની અંગેથી શીલગાઉ દીલમા યાદકરી આલેહેદરનો માતમ
ઝાલીમ ઉમથ્યાના દુગયનોમા દુખા નખીના લાદલા બાહમ
નાહના ને મોહતા ઝેહરાના વહાલા તીરો તબરથી રનમાં ખપા છે

૨૦

દેખા નહીં અને ઝુલમ સુના નહીં તેહવા ઉમથ્યાઓ યે ગુઝારા
ફાની થયા તે સરવે લઈને ફાની થયા એહના ઝુલમના દારા
તે પછી થઈ અખ્યાશીની આફત અખ્યાશીયો યે ઉમથ્યા વશારા
અખ્યાશીયોથી આલે નખીના હરએક જગાપર ખું વહ્યા છે

૨૧

તેબાદ જ્યારે મોલાના મેહદી શુરજ નીપત પોતે મગરીબથી નીકલા
જંગ કરીને શખ દુસ્મનથી કીદા શરોને ઝમીં પર કંતલા
રેશની કીદી દીનમા એહવી હમના તલક જેહની છે તજલ્લા
મેહદીયે હકપર દરગાહે હકથી શલવાત હરદમ બદમ બારહા છે

૨૨

મગરીબના સુરજ મોલાના મેહદી તેહની નસલથી થયા જેઆ ઇમ્મત
અલકાંબશખના છે કાંઈમો મનશુર ઉર મોઈઝ દરયાએ ફઝીલત
મોલાના અંઝીઝને મોલાના હાકીમ ઝાહીરને મુશતનશીર મહેમિલ્લત
મુશ તાલી બિલ્લાને મોલાના આમીર તથ્થબ આઈમ્મતના પેસવા છે

૨૩

મોલાના તથ્યબની ઈતરતથકી જે શબ્દ થયા પરદામા એહલે ઈમામત દાઈયો હકના જે થયા તે શબ્દથી છે જે શાહીબ ઉપર દલા લત આમોલાના અંબદેઅલીથી વકતના શાહીબ પર છે ઈસારત શેકુલ હુદાની આલી લકામા હાશીલ એ ચારે ઈમામીલકા છે

૨૪

જેઆ શુનાવી તકરીર તેહને લોહે જીગરપર તેહરીર કરજો ઈમાનભી ચેછે દીનભી ચેછે હરગીઝ ન એહને દીલથી વીશરજો જાદુ ચલાવે ગરકોઈ સકનુચે મનતરથી જાદુમતરજો જાલીનુશ અને બકરાત હકના તેથી હમે આશીખી દવા છે

૨૫

અઈમ્મત શરવે અંધારમા છે રોશની શરવે મજાહીબમા કમ છે હકનોછે પાયો તોહીદ ખસક તોહીદમા શબ્દ લુલા ઉમમ છે ફિકહેની કીદી એહવીખરાખી ચેથી ભલા કુફરાર અજબ છે ફિકહની તોહીદ પાયા શલામત શેકુલહુદાની ખસ જે અંતા છે

૨૬

અંબદે અલીના ઇરસાદથી થઈ હમને ઈશાબત ફિકેહના અનહર સમ્માના માનીદ એહમાથી કરચે તકરીર એહલે મજલીશના ઉપર લઈને ઈમામુલહકની શનદ એમ અંબદેઅલી પોતે કેહછે મુકરરર હિરદાના દામનમા તેહને જે લેશે તેહના અંબદેઅલી ભાગ ખુલા છે

૨૭

આવીરકુમા જે કોઈ મુસલ્લીહાતને મુકે તે ગુઠન ઉપર ગુઠનઠી ઉચો હાત કરે નહી ફરમાન સરઈ છે આતોર દિલબર જહાંગના ઉપર મુકે રકુમા હાતને સરવે ખૈરા શરાશર આવીશનદ આ મોલાઅલીથી એહની શનદમા હક લામિરા છે

૨૮

તાળ નથી તેહરીર કડ્ડમેં બદરનાલાલ ઝડીના ફાઈલ
એહલેકમાલત ના હલકામા ચકતા જેહનીછે આટોર સીકલો સમાઈલ
આખીરમા એહવા કોઈ થયા નહી એબને પાયા જેથી અંવાઈલ
બંદગી કર અંરજ જઈને સખાતું જે ભગ ખુલ્લમા વો પાર સા છે

૨૯

રોસન પિસાની દેખીને જેહની ઝુકતી પિસાની અંરખો અંજમની
નામ ખજસતા અંબદુતગ્યબ સાડથી જેહને મુલકે કરમની
મિફરતે મેમુન ઉપર હમેસા રહેતીથી કલગી કુંદશી શીયમની
જેહના કદમની ખાકની ચારો ફલ ફુલ મોહીટની ઉપર જગા છે

૩૦

જે પારશાની શુલબની માદિનથી એક નિકલા લાહુતી ગોહર
મિસર કુંદુશને ઇકંલીમના સાહ ફરખંદા યુસુફ ના ૫ મુન્વવર
એહશાનના જે ચે કાનુન કિદા એહશાન ખતમ છે વોહ શરવરપર
બાઈઝ છે યુસુફ મિસરીને કહ્યે ગોયા ખુદા બાદ ખીબ ખુદા છે

૩૧

વોહ ઇબદાઈ દરયાઓના એક દુરરે ચતીમ આ અંબદેઅલી છે
જીનનાત શાતે તેહના ચમનમા એબેનસીમ આ અંબદેઅલી છે
શરવે દુઆંતુશ શતરના અંદર બનાએ અઝીમ આ અંબદેઅલી છે
ખલકંની ખાતીમમા ખાલીકુંચે એહને આમિષલના નગીના જડા છે

૩૨

શેકુલહુદા જેવા કોઈ ન દેખા ઇનશાન ચારો મેકુરો મયામા
એહની મીષલના બસરને મલાઈક બાઈઝ નથી હોએ અરઝેશમામા
કુંદશીયો ચેથી છે કાશીર શરવે જીમલા શકામા અને જીમલે વક્ષમા
દુનયાને ઉખરામા બશ ચે તુને છે શાદિકંઅલી ચે તારા પિતા છે

નશીયત સાતમી

૧

શુનજે તુ કાન ઢંધને શુનવામા છે ભલાઈ
શીનાના કાચ અંદર જેમ ચમકે રોસનાઈ
શેકુલહુદા પછી શું દુનયામાં છે ભલાઈ
તે વાસતે તરફ કર દુનયાની આસનાઈ
દુનયામા ખેર હોતી તિલની કંદર એ ભાઈ
હરગીઝ ન શેફેદીનશી કરતી વે એ વફાઈ

૨

રેહમત છે શેફેદીન જે થા ખુદાની રેહમત
દુનયામા થઈ જે સેહથી આ બાદગીની સુરત
હરગીઝ ન રાખી તેહની દુનયા એ કઈ મુરવવત
રેહમતની ઝાત ઉપર કીદી શુતમની નોખત
દુનયાના નામ ઉપર દુસનામ છે હાજરો
મરવા કુંબલ એ ચારો દુનયાશી દીલને મારો

૩

ચકતા હતા વે શરવરે અકુંભીમ શરવરીમા
કી દી શીરફ જવાની આંલમની રેહબરીમા
તકુંશીમ કી દી દોલત ખલકુંતની પરવરીમા
છે જોત જેહની બાકી ઝોહરાને મુસતરીમા
એહવા બસરની રેહલત ગોયા છે દીલમા ગોલો
એક પલ નથી ખુજહાતો શીનામા ગમનો સોલો

૪

સુરજ વોહ એહવા થા કે જેહની ઝલક ઘટે નહીં
સેરે બબરથા એહવા કોઈ સેરથી હટે નહીં

ફરમાવી જેઝળાંથી તેથી કદી લટે નહીં
જે ધારૂ આપયે તે તકંદીરથી મીઠે નહીં
જે દિનથી થઇ જુદાઇ વોહ રાજના સહાની
આંખોથી વહે છે હરદમ ખુને જીગરનુ પાની

૫

શલમાન ફારશીની ટીનતથી થા મુરક કબ
શાહીએ ઝમાંના આગે અઝ બસકે થા મુકંરરબ
જીસમાની થા વલેકીન કુંદશી જેહવા મુઅદદબ
મુખડા ઉપર શીદાથા શાતે ગગન ના કોકબ
થા જેહની જોત આગે સુરજ ને આંદા જહાંકા
વોનુરે શરમદીને તુરબતમા હાએ ધાંકા

૬

વેહદતની કલગી માથા ઉપર અઝલથી
પેદાસના સુરથી મુમ્તાજ થા મિષલથી
નિકલાથા યે ફરએ વોહ લાહુતના અશલથી
એક લેહબ થા ન ફારીગ ઇરસાદના સુગલથી
પામાલ કીદી જે યે ખુન્યાદ ગુમરહીની
આખાદ કીદી દાવત સાહબ ઝમાં ધનીની

૭

નુર અને જીસમ અંદર રૂહાની થા ફરીસતા
રોસન કરાથા જે યે તોહીદે હર્કના રશતા
તા ટીલને સીરકને કી દી બિના સકીશતા
મુકી ખુદાઇ રોતી ચહાંથી શીધારા હંશતા
જલ્લાદ આફલકયે કિ દી ન મહેર હરગીઝ
દિલથી નથી શીરકતી આ ગમની લહર હરગીઝ

૮

સુરજ નિમત અયાંથી છુટપન થકી લયા કેંત
નુરે ખુદાની રોસનથી મોહ ઉપર નઝારત
રૂમ્માલને નજુમી દેખીને શબ સખા હત
હેતા થા સહેઝકી ને આટોરથી બસા રત
ફરજંદ આ તુમહારા ટાઁલે ઝખર છે તેમથી
એહવા થયા ન થાશે કોઇ પરદએ અંદમથી

૯

ફરમાવી ચહાંથી જ્યારે સાહેઝકી ચે રેહલત
તેરે વરશના તે દીન થા વો ઝકીના ઝુબદત
નાહની ઉમરમા કીદી પઢવામા ખુબ મહેનત
કીદુહરામ દિલપર દુનયાનો એસો અંસરત
પંદરવા શાલ અનદર જ્યારે વો આયા શરવર
શદ આફરીન કિદુહાશીલ ઇલમને અકષર

૧૦

તેહશીલના સુરમા અંબદેઅલી છે આલા
અબ યાત કીતની પોતે નાદિર કરીથી ઇનસા
દેખી વોહ સાહ યુસુફ દીલસાદ થઇને બોલા
પોહયાવીરખયે માહરી જે કઇ ગરઝથી અકશા
મજલીશમા નજમદીં ચે વો ખૈતને પઢાવી
નશની સુર બસારત તે રોઝથી શુનાવી

૧૧

ઇશમાઇલ ખારજની તે દીનમા થઇ થી ફુવત
તે લોગોની થઇ થી ફીલતના બાદ કષરત
યુસુફ વો નજમદીં ચે આશાંમલી હકી કેંત
ખાટીર ઉપર થઇ થી આંઝુરદગીની શુરત

યે પ્રીકરના શબખથી થઇ કાઢીલી બદનમા
શેરાખીના બદલ થઇ ખુસકી વોહ નો ચમનમા

૧૨

મિશરે હુદાના યુસુફ ખલકે ખુદાના ચકતા
લાચાર થઇને કીદી શાહિબ ઝમાંથી સકવા
એ મુશટફાના ટીકા એ મુરતઝાના દુરરા
એ કુલ આ ઈમ્મતોના શરતાજ માહરા કી બલા
આ કાઢીલોનો બાઈષ કહાં આપ પર ખફા છે
ગારત કરો ખવારીજ માહરી યે બશ સીફા છે

૧૩

શાહબ ઝખાંથી થઇ ઇલહામની ઈનાયત
એ નજમદી ન રાખો કોઈ ખારજની દેહસત
અંબદેઅલી તમારા લાઈ છે નેક ખશલત
એહને કરો ખલીફા નશની લીખો વશીયત
તે બાદ શેફદીનો બખશો ખીતાબ આલી
આનશ કરેથી થાશે દુસમનની પાએમાલી

૧૪

ઇલહામના મુવાફીકે વો નજમદી શરવર
ખુફાયમા નશને કીદી અંબદે અલી સહાપર
સોલે વરશના પુરાથા શેફદી શીકંદર
નશના સરફને પાયા નાહની ઉમરના અંદર
ઇશમાઇલ ખારજની તે દીનથી થઈ તબાહી
દીન દીન દુલુ થઈ નીત યુશુફની બાદશાહી

૧૫

શેકુલહુદા જેવા કોઈ ફાઝીલ શુના ના દેખા

જેહને ઇમામુલહકુથે હકુની નઝરથી પરખા
કુંદરતના કારખાના એહની મિષલથી અટકા
થાશે જે કોઈ થાશે એ સાહશી ઉતરતા
નાશુતના શદ્દથી એહવા ન દુર નિકલશે
જીસમાની કોઈને એહવા રૂહાની થઈને વલશે

૧૬

રહી રહીને જોસ હરદમ આવે છે દીલના ઉપર
વો શેફ્ટો કે જે એ જીવારા કેહટ અંદર
ઘંટીને ચરખા તાકા વનવા નારા છે અકષર
ખેરો મરદને આપી કીદા ગની શરાશર
મુઝટર કરીને તેહને તકદીર ચહાંથી ઉચકે
કેમ આંખના પલકથી ખુને જીગર ન ટપકે

૧૭

ફરઝંદ વોહ ગરીબ લોગોના ખેરઝદ્દથા
ખતના વગરના થા શખ કુફ્ફાર લોગો જેહવા
ટાર્કત અંદમથી તેથી લાચાર થા વોહ શગલા
ખાખત આ શખ શુનીને વોહ શેફ્ટો મોલા
ખતનાના શાઝુ લેજી ખરચી વો શખને વાશીર
ખતના કરાવી શખયે એહશાન આ છે નાદીર

૧૮

મોલાના વોમોઝંઝ બિન મનશુર લખતે ઝેહરા
મગ રિખના મલક અંદર જીતલાકે છોકરા થા
ખીલઅંત લીખાશ દધને શખની કરાવી ખતના
તેહના ચલનને ચાલા આશેફ્ટો મોલા
મફ્ફરદથા જેમ ઇમામોમા વો મગરીબન મનશુર
થાતો નિમટ દુઆતોમા શેફ્ટો ખ હસતુર

૧૮

અંબદેઅંલી સહાને રખએ કરી ઇંનાયત
 એ સાહઝાદા બખસા યે છે અંઝીમ નીયામત
 ધારીથી આ વરસમા યે એવેની ખતાનત
 લેકીન ફલકયે કીદી યે બાબમા ખયાનત
 હે હાત શુ શુતમ છે વોહ બાદશાહ નજીવા
 ધારાધા આ વરસમા ખતના ના જે વીવા

૨૦

જેદમ શીધારા ચહાંથી વોહસેહ ઝકીના જાની
 તે વકત જધને જલદી એક રૂહે આશમાની
 સાહબ ઝમાનના આગે કહી જીકર વાકીઆની
 ખમની જીકર શુનીને વો મુશ ટકાના પાની
 આ જુરદા થઈ નીહાયત આંશુથી મોહને ધોયા
 એહલે રૂતુબ હીજજને દાઇંચુલ બલાગ રોયા

૨૧

મસહુર આ ખબર છે શુરજ નિમત છે અઝહર
 સૈરે ખુદાના ખાશા નખઇં વો માલીકે ઉસતર
 રૂશતમના થા જે રૂશતમ ચક્તાધા વોહ ગઝનફર
 બાજુધા વો વશીના હરજંગમા મુઝફ ફર
 શીફ કીનમા કરીથી નીત જેયે જાં ફસાની
 કીદીથી માવયાની ફાજોની ધુલધાની

૨૨

લેજાથા મુરતઝાએ માલકને મિશર ઉપર
 રશતામા જેહરધી વોમારા પડાયા શફર
 એહુની ખબર મરાની બશ શામઝીને હેદર
 મીંખબર પર ચઢીને રોયા થઈને મુઝટર

મજલીશમા તે નિમટથી શાહબ ઝમાં રોયા
આંશુના મોતીયોને પલકોમા લઈ પીરોયા

૨૩

દાઈ અંલી શુલેહી મુલકે યમનના શુબા
હબસીયો યે મલીને તેહને દગાથી મારા
નાહકે કૈતલ કરીને નેઝે ચહડાયા માથા
તે દીનમા થા મીશરમા મુશતન શિરે બિલ્લા મોલા
છે મિશરલગ યમન મહીના તરનનો અરશો
બની તરત ખબરને મોલાનાયે એ ચારો

૨૪

જે દીન યમનના અંદર દાઈ અંલી મરાયા
વહાં મિશરમા મુશતન શીર રોયા અને રૂલાયા
મુશતન શીર બિલ્લાહના આ શાહબ ઝમાં છે બયા
હર એક કમા લતોમા આવોથીછે શવાયા
તેમ મોત શેફ્દીની પોતે ખબરને બની
શાહબ ઝમાંયે કીદી મરશુમ તાઝીયાની

૨૫

તૈય્યબ ઈમામના વોહ દીલબંદ મહે ઈમા મત
ગુનચા દહનથી બોલા વોહ ગુનચએ રિશાલત
કુંદશી વોહ રૂહથી પુછી શેકુલ હુદાની બાબત
કીદી અંરઝ વોહ રૂહયે એ મઝહરે કરામત
શું મેં અંરઝ ગુઝારૂ શાહબને શબ અયાં છે
પુંછા બેગર મને તો આ તોરથી બયાં છે

૨૬

યક્તા થા શેફ્દી વો હીંદના બિલાદ અંદર
ગુઝરા હુઆંત તેહમા થા આફ તાબે અનવર

મુમિનના અમનથા વોહ દુસમન ઉપર થા ખંજર
કુફર અને નવાશીબથા બેવે જેથી બે પર
જીલમાતે હિંદમા રોસન શાહબના નામકીદા
દુસમનના દિલના ઉપર હશરતના દામ દીદા

૨૭

કઈ જીવની ઝમીંપર હીકમતના રૂપ બોયા
કઈ દીલની આરશી શી જેહલોના દાગ બોયા
હીમ્મતને દેખી જેહને ગરદીસયે હાત ધોયા
રેહલતના વકંત જેહને આંલમ તમામ રોયા
કુંદશી વોહ રૂહની બેસક આશાંમલી ઝખાની
બેહુદ થયાથા બેકલ વોહ મુરતઝાના બની

૨૮

શાહબ ઝમાને દેખી આતોર ખશતા હાલત
શાતે ગગનમા એકદમ બરપા થઈ કંયામત
વીઝેને કાટકાની નાખી ઝમીંમા આફત
દરયામા તે શખબથી દુકાન થયુ નીહાયત
વોહ શખસને અયાં છે છે જેહની નુકતાદાની
સાહબ ઝમાને થઈ આગમની શું નીસાની

૨૯

બોલા વોહ કુંદશી રૂહથી શાહબ ઝમાં શરવર
અંબદે અંલી પછી શું છે સાન તે અદા કર
કીદી અંરઝકે હઝરત છે ખેરયત શરાશર
છે ઈઝઝુદદીન મુહમ્મદ અબદેઅંલીની બપર
દીવા જે બે બરાબર લેકીન ફરક છે ઇતલો
બીજે આ દીવો પેહલા દીવા થકી છે નીકલો

૩૦

જીવનજી સેખ ફાઝીલ દાવતના મોતમદ થા

શુભેમાનની નીમત થા મુખલીશ અંઝીમ હુદથા
 રેહમતના આશમાં મા તકવાના વોહ વનદ થા
 અખલા કે' ફાઝીલાના લોગોમા વોહ શનદ થા
 આ ઇઝઝદ દીન મુહમદ તે સેખના છે ફરઝદ
 શાહબ ઝમાં શુનીને અઝબશ થયા વોહ ખુર શંદ

૩૧

છે ઇઝઝદ દીન ગોયા વોશેફ દીની શુરત
 રોઝે અઝલની છે ચે બેવેની એક દીનત
 પેવશતા છે ચે સેહની પલકોમા બશ મુરુવત
 લબરેઝ જેહના ફેલોમા દમબદમ છે હીકમત
 ઇમાનના જહાં ના નાદીર છે આ જહાંદાર
 પાયા છે હકના તેપર હકની ખડી છે દીવાર

૩૨

જીવનજી શેખ ફાઝીલ ફુદશી થા વોહ શમાવી
 રૂઠે જેયેથી તેહને વોહ લાવતા મનાવી
 કરતાથા ઇત્તીફાકી હરદમ શલાહ કરાવી
 શઈ અંઝીમ હુકયે વોહ સાહને દેખાવી
 આ સહનસાહ મુહમદ તે સેખની નશલ છે
 થા વોહ દરખત જેહવા તેહવા આ તેહના ફલ છે

૩૩

ઓ સાફ ઇઝઝદ દીન ના આવે ન કઈ ગીનામા
 છે જે ઉપર દલાલત કઆબાની વોહ બિનામા
 બાકી છે આપ તનહા છે ઓર શબ ફનામા
 આઝદ છે જીશમથી આયા છે ગર જનામા
 એહવા છે ચે ફરીસતા જે પર નઝરની દાલી
 નાશુતના કલનથી તેહને તરત નીઠાલી

૩૪

ધબકાઈ વીજલીના ચમકાર છે ચમકતા
 ખુરસીદ બંદગીના ઝલકાર છે જહલકતા
 વેહદતની મુસકના યે મેહકાર છે મહકતા
 મલકુતના મલકના શરદાર છે યે ચકતા
 શીરી છે આખીરતની નહીં યે વના ચઢાસે
 જન્નતના બાબ યે છે નહીં યે વના જવાસે

૩૫

તકવાના જીલતા છે ઇંઝઝુલહુદા જનમથી
 રેહમતથી છે મુલખખ માતાના યે રેહમથી
 હેકલ બની છે જેહની એહશાન ને કરમથી
 ધુરજે છે નિત ઝમાનો જે સાહની હીમમથી
 નશના ધનીના આગે શાદકંઅલી નમા કર
 રાખી ગરઝ ખુદાની હરદમ બદમ ઝુકાકર

નશીહત આઠમી

૧

શરકાવ તુ ગફલતની ચીરખીને બશીરતથી
 હુશયારી પકડ જલદી આ બંદ તખીઅંતથી
 વાકીફ થા હયાતીમા ખીલકંતની હકીકંતથી
 ખાલીકંતની ગરઝ શુ છે ઇનશાનની ખીલકંતથી
 ઇનશાનની ખીલકંતમા હીકમત છે તે પેહછાનો
 દાનાઇ શમઝવું છે શમઝો તમે ઇનશાનો

૨

ઓ તાર જહાં લગ છે આ આંલમે દુનયામા
 લાખો ને હઝારો છે દેખામાને શુનવા મા

ઇનશાન નીહાયન છે ચોતારોના જુમલામા
તે બાદ નથી ખોલી કુલ શાદોના કહેવામા
ઇનશાનની ખોલીમા જે કોઇ બની આદમ છે
તે શબને મરા બાદ અઝ જન્નત યા જહન્નમ છે

૩

કઇ એહલે હીમાકૃત છે હીંદુ ને મુશલમાનો
જાહીલ છે તે ખાતીર એમ કહે છે આવે નાદનો
એક ખોલીથી બીજામા જઇ ઉતરે છે ઇનશાનો
યે વાત શનદ નથી દઇ કાન શુનો માનો
કહો બીશરી ખોલીમા આ જીવ શમાશે કેમ
શીખેલો બસર પાડે વન શીખેલો ઘાશે કેમ

૪

આ જીશમોના સાથે છે કુલજીવ બના અપના
હર જીવની હર ખોલી મખશુશ થઇ બરજ
યે ખોલી અગારી કઇ આ જીવ ન થા તનહા
યે લેદને જાને છે આ શેકુલહુદા મોલા
ખોલી થકી ખોલીમા ગરજીવ ગુઝર કરતા
એક બીજાને આગેની ગુઝરેલો ખબર કરતા

૫

ચોતારમા આખીર છે ચોતાર આ ઇનશાની
જે ખોલી છે દુનયામા છે તેહમા વે લાખાની
શદ સુકરે ખુદા કરજો અપને કરા ઇનશાની
ઇનશાન કરી બખસો આ શીલ શીલો ઇમાની
બાકી આ હંમર અપની શમઝોતો ગનીમત છે
તોખાથી શંવારી લો બશ ઝીંદગી નીયામત છે

૬

આંખોને નીપત મીચો દુનયાના નજા રાથી

હરગીઝ ન થગા જો આ ઇફંખાલના દારાથી
નેકીને કરી નીકલો પાપોના અશારાથી
દરયાએ હુયુલાના જઈ લાગો કીનારાથી
ગફલત થકી જાગીને ચેતો આ હયાતીમા
નહીતો તમે પચતાશો જઈ ગોરની માટીમા

૭

ગીનતીના છે દીન તેહમા નેકીની કરે ગીનતી
શું ખેર છે દુનયામા દુનયાની તજો વાંતી
ઇમામ વના યારો કોઈ ખેર નથી બાંતી
તોહીદ ખુદાની છે નીત બંદગી ગુનવનતી
શીરતથી શંવારી લો આ જીવની શુરતને
શીખીને મીટાવીવો જેહલોની કદુરતને

૮

જો હોએ અકલમંદ તો ખાલીકને દરા કરજે
ઓરોને તુ મુકીને બશ એહને જપા કરજે
ગરહન આ જુકાવીને મુરસીદને નમા કરજે
ઇમાનની પખતીમા દીનદીન તુ ચઢા કરજે
મત દીલને મઝોરીને મુરસીદશી તુ લાગીશના
જન્નતની તુ પખતીમા ચઢવા થકી થાકીશ ના

૯

મુકીને કંદર અપની પાઉંને તુ ધરજે ના
ચઢજે તુ એહવો ચઢજે તે બાદ તુ પ્રજે ના
મરવાની ઘડી હરગીઝ હીરદેથી વીશરજે ના
જાહીલના મરા મુજબ નાદાન તુ મરજે ના
મરવાના અગારી તુ સેહવતથી મરી જાજે
લોગો કહે જીવે છે એહવુ તુ કરી જાજે

૧૦

આ ઝીંદગી બાકીમા બદરાહથી પનાહ લીજે
 દુનયાની ગુઝર ગાહથી ઉકળાની તુ રાહ લીજે
 મુકીને કીબર મુતલક રૂહાની તુ બાહ લીજે
 જે નશના મુરખી છે બસ તેહની ગવાહ લીજે
 દીનરાત તુ વાકીફ થા વો વેહદતના શરીસતાથી
 તા ઉતરે તુ ઉકેળામા થાઈ વહાંના ફરીશતાથી

૧૧

મરહમ દે શબુરીનો ગરદીસના તુ ઝતકા પર
 લાહોલતુ પઢ મંતર મેહનતના તુ ચતકા પર
 લીપટાજે ન કઈ દીલથી આ દુનયાના લટકા પર
 ઈમતીયાર કનાઅંત કર એક રોટીના બટકાપર
 ઈઝઝતને જો છાહે તો ઈઝઝત છે કનાઅંતમા
 ઝીલલત છે તમા અંદર હર કોઈ જમાઅંતમા

૧૨

દીવાની ન મત આખીર દુનયાશી તુ સુલ થાશે
 કાયાની કફશમાશી ટોટાની ટરહ બશે
 મેહલોમાથી નીકલીને જઈ ધુલમાં ધંકાશે
 બદફેલોજે દેખીને તુ ખાકમા પશતાશે
 આ સાંશ જહાં લગ છે વહાં લગ તુ શંભાલી લે
 પાપોની શીયાહીને તોબાથી ઉબલી લે

૧૩

કર જીવને કનચન તુ ટાઅંતમા તપાવીને
 શીનાને મુશફફ કર કીનાને મીટાવીને
 આઝાદ થા કે દોથી કે દીને છુરાવીને
 ઉંચો થા મરાતીબમા હરએકને નીલાવીને

હરબદની બદીને તુ નેકીથી હતાવી દે
હરએક વજહાશી કોઈ રોતાને હંસાવી દે

૧૪

મુદત ગોયા દુનયાની ઉંકળાના છે મીચકારો
મેહમાન છે કોઈ દમના એ મુમીનો અખયારો
તકવાના જવાહીરથી આ આતને સીંગારો
લો સીશામા શીનાના તોહીદના અનવારો
અમકર હો શુરજશા ઇબરતની અંધેરીમા
અંસરત કરો હુરોથી પ્રીર દોશની મેરીમા

૧૫

દાનાઈને લાએકું છે તકસીરથી શરમાઓ
કીદેલી ખતા ઉપર દીલ કદી ન લેહકાઓ
નીત કશર કરી દીલને હરએક ટરહા મુરઝાઓ
હશરતની હરાસતથી નીત આંસુને ટપકાઓ
ગર દેખે તો દેખે છે વોહ આપના ગીરેખાંમા
દુનયાથી નીરાલા છે એક ગોસએ પીનહાંમા

૧૬

ઉનકાંની નિમટ ગુમ છે ઇનશાનમા ઇનશાની
ગાલીબ છે હર એક ઉપર અમ્મારતની સેહવાની
અકશરની જીબીલતમા ઇફ્આંલ તે હેવાના
કોઈ યાદ નથી કરતુ મરવાની પરેશાનો
કઈ સેંકરો મૈયતને જઈ મકંબરે ગારો છે
અફશોશ તુંમે લોગો મરવાને વીશારો છે

૧૭

દુનયાની અરે યારો યારીને ઉઘાવી દો
જીવાની હુલસના કુલ તખમોને જલાવી દો

તકુંવાથી રીયાઈની ગરદુંને બીધાવી દે
હરકોઈની ખુરાઈની ખુવાહીસને ઓડાવી દે
બોબો તમે ખુબીને ઇમકાંની મોશમમા
આખીરમા તમે લનશે બોશે જે મુકદ્દમમા

૧૮

આબાદ કરો શબથી દશતુંર લલાઈના
ખરબાદ કરો પેસો બે રેહમ કશાઈનો
રૂહાની થઈ પકડો અશલુબ શકાઈનો
થાકો ન કમાવાથી છે વકત કમાઈનો
મઝરૂબ મિષલથા બેહર કોઈની મુરૂવતમા
કેહવા બે ખતમ જગમા એહશાનની શીરતમા

૧૯

ખાલીકાના શીવા હર કોઈ કાની છે નથી બાકી
જે કઈ કરો તે કરજો ખાલીકની ગરબ રાખી
આ ઐન નશીહત છે એહમા છે ખુદા રાઝી
મત અપની હવા ઉપર કઈ કામ કરો ગાઝી
કરતા રહો ફેલોમાં ગુમરાહોની નીત દાવત
આવે છે ઇમામોથી આ ટોર ઉપર શીરત

૨૦

મજકુર મુવાફિક એક મશહુર રીવાયત છે
તફ્ફીલ વસી ઉપર અકુંવા ચે સહાદત છે
પાનામા લીખો દીલના આ ઐન હિદાયત છે
ગર આહો નશીહત તોખશ એહમા કેફા યત છે
ખશ ઉમદા રૂવાતોથી અશનાદ મુઅંઅન છે
ઇબરતને બે આહો ઇબરતની ચેમાદીન છે

૨૧

કોઈ બાઝ લડાઈમા દામાદે નખી હેદર
પટકોથો ઝમીં ઉપર કાફીરને કરી મુઝટર
ચાહ્યુ કે ચલાવે વોહ મલહુન ઉપર ખંજર
મલહુન તરત થુકુ વોહ સાહના મોંહ ઉપર
તલવાર લઈ ઉચકી દરહાલ વોહ શરવર ચે
ના મારો વોહ કાફીરને વોહ મેહરના કોષરચે

૨૨

આ ફેઅલને દેખીને કાફીરને થઈ ઇબરત
હેદરના મુકા બીલ થઈ બોલો એ મહેનુદરત
મેં આપના મોંહ ઉપર થુકુ થુ કરી જુર અત
તલવારના લાયકુંથો તેહ કીકુંમે બદ ખશલત
તલવાર તલેથી કેમ છોડો મને શમ જહાઓ
જે ભેદ ખશી છે તે ઈરસાદથી બતલાઓ

૨૩

એમ બોલા વોહ કાફીરથી ઝર ગામે ખુદા હેદર
સેહઝાદએ ખુટાલીબ દામાદે નખી ખુસતર
કોઈ કામ નથી કરતો મેં અપની હુમીયત પર
હર લેહઝા મુક્યદ છુ ખાલીકુંની રજા અંદર
હર બાબમા મેં અપના ખાલીકુંને વીચારૂ છું
ગુસ્સાના લવાઝીમથી બશ જીવને મારૂ છુ

૨૪

તુ મોહના ઉપર મહારા જે આનમા થુકુ થો
દેખી વોહ હકીકુંતને શીનામા ઉથો શોલો
ખાલીકુંને દરીને મેં ગુસ્સાને તરત મારો
તનહા તુંને મુકીને તરવાર લઈ શરકો

નહીં કંતલ કરે હરગીઝ મેં અપના ગુસ્સાથી
કઈ મારાને મારીશ મેં ખારીના ઇરાદાથી

૨૫

દેખી તે વશીના આગુલના દુરે લા પાની
ખેહદ થઈ કાશીરને ચે બાબમા હેરાની
ફેલાદ દેલી મુકી ગોયા વોહ થયો પાની
મુકીને કુદર કીદી ઇખતીયાર મુશલમાની
વોહ મુરતઝવી શીરત કુલ ખેરનો નકસો છે
થુકુથુ જે મોહ ઊપર તેહને લઈ બખસો છે

૨૬

અબખાર ઇમામોની શીરતની નવાહીર છે
એ ખાંન ખાટીનમા હાકમતના જવાહીર છે
જેમ કઈ વોહ અઈમ્મત શબ હીકમતના ખમા ઇર છે
ઇફ્ત્યાલ વોહ કાકુરી ઝાતોના બવાહીર છે
ચે કુલને ઝેહનોના દામનમા ભરી લેજે
ઇફ્કારની ચોકીપર ચે લઅલ જડી લેજે

૨૭

આમાલ સરીઅતના શીડી છે શઆદતની
શુન્નતને ફરઝ બેવે કુચી છે હીદાયતની
તકલીફ ઇબાદતની રાહત છે કંયા મતની
શુરત છે ચે હેકલમા લાહુતી સબા હતની
રૂહાની દવાઇરના આમાલ શીતારા છે
ઇબદાઈ કરામતના ખાગોના કીયારા છે

૨૮

છે પાંચે નમાઝોની સીપોમા દુરર ચકતા
અશરારના નીલમ છે ચે ખાનોમા મન ગમતા

અરકાન ઇબ્રાહીમના કોઈ ચેથી નથી આંલા
 ધાખીત રહો તે ખાતર ચે પાંચે ઉપર બર બ
 પઢજો ચે ફરજ પાંચે ઓકાતના અવલ મા
 દાખીલ કરે રખ તમને ઇમલાકના અફઝલમા

૨૯

છે એહુના રૂકુમા ને શજદામા ગરજ ભારી
 એ બેવે તસાહ હુદમા વેહદતની શરોકારી
 રક આંતોની ગીનતીમા દરચો છે અંજબ બરી
 તકબીરામા બિલ જુમલા હીકમતની છે બિસયારી
 આટોર ફઝલ એહુનો શમઝીને અંદા કરજો
 મુમીન ગરી ચાહો તો મત એહુને કંઝાકરજો

૩૦

ગર કોઈ મુશહ્દી થઈ પાકી ન કરે ઝમીલ
 વન કીદે ટહારતને ગર શકમા થયો દાખીલ
 કહાં તેને ખુદા આગે તલની છે કંદર હાશીલ
 મેહ મુલ નમાઝો છે પાકી છે ગોચા હામીલ
 દરવાઝા વિના ચારો કેમ ઘરમા દાખીલ થાશે
 પાકીના વિના નહીં કઈ બંદગીનું અમલ થાશે

૩૧

મમ્બુલ નમા ઝોના છે આલે નખી આંઝમ
 તેહ કીક ટહારત છે દાંઘની ગરજ હુદમ
 તાવીલ તુકટાને કોઈ શમ જોહ નખી આદમ
 શમ જોહને ચઢે ચહાંશીકુંદશીના થઈ બાહમ
 ખુનયાદ નમાઝોની મોઝુ છે ટહારત પર
 મોકુંક ઇમામત છે દાંઘની હીદાયતપર

૩૨

એક બીજે લીકે છે તેહમા છે અંગળ નુદરત
દઇ કાને શીકર ચેપર તેહશીલ કરો હીકમત
પઢવાને ઇમા મત કોઇ મશજીદમા કરે હીમ્મત
મશજીદની તહય્યતની બે પેહલે પઢે કરઅંત
ઉતરતી પઢે સુરત મશજીદની તહય્યતમા
ઉતરતી પઢોછો જેમ ફરજોની કે'રાઅંતમા

૩૩

આ એન હકીકત છે દરયાફત કરો લોગો
મશજીદ ગોયા દાઆવતની મજલીશ છે ઝરા શમજો
હકં પેહલા દુઆતોના દઅં વતમા છે તે બુજો
જેમ પેહલે તહય્યતની જે રશમ અજીબ દેખો
ફરજો જેવી મશજીદની રકઅતમા કેરાઅંત છે
દાઇને ઇમામતના શાહબ જેવી હુરમત છે

૩૪

લુકમાનજી શાહબ વોહ મેહતાબ કમા લતના
કાદીર વોહ હકીમુદદીન આંકાશ હાદા યતા
શાહબ વોહ હશનજી બશ ખુરસીદ જલાલતના
વોહ ખાનજી શરવેના ઉશાદ ઇશા બતના
બેહદ એહની આંખોમા હુરમતથી દુઆતોની
તે વાશતે પાયા છે તાઝીમ હુદાતોની

૩૫

કઆંખાની છે રૂબ ઉપર મશજીદની બિના હરબ
ઈંટો અને માટીથી કુલ મશજીદો થઇ બરપા
સજદાને કરો છે વહાં માથાને ઘશી બરબ
કેમ જીવતી મશજીદમા શજદાઓ નથી કરતા

જે દાઢ છે હકુંના તે કીંબલાના વોહ કીંબલા છે
આમશબ્દ મૈયત થી શબ્દો તેહને ચોલા છે

૩૬

વોહ વશકે ગીરામીના એહલોમા સનદ એક થા
રેહમતના ખમાઈરના ફરદોમા વહદ એક થા
લાહુતી વીરાષતના લોગોમા અહદ એક થા
ઇકેલીમ ફઝાઇલના શાહોમા હમદ એક થા
તકંદીર યે વોહ દીનથી શેહ શારને મારા છે
જે દીનથી વોહ શરવરને તુરબતમા ઉતારા છે

૩૭

વોહ બદરના પોતાને બશ બદરે અતમ કહૈયે
તઅબના દીલ અફઝાને હીમ્મતના અલમ કહૈયે
તકંદીરની હસતીમા કુંદરતની કલમ કહૈયે
જે ખુબી કરે તેહમા ખલકંતના ખતમ કહૈયે
હુસનામ હઝારે છે આ ગર દિસે દોરા પર
કુર કંતથી રૂલાવે વોહ યુશુફ કનઆ પર

૩૮

ઇમામના કીસવરમા યુશુફશા ન સરવરથા
ઇમકાનની માઆદીનમા કોઇ એહવા ન ગોહરથા
માથાપે ખુદાઇના યે કંદરના અફશર થા
અવ્વલમાને આશીરમા યે સાનના પરવર થા
શાહકુંઅલી પર છે ગમ યુશુફની જુદાઇથી
શુનયે છે શદા ગમની આવાઝે ખુદાઇથી

નશીહત નવમી

૧

એદીલ તુનામજ્જ હીરદે ખુદાના ન હુરગીઝ બેથ કાઈ ચેલેહવાના
કુંદીમી યાદ કર અપના થીકના કુંબર વાશો છે આખીર એ દીવાના

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨

નીગાહકર તુ ઝરા શેહશાર અંદર ખુદાએ જો કે કુંદરતથી મુકરરર
ખીછાવીને ઝમીન આકાશ ઉપર એહવાકીદા છે વન થામેનઝર કર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩

પછી પેદા કરા જુમલે શીતારા કરી રોશન ગગન શાતે શવાંરા
કોઈના નામ સુરજ આંદ પારા તુ કર ચે લેદમા દીલથી નઝારા

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪

હુવા આતસ ઝમીં પાનીના ચારે કુરાહ પેદા કરા ખાલીકું ચે બુચારે
થઈ પેદાસ ખલકંત આ જે તીયારે ચે ભારી શાન છે જો તુ વીચારે

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૫

કરીને ગોર જો તુ હકંની કુંદરત હુઝારે ભાતની કીદી છે ખલકંત
ઉગાવાકઈ કીશમના જહારદરખત કરા હેવાન એ નીહાયત

શીખામાન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૬
 ઇનાયતથી તું જો કે હુકં તઆલા બસરને કુલ મુખ ઓતાર ઘાલા
 અર્કલબખસી કરા રૂતબામા આલા અને હેવાનથી કીદા નીરાલા

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૭

મુંખ ઓતારથી શમઝો એયારો હમેસા જીવની સહેવતને મારો
 નશીહતના શુખન દીલમા ઉતારો કહાની મોતની કહોરાત દારો

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૮

વીચારો કહાં ગયા વોહ રાવ રાના ખલકમાં રાજ બંશી તે કેહવાના
 ઝમીના પેટ અંદર જઈ શમાના શીરાગરદીસના કુલ ઉપરઝમાના

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૯

કહાં વોહ ઓલીયા શાહબ કરામત હતી તે આતની શુ શું લટાફત
 કે આખીર મોતને ચાખી મુરારત કબરની ધાએ છે તેહની ઝીયારત

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૦

એહવા એહવાલ દેખા દોશતદારો નીખાહત દાર થઈ ગફલત વીશારો
 ખુદાની ખીકને દીલમા ચીતારો મુંખ ઓતાર કુલ અપનો શુધારો

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૧

ઇલમ કેસીશયકી શીખોએ લાઇ મીટાઓ કુલ જહાલત નીશીયાહી
નમાઝોને ખુઝુથી શર નમાવી શુનો યે વાતને ખાતીરમા લાવી

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૨

મમત ખાલી તુ મુકીને બિરાદર ઇલમ તકરીરથી પઢજે મુકરર
કેહલાવી મોલવીતું નામ ખુસતર ઝુકાવે શીશ કુલતારા કંદમપર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૩

ઇલમ વીના આદમી છે ખુત મુકીળીલ ન સમજે દીનો મઝહબના મશાઇલ
અખાથી કોન કેહ છે તેહને ફાઝીલ યે મોહતો અંખ છે કેહવાયે બહીલ

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૪

ઇલમના વાશતે નજમુલ હુદાપર ઝકી યુદ્ધીન વોહ શૈરે બખર પર
કરી નસ શેહરે ખુરહાન પુર અદર નજેયુ એમકે છે યે લાઇ અશગર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૫

જે કોઇ આંલીમ થઇ આંમાલ મુકે શરી અંતમાં અગર બનીને ચુકે
તો તેહના મોહ ઉપર શૈતાન થુકે મલાઇક લાનતોની કુંક કુંકે

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૬

ઇલમ હાસિલ કરી એક સરટ પાલો ટરીકે આપના કુંદમાનો સંભાલો

ખુઝ રગોના ચલનની ચાલ ચાલો ગુરૂને તકખુર દીલથી ટાલો
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૭

કરો જે કામ તે નીચ્ચતથી કરજો રીયાના પંથ ઉપરથી ગુઝરજો
 શલાહના કામ ઉપર ધીયાન ધરજો ઝખાંથી કોઇની ગીબત ન કરજો
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૮

બસર કીતલા એહવા જોયા અનારી ખુદાની આતને મુટલકં વીશારી
 કરી ઝહીરના ખાટીર દીનદારી ગયાના આકીબત અપનો શુધારી
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૯

ફિરી કરતા ખુસામદજા બજા પર વકર રાખી ન જાને તીલ બરાબર
 બનાવે તેમ બની જાએ શરાશર જહાંમા અખુલ હવશ કેહવાએ અકષર
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૦

કે બીજા લોગ એહવા શખત જોયા તરશ ન મેહરથી હીરદાને ધોયા
 બખાલતના શખ્ખથી નામ જોયા એહવાને દેખીને શેંહશાર રોયા
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૧

મુહય્યાજેહુનેહોએખાવીદથી ફૂંરખત છેવાજખીવોહશખસઉપરઝુરત
 લેદાવી આતમા નરમીની આદત કરેહુરએકઉપરઅલટાફેરેહુમત

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૨

શરેવાતે ટપીઅંતને પહોરે ધનીને એકદમ હરગીઝ ન છોડે
બદીની ઝીકરથી દીલને મડોરે અગર હોએ ખેર તો શય અમોડે

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૩

તશબુર રાખે કે દુનયા છે ક્ષાની પંખેરની મીષલ ઉરશે જવાની
ન રેહશે એકતીલ બાકી નીસાની કશબ કરશે તે કેહવાશે કહાની

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૪

અંકુલ અંકલ કઈ ખલકંતમા દેખા થગાઈ આપહકુંગુરનેયે લુપા
કરા શાંચા વેના ખુરહાન દઆવા દુનઆ દીનમા દાઈમ તે રોચા

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૫

હંગો જેમ એક શોદાગર મકરથી વોહ ખુલહા ચોરને નાચુક દુનરથી
શલમ ખવારી નાખો ઘર ઉપરથી લંગાવી હાત પગ જોડો કંબરથી

શીખા મન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૬

કે જેમ આ વકંતમા થો એક શાઈર મકર હીલામા થો ઉશતાદ માહીર
અશલમાથી ખબાષત કુંખેહ ખાતીર ઘડાનાને લગાયો એ બ ઝાહીર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૭

થઈ બદ દીન લોગોને શીરાયા અકુંડના અબુલ હુવશને ખુત બનાયા
જગતમા ખુમ સામતના ઉડાયા કુંટમના લોગ શરવેને લખયા

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૮

મચાવી ખુબ શુરત માહી ફીતનત જમા કીદી થી ખુહલાની જમાઅત
કહું કે શુ દુઆતોની છે હાજત જુવારે પંજતનની હોએ વલાયત

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૯

મુબત્તી કોલ છે ચારે ચે બનો ચેબાગીલ એન છે એહને પેહછાનો
નીકાકીના સુખન હરગીઝ ન માનો નરગ ઉપર મુના ફીકં જઈ લુભાનો

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૦

શુનો એક બાટેની દઈ કાન હુજજત કે બોલે છે નખીની એમ સરીઅંત
મશાજીની ઘની ભારી છે હુરમત પઢો તે વાશતે અબ્વલ તહીઆત

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૧

ગરઝછેઆ નખીની લોગો શમજહો સૂઝ જુવારે થઈ દાવતમા આવો
તીવારે દાઈયોના હકંને ખુજો લેવારી એહદને દામનને વલગો

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૨

અગર કોઈ આ હુકમ વાજીબને ફેરે તો તેહના બખતમા શીજીબ થેરે

અઝાબુતારમા તેહને વખે રે અને લાનતને રખ તે પર જે રેરે

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૩

ઘટે છે મુમીનો હુસયાર રહ્યે ઝરા ખાવીદમા હરગીઝ લીમ ન કહ્યે
જો કહ્યે તો ગોયા કુફર થયે હમેસા જપ્યે એહના નામ હયે

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૪

ઝમાનાની શલાહ મુવાફીકે એયારો છેખશયે ફેઅલ ખાવીદ કુલ વીચારો
અગર દીલમાં ઉરે સકનો ધુવારો નશીહતના તરત પાની ઉતારો

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૫

ખસીરત લોકે હદના હોઝ અંદર નજ શતની પડે ગર છાંત અકષર
નહીં કેહત્રાએ પાની ગેર ટાહીર એહવી હદની ફઝીલત છે એ દીલબર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૬

તીમજ બાટીનમા જેહોએ નશના સાહબ નવાબેઘ ચલન થયા અબ્દાઈબ
ન હરગીઝ લાવ દીલમા વેહમ કાઝીબ મુનઝઝા ખાવીદને વાજીબ

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૭

ધલાહી દીનના હુસમન તલફ કર શીયાહ રૂહ કર મુનાફીકને શરાસર
નશલથી કરચકોન દુનયામા અબતર ન બાકી તાર રહે રૂએ ઝમીં પર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૮

ગરકં કર પુર લાનતમા ખુદા યા તુ વોહ મલ હંનને બારીયુલ બરાયા
મુઅય્યદ દીનને જે યે કુદા યા અને બારીલના લઈ દાવા ઉથાયા

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૯

વોહ સમનો નાગ ઈશમાઈલ કાલો નજ શત ઉર ખખા પતનો શુલાશો
નજેયો કોઈ બસર એહવો રીઝલો દસો વોહ શખશને જે યે કે પાલો

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૦

મુઅય્યદ યે શખર ઈખતીયાર કીદા તવક કુલ પર ખુદાને એ હદ દીદા
ઝમાનાના ન જોયા વકત શીધા યે ગમમા મોતના કાશા જે પીદા

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૧

ઝકીયુદ્દીનને શોંપી ખીલા ફત કહૈયુકે આ મુખારીક છે વીરાપત
શુનાવી યે કંદર નશની વસીયત મુઅય્યદ યે પછી ફરમાવી રેહલત

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૨

ઝકીયુદ્દીન થયા મુમીનના શરવર કરા હરબ બજા પર દીન અઝહર
રીયા ઝતમા પહેરી ઝાતે અટ હર ચલનજોઈ મલા ઇક થાએ ખુસતર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૩

ખુવા રીજમા જેથા એહલે નજાબત ઝકીયુદ્દીનની જોઈ દીયાનત

ફેરી હકંની તરફ કીદી જે રજ અંત અંટાતેહને થયા રૂતખાના ખીલઅંત
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૪

ઓરંગાબાદ ને શુરત મા એહવા ખુવારીજ થા અંખને રાશ જેહવા
 ચલાયા લોગમા ખોટા જે કચાંવા કયા મન લગ થયા બદ ઝાત રૂશવા
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૫

શુની એહના સગુફાના શમાચાર અકીયુદ્દીન થયા ગમમા ગીરફતાર
 થયુ તે દીનથકી ઝીયાદા જે આઝાર સરાસત જેઈ થયા મોલા વોહનાચાર
 શીખા મન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૬

અકીયે એ પકરી રખ કુન સીકાયત તીવારે જેખથી એમ થઇ બસારતં
 કરે ઇખતીયાર એ દાઈ સહાદત પછી રેહસે ન હરગીઝ યે સકાવત
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૭

કરોનશ વોહકંવર પર આસકારા તુમહારા બખતના ચેછે શીતારા
 શઆદત મંદ છે પોતા ચેપીયારા ઇશમ યુશુફ હુશનમા આંદ હારા
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૮

અકીયે હુકમ રખ માથે ચઢાવી તખત પર સાહે યુશુફને ખીઠાવી
 રતન યાકુત નીલમથી વધાવી ગયા સેંહશારથી પોતે સીધારી
 શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૬

પછી નજમુલ હુદાની તાજ દારી જગતમાં શું વધારી નામદારી
ખુવારીજની અશલથી જડ ઉખારી કરી મિષલ ઇંરમ દાવતની વારી
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૫૦

છે ઉત્તમ આતને ઉત્તમ ઘરાના હરમ જેહવા છે જેહના આશતાના
શરો મુમીનની તીરતના થીકાના રહે છે આરઝુ મંદ રાઉ રાના
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૫૧

વરશ પચ્ચીશની ચારો હંમરમા અજબ મશગુલ છે રખની ઝીકરમા
જપે તશબીહને લઈ સામે શહેરમા ગુરૂ એહવા ન દેખા કઈ નઝરમા
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૫૨

કઠન ગરમીના દીનમા એ અઝીઝો રજબ સઆબાન નો આયો મહીનો
કે તેહમાનજમદીજજતની ખુસબો કરે છે રોઝ રોઝા તપ આ દેખો
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૫૩

મુખારીક જીશમ પરઝાહીર નકાહત તે શરથી છે ખુદામા શું શુબઅત
પઢાવી રોઝ મશજીદમા ઇમામત હર એક દમ છે વઝીફની તીલાવત
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૫૪

નશીબાદાર શું આંલી હીમમ છે મનાફીયને ફઝાઈલા મા ખતમ છે
શીતારા આંરઝુમા દમ બદમ છે મલાઈકજેહના ખુદામો હશમ છે

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૫૫

ઠયા ફરજંદ વાલીદથી શવાયા ચલન કુદશી શી હર દીલને લુભાયા
કરી દરશન ખલકંચે શર નુમાયા મુખારીક નામના કરતન ગવાયા

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૫૬

દુઆંતોની ફઝીલત લા મીષલ છે ગોયા દરયા મુવા ફીકના ફષલ છે
શખાવત જોધને હાતીમ ખીજલ છે કે જેહની દોશતી રાશુલ અંમલ છે

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૫૭

એ નજમ દીં શીકનદરના એ પાની મુહમ્મદની સરીઅંતના એ બાની
કરો શાદકંઅલી ઉપર મેહરબાની ગુલામી મા કરે છે જાંફસાની

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૫૮

સરમ એહની છે તમને રોઝમેહસર અને હર દુર અને હરકોર અંદર
કરો એહના જીશમને ગોર અકષર તુમેં એહના છે હકેઆસીર મુદખ્ખીર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

નશીહત દશમી

૧

મુકદ્દ દર છે હયાતી હર બશરની
કટે છે શંશથી દોરી ઉંમરની

જગા છે કોનશી અપની કુંબરની
 જાગરમા છે જલન એહવી ફીકરની
 છે જે કોઈ જીવતા આખીર તે મરશે
 શરોને મોત ચુંગલમા પકડશે

૨

ઉમરના દીનની એકદીન રાત થાશે
 જીવારે આંશનો સુરજ દબાશે
 તુ મેથત થઈને તખતા પર નખાશે
 શવારી તારી કબ રશ તાન જાશે
 તને તનહા કુંબર અંદર ધરીને
 વહી જાશે શરો પાછા ફેરીને

૩

અગર જેવા હશે શોયા શવાશે
 ગોયા તે ખુવાળ થઈ જાશે વમાશે
 કયામત લગ કબર તારો છે વાશે
 કરા કર તુત પર મારીશ નીશાશે
 શગા શબ માલમા તારા ઝગડશે
 ન તારી ગોરમા કોઈ ગોર કરશે

૪

જે કોઈ આયા તે સળ મરવાના ખાતીર
 કુંબરની ખાકમા પરવાના ખાતીર
 અંધારી લેહદમા શરવાના ખાતીર
 ઝમીનના પેટમા ગરવાના ખાતીર
 કડો કે લોખ ધરતીમા ગરાયા
 ઘઈ માટી ને માટીમા શમાયા

૫

અપન પર છે તરહ નોખટ ગુઝરશે
 હંમરની મોતની કેંચી કતરશે

જીશમ મેચ્યત થઈ દુરખતમા પડશે
ખુદાવન કોન તીયાં બરદાશત કરશે
બનાવી ગોરની ઇંટો ખરકશે
શગાવાલા ન કોઇ હરગીઝ ફડકશે

૬

અંકલની આંખથી મારો નીઝારો
ઝરા ઇંબરત લઈ દીલથી વીચારો
અંઝબ મુસકીલ છે એ ભાઈ વોહ દારો
જીવારે આવશે મરવાનો વારો
અંબષ છે જે જીશમ ખાતીર તુ કરશે
શરો કીડાઓ યેથી પેટ ભરશે

૭

હયાતીમા ન થાશે કોઈ નુગરા
તજો વોહ લોગને જે લોગ ખીગરા
સફા અંત જે કરે તેથી યે ઝઘરા
વગર હકંના કરે દઆવા ને અકડા
કડો ડો શાલ લગ આગોમા જલશે
હયુલાની કલન મા શરવે ગલશે

૮

ભલા છે શાંપ ને વીધુ શરા શર
વોહ બદ લોગો થકી ચારો મુકંરરર
જે કોઈ આવીને આ ઓતાર અદર
તલફ હકંને કરે એહવા શુતમગર
ખુદાના લોગને નાહકં શતાવે
શતાવી અરશે કુકશી થર ઠરાવે

૯

શુલેમાની છે એક લાખેર શીરકંત

- શુલેમાન બિન હશન ઇબલીશ શીરત
બિલા નશ કીદો શબ્દે તેહનો બેઅંત
શુતમગારીની શુન તેહની હકીકત
કરી ગુજરાતમા ફીતનતને કાંઈમ
ઠયા શબ્દ રૂ શીયાહ તે બાદ કાંઈમ
- ૧૦ જુવારે ચે ઉથો ફિતનતનો ધુવ્વે
અને બોહતાનનો શીલગો ચે સોલો
કુંતુબના દિલરૂબા દાઉદ લોગો
કરો તશનીફ એક નાદીર રીશાલો
ફશાહતના શુલો છે તે ચમનમા
બલા ગતના તારા છે તે ગગનમા
- ૧૧ કરી તેહરીર તેહમા પુર ઇબારત
અંજબ અશલુબથી કીદી છે હુજમત
જે નશ કરતા હતી હાઝીર જમાઅંત
લખી તેહમા ચે શરવેની શહાદત
રીસાલો ગોયા શેફે મુરતજા છે
શુલેમાની ચે ઝખમોથી મુવા છે
- ૧૨ શેખઆદમતય્યબસાહહીમ્મતના ફશતમ
હુદહોમા થા ચે રૂતબામા આઝમ
હકાઈકંને દકાઈકંના થા મોહરમ
હતા ચે માલીકુલ ઉશતરના હમદમ
થઈને ઘાલ દાઉદબીન કુંતુબની
ખમી નીત મેહનતો મરઝીમા રબની
- ૧૩ શેખ આદમ બાદ થા તરતીબ અંદર
અમીનજી બીનજલાલ હમ ઝાતે બુઝર
હતા તે બાદ અંદી મુહમ્મદ મુતહહર
પછી થા શેખ તય્યબ હકંના રૈહબર

- ૧૪ પછી કાંશમજી ઇબને પીરભાઇ
 હતા તરતીબમા શુન તુ એ ભાઈ
 કરી આ શરવે હૃદયે જાં ફશાની
 વોહ દાઉદખીન કુંતુળ સાહે જહાની
 કરી ખીદમત ગરઝ રાખી ખુદાની
 થા હે કલમા ફરીસતા આશમાની
 વલેકીન શેખ આદમ શેર નર થા
 હુદુદો બાકી દાલાથા ચે થર થા
 ૧૫ ફશાહુતથી શેખ આદમની ઝખાંમા
 ગોયા જહુ હતુ એહના બયાંમા
 શરો મુમીન ને સેખો ને જવાંમા
 કરીને વઅંઝ મશજીદના મકાંમા
 અંજબ ઇલહાંથી પઢતા રીશાલત
 કરી જે શાહે દીનચે બા ફશાહુત
 ૧૬ શેખ આદમના રીશાલાના પઢાથી
 શરો વાકીફ થયા ચે માજરાથી
 જે એહલે સક હતા ચેતા દગાથી
 કરી નફરત શુલેમાન બે હવાથી
 થઈ દાઉદની દાવત મુનબ્વર
 શુલેમાનની ખજલત થઈ શરાશર
 ૧૭ તે અંરશામા થમનથી એક થઈ કાશીર
 મુહમ્મદ મુકરમી છે નામ આહીર
 થયો વોહ દાખીલે ગુજરાત ખાશીર
 શુલેમાની થઈ અપનાથી બાહીર
 મીલા જઇને વોહ શગલા મુકરમીમા
 ખખાષત ગઈ ખખાષતની ગલીમા
 ૧૮ શુની આ શીદપુર અંદર હકીકત

- શુભેમાનની વોહ ક્ષઈ જેહરા ખખાશત
હતી દાઉદ અંજબ સાહની વોહ ઝોજત
અયાંથી તે ઉપર નસની વશીયત
તરત આવી વોહ એહમદખાદ અંદર
શુભેમાનીયા થઈ લાનત છે તે પર
- ૧૯ અકાખીર શીદપુરી એહલે દોલત
થા જેહરા શાઠે અઝઝે મુરુવત
નીપટ પેદા થઈ શરવેને હેરત
કરો જેહરા યે જીયારે તુકષ બેઅંત
ઉથી દીલમા નીકા કીની શીયાહી
કલામોમા હતી સકની ગવાહી
- ૨૦ રઉ સા શીદપુરીયોના દર મયાં
હતા એક મામજી શરવેમા ઝીસાં
થયા જેહરાની શોહબતમા તે નાદાં
વલે કીન ખુદાથી એહનામાં પેછાં
કેહલાયુકે શેખ આદમને કે આઓ
ઇલમથી મુકરમીને લઈ હતાઓ
- ૨૧ શુનીને શેખ આદમ હકના ઝરગામ
અકાખીર શીદ પોરીનો આ પેગામ
લઈ હમરાહ હુદુદને ખીત તમામ
હતા ખીદ માતમા મુમીન એક અલ્લામ
ફજરના વકંતમા આયા વોહ ઝીસાન
જહાં મશજીદ છે શારંગપુરની વહાં
- ૨૨ ધની મશજીદના મશજીદમા પધારા
થા શુરજ આપ બાકાં થા શીતારા
ગયા વોહ મામજી જલહી બિચારા
શુખન આ મુકરમી આગે ગુઝારા

- ૨૩ જો હોયો શાંચો તો મશજીદ માહી આઓ
 દલીલોથી સેખ આદમને હટાઓ
 નીપટ ઇલકા થકી ઘરઠી વોહ નીકલો
 મુહમ્મદ મુકરમી પાપોનો કુપપો
 ફજરથી પેહર દીન ઝીયાદા ચઢોથો
 વોહ જીત આવીને મશજીદ માહી બેથો
 ગોયા કુત્તો હતો વોહ શૈર આગે
 નહીં કઈ સૈર કુત્તાઓથી ભાગે
 ૨૪ સેખ આદમની શુની કાતે દલાઇલ
 ન હરગીઝ થઈ શકે કાફીર મુકાબીલ
 તરત ચેતી ગયા થા જેકે આંકીલ
 ઠયો નઝદીકમા શુરજ જે ઝાઇલ
 મુઅઝ ઝન ચે અઝાં કહી બાફસાહત
 અંશરની ઝહોરની દીદી બશારત
 ૨૫ સેખ આદમચે ઇમામતને પઠાવી
 અને બેઠકને મશજીદમા જમાવી
 કહ્યું એમ મામજીને લઈ શુનાવી
 ગયો કહાં મુકરમી લાઓ જુલાવી
 થઈ મગરીબ પેહર એક રાત ગુઝરી
 ગોયા વોહ મુક રમીચે ગાર પકડી
 ૨૬ પછી શબ શીદપોરી બેઠ શમજહા
 શુલેમાન પર કરી લાનત ને બરબ
 સેખ આદમના શરે દામનને વલગા
 પછી દાઉદીચે શરવેને બખસા
 કુંતુબના દીલરૂબા ચે લઈને બેઅંત
 કરા શબને રવાના દઈને ખીલઅંત
 ૨૭ શુનીજે આ બખર તેહમા પ્રીકર કર

- સેખ આદમની હીદાયતથી એ દીલબર
હીદાયતની નીસાની રહી મુકરરર
આ જુમલા શીદપોરી લોગ અંદર
એહવા હાદીને હર ગીઝમત વીશરજે
તશદદુક માલોબન તે પરથી કરજે
- ૨૮ શુલેમાની મલાઝનો જુવારે
શેખ આદમની શુની હુજજતની બારે
થયા માયુશ બિલજુમલા તીવારે
કહું કે કોઈ નહી બાઝીને હારે
થગાશે કોઈ નહી અપનાશી હરચંદ
બિના છં શેખ આદમ શબના પેવંદ
- ૨૯ થયા એમ મુત્તફિક ખબલા શરાશર
કરી એમ ગુફતગુ કાતે મુકરરર
શુલેમાન ચે યમનમા ચાંદજીપર
કરો જેમ જુલમ તેમ કરચે બરાબર
હતા ચે ઝાતના જેહવા ખમીરા
બદીના તે નિમત પકડા વતીરા
- ૩૦ શને હીજરી અલીફને બેમા ચારે
મુરાદ સેહઝાદો થો અકબરનો ખાશો
વોહ એહમદાબાદ પર આવીને ઉતરો
પિશર દાઉદ અજબશાહનો વોહ ભુદો
છે ઇબરાહીમ જેહતુ નામ ઝાહીર
શુલેમાની થો વોહ નીમરૂદ કાફીર
- ૩૧ ફતેહ મુહમદ ચુગલથો એક જહુટો
મિલો તેહને આ ઇબરાહીમ લુચ્ચો
જગાબેગ એક અમીરામા થો ખંદો
મિલા તેથી હતા હમઝત તીનો

- મુરાદ સાહકુન જઈને વોહ જગાબેગ
કરી ચુગલી કુકરનો એહમા થો ભેગ
- ૩૨ કરી ચુગલીમા આ અશલુખ વાતો
આ ઈબરાહીમ છે કોઈ શખશ ઉમદો
અથધારે લાખનો એહનો છે દાવો
છે દાઉદ બિન કુંતુખપર નથી દેતો
તે ગાઈખ છે વલે કિન એહના નાઈખ
શેખ આદમને અંલી મુહમદ છે શાહીખ
- ૩૩ વોહ સેહઝાદાનો લઈ કરમાન જાઝમ
જગા બેગ વોહ લઈને ફિર આંન ઝાલીમ
કરા કેંદી વોહ બે કાંઈમને શા ઈમ
અંલી મુહમદને બીજા સેખ આદમ
જીવારે રાત નીશકુલ લેલ ગુઝરી
મુરાદ સાહ કુન લઈ આયો બેને પકરી
- ૩૪ શેખ આદમ પર હતો બુખબો જે કાલો
મુરાદ સાહ બેઈને હેરતમા આયો
અને પુછુ છે શું રૂઝગાર તારો
કહ્યુ એમ સેખ ચે તોડી મુલાહિઝોં
રશ શા વેચું છું મેં દુકાન ઉપર
અંલી મુહમ્મદ આ તલ વેચે છે શરવર
- ૩૫ મુરાદ સાહચે સુની માથુ ધુનાવું
અને શમઝો કે ચહાં નહી ધાએ ખાવું
જગા બેગને બુલાવી એમ શુનાવું
તુને શોંપુ છું નહી મેં લઈ જાવું
જગાબેગ લઈ વલો જાજો શકરમા
કરા બેવેને કેંદી આપના ધરમા
- ૩૬ જડી મલ હું ચે બેડી જે ભારી

કરી બેવે વહીની બે વફારી
અંદી મુહમદને એહવી માર મારી
ઝખાથી તોખા કેહતા થા પુકારી
જલાલ પુર પાશે ચે રેહતો થો ઝલીમ
શુનીને મુમીનો કરતાથા માતમ

૩૭ શેખ આદમ તીયારે એમ બોલા લઈથી
તુ હરગીઝ માર મત હમને યજી દી
પચ્ચીશ રૂપયા મંગાવી દીદા મખફી
તીવારે મારને મોકુફ કીઝી
છે લાનત ચેલઈન ઉપર ખુદાની
કરાકે દી ફરીસતા આશ માની

૩૮ વઝીર શાદીક મુહમદ ખાન આ દીલ
હતા ગુજરાતમા વોહ ખુસ ખસા ઇલ
શરો મુમીન શુતમના ધાના ઘાઈલ
વઝીરની દીવરીમા ધઈને દાખીલ
અંરઝ બેગી થકી જઇ અંરઝ કીદી
શુની દર હાલ શળની દાદ દીદી

૩૯ જગા બેગને ખુલાવી તેજ શાઅંત
વઝીરચે નિત કરી તેહને મલા મત
કહ્યુ કે કેાન ચે દીદી ઇબ્ન ઝત
તુને આ કેાન ચે શોંપી છે બાબત
જગા બેગ તિયારે થઇ લાચાર બોલો
મુરાદ સાહચે મને આ હુકમ શોપો

૪૦ જગા બેગ થી વઝીર બોલા બદલ કાર
મુરાદ સાહને આ પોહચી કહાંથી અખબર
જગા બેગચે કરો તે વફત ઇનકાર
વઝીર ચે એહને ગાલો દઈ બતક રાર

- કહ્યું જોતુ ખવાહીરને શતાવીશ
તુને મે તે ઘડી દર પેશ આવીશ
- ૪૧ જગા બેગની રહી મન માની મનમા
જે ભુંદી આશથી એનાજ ઝનમા
ખુદા હા ફીઝ છે હકેનો હર કરન મા
કરા મુમિનને રાહતના ઝમનમા
કરી શાદીકે મુહમ્મદ ખાન ચે નેકી
ભરી દેજે ખુદા એહની તુ બેગી
- ૪૨ તવજ જો કીલી શરવે મુમિનીનપર
નિપટ શાદીકે મુહમ્મદની ઝખાની
કહ્યું શખને ફિકર રાખો ન તિલ ભર
ધુરા વિશ સેખ બેવેને મુકર રર
શુની શાદિકે મુહમ્મદની ઝખાની
ખુસીની શખ ઉપર ઝલકી નીસાની
- ૪૩ શરો એહલે વલાયતની જમા અંત
વઝીરની દિવરી ઉપર ઇકા મત
કરી કરતા રહ્યા ફુર આંન તિલાવત
થી હર રાતે તહજ જુદની ઇયા દત
નિપટથી થંદ તે મુદ દટના અંદર
મેલી શખ તાપતા થા આગ ઉપર
- ૪૪ શવારી થઇ નિકલતો જુયારે ખાહિર
વઝીર વોહ સાહને મિલવાના ખાદીર
ઉથીને ઘેરતા મુમિન અખા ઇર
સીકાયત જુલમની કરતાથા ઝહીર
શરોને દઇ દિલાશા ખાદ ચલતો
હતી આ સ્નાન જુયારે ચે નિકલ તો

- ૪૫ ગુઝારી ચે નિમટ મહીનાની મુદ દત
થયા દિન તીન તે ઉપર ઝીયા દત
કરીને વો શવારી ખલક આંદત
ગયો ને વો વલો બશ તેજ શાઅંત
બસારત દીદી આવી મુમિનો ને
છુરા યા મેં તુમારા કે દિયો ને
- ૪૬ તરત તે બાદ આયા તીન શાહબ
સેખ આદમને અંલી મુહમ્માદ અબ્દુલ
હતા ખુવાબ મલક તિરની મુશા હિબ
થયા દિલ સાદ કુલ હાઝીરને ગાઇબ
વઝીર ચે બેવે સેખોને ખુલાયા
અને શુલે માની લઇને ને ખુલાયા
- ૪૭ કહ્યું અર કાને દોલતને તપાશો
આ ઇબ્રાહીમ કેહ છે તે વમાશો
અંદલના નેહજસી હુર ગીઝ ન બશો
શિદક યા ફીઝબનો કરબે નિકાશો
નિપટ છાનીને શબચે અંરઝ ફીદી
મૂલીમ મો છે નથી ચે વાત શીધી
- ૪૮ ચક્રીન આલીશ મો દીન બેહવો દીનચો
ગયો લઇ બેવે અસયા ખોને ધર મો
વઝીરનો તે હતો ખાદીમ બે ખબશો
ઇઝદિન પહર લગ દીદી એ લોગો
શરો મુમિન મા થઇ આ ઇઝ દીરાખી
અશકની આથી થઇ પેચો તાખી
- ૪૯ વઝીર ચે બેવે શાહબને ખુલાયા
અંરઝ બેગી નિપટ નઝ દીક લાયા
તરત ધરની તરફ તેહને સિબયા

- ફતેહ શરવે કરીને ધરમા આયા
શુભેમાની થયા માચુશ જુમલે
જેવું કીદુ હતુ બાધુ તે પલ્લે
- ૫૦ આ અરશા માવો દાઢ ચુલહક જે હજ્જાં
લકુંબ બુરહાંણને દીન દાઉદ કુંતુબસા
તકી ચતના થયા પરદામા તન હા
ઇબા દત મા થયા ખાલીકુંની ચકતા
શઆ દત આ થઇ એહની દુઆથી
અફર ચાબી મુકંદ દર થઇ ખુદાથી
- ૫૧ થયો એક મો જીઝો દાવતનો મોહ તો
વો ઇબ્રાહીમ મગના ટીસ સરનો
લઇ હમરાહ શુભે માનીને ખબષો
વોહ ચલતો ચારો એહમદ પુર પોહયો
મિલે જે તેહને બદ કેહવાને લાગો
અને એકજનનો લઇને હાથ લાગો
- ૫૨ શેખ આદમ ચે આ દેખી ઝુલમ બરપા
શરો આયાને ફર ચાદ લેજા
કરી શાદિકં મુહમ્મદ પાશ સકવા
નિકલતો થો શવારી મા વો બરજા
તરત ઇબ્રાહીમને લેજો ખુલાવી
અને ઝનજરને બેરી જડાવી
- ૫૩ શરો હમરાઓ ચે ખાલીથી રસવત
કરી તે વાસતો શખ ચે હીમા ચત
વલે કીન ના ચલી કોઇની સફા અંત
કરી શા દીકં મહમ્મદ ખાન ચે ગેરત
કહયુ ઇબ્રાહીમને હરગીઝ ના છોરો
ચે છે ગુજરાતમાં ફીત નત નો મોહરો

૫૪ હતા શાહ ખુતુરાખ ઉંમરા મા આંલા
હતા તે શરશી શા દાતો ના દુરરા
ઉડા શાદિકે મુહમ્મદ ખાનથી બરબ
અને ઇબ્રાહીમને બખસો એ સાહા
વઝીર ચે ના શુની અંરઝ જે તેહની
હતા મુખતાર થી પરવા જે કેહની

૫૫ કરી સાહ ખુતુરાખ ચે અંરઝી ધાની
ઘની ઇલહા થી તીયારે વો માની
વલે કીન સરટ કીદી આ વઝાની
સેખ આંદમને તુમે ઇબ્રાહીમ બાની
કરો સાહ ખુતુરાખ ચે આ ઇરાદો
થયો તીયારે ખુલાસીનો કીલા દો

૫૬ હબશ ખાના ના આવી બાબ ઉપર
ઉલા શાહ ખુતુરાખ ખુબી ના અકષર
કહયુ બવાબ ચે એ બંદા પરવર
બેગાબ છે વઝીર શાદીકની દુખતર
ઇબ્બઝત પેહલે તેહની લઈ ને આવો
પછી ઘાશે આ કે'દીનો ખુલાશો

૫૭ વઝીરને જીયારે આ પોહચી હકીકત
કહયુ બેગાબ દીકરીને બખીલવત
હવે કરશે ન ઇબ્રાહીમ ફીત નત
તુમે બખસો ખુલાસીની ઇબ્બ ઝત
પછે સાહ ખુતુરાખ ચે લાઇ નીકલો
વોહ ઇબ્રાહીમ ને કુત્તો થો કલો

૫૮ પછી સાહખુ તુરાખ ચે તે ફજરમા
કરા બે કે'મ હાઝીર એહના ઘરમા
ઉતારી વાત બેવેની જગરમા

- તપાશી કુલ હકીકંતની પ્રીકરમા
 શેખ આદમ તિયારે બોલા શુન એ શરદાર
 શુલેમાનના છે તન શાલોના ઇકંરાર
- ૫૯ વોહ બોલા બુ તુરાબ દર હાલ શુનતા
 ચે ઇકંરારો નીપત સાહીદ છે અકવા
 કરો હાઝીર વોહ ઇકંરારોને બરબ
 તરત મજલીશથી શેખ આદમ જે ઉઠતા
 હકીકંત સબ કરી મોલાને ઝાઝીર
 કરા ઇકંરારોના કાગજને હાઝીર
- ૬૦ પડી ઇકંરારોને મશજુદના દરમયાં
 સેખ આદમચે કરો શજ્જો બ તિબયાં
 થયા ખામુસ શબ મજલીશ ના આંયાં
 ઝયાં એકથી કહ્યુ શબ ચે બ ઉરફાં
 સેખ આદમ જેહના નાઇબતે ઘની છે
 શુલેમાન બિન હસન કાઝીબ શહી છે
- ૬૧ થી મજલીશમાં અમીરોની જમા અંત
 તઅંજ નુબ શબ થયા દેખી હીમ કંત
 શુલે માનીની થઇ બેહુદ ખજલત
 કરી ઇબ્રાહીમને શબ ચે શીયા સત
 અંજબ ચે કોમ ચારો બેહુયા છે
 ખીજલ થઇને હજી બાકી રહયા છે
- ૬૨ થઇ આ ગાહ આ અપના માજરાથી
 શુલે માની ના થઇ વાકીફ દગાથી
 વોહ શય્યદ બુ તુરાબ અપની રઝાથી
 લીખાવી મેહ ઝરો અપની વઝાથી
 તે મેહ ઝરથી થઇ શર શાઇ અપની
 સુલેમાની પર થઇ ઉંચાઇ અપની

- ૬૩ તે મેહઝરમા લીખાવી એમ ઇંબારત
શુભેમાન છે ચક્રીન એહલે ઝલાલત
યે લઈ બેથો છે બાતીલની રીયાશત
કરી ઇબને કુંતુબ સાહની ખયાનત
અને ઇબ્રાહીમનો બાતીલ છે દાવો
હમે તેહ કીકંથી કીદો છે ખોતો
- ૬૪ યે મેહઝર કુલ અમીરોને પઢાવી
શરોની મોહર તે પર લઈ દબાવી
વઝીર શાદીકે મુહમ્મદને શુનાવી
તરત દશત ખત લઈ એહના કરાવી
શેખ આદમને વોહ કાગજ લઈને સોંપો
ખુદા એહના ગુના હોને બખશ જો
- ૬૫ આદાવતની જો કોઈ ખીદમતને કરશે
રીયાઈની રીયાશતથી તે દરશે
તરક કીના મદા રજમા તે ચઢશે
અગર મરશે જગત પન તે ન મરશે
જહાં લગ છે ખુદાનું નામ બાકી
વહાં લગ તેહનું રેહસે નામ બાકી
- ૬૬ આ ઇમ્મત મા છે એક હમસાને શુબહાં
અંકલ અબ્વલની નિશાનત પર છે અલ આં
છે તેહની જાતથી આં લમનું ઇમિ કાં
શીફતમા તેહની છે લખરેઝ કુંરઆં
બસર આતોરના છે કોન ખુજો
ઇમા મુતય્યબ ખીન આમીર છે શમજો
- ૬૭ આ દાવત ખાશ છે જાગીર તેહની
છે એહમા તે શખ્ખ તાષીર તેહની
શરે મા છે અયાં તસવીર તેહની

- ૬૮ છે આ પુંદસી હરમ તામીર તેહની
 નથી ગાઇળ તેહાઝીર છે જહાં મા
 છે શમ રન નામની કોનો મકાંમા
 તે શાહુળ છે ને આ નાઇળ છે એહવા
 અદનના બાગથી ઉતરા છે મેવા
 ઝુકે છે આંદ સુરજ એહને જોવા
 ચલે છે બહર એહના ફેઝ લેવા
 મુબારીક કોશ છે આલા ગગનથી
 ગગન છે દુનયે શેહના ચરનથી
- ૬૯ અંજબ અંબદે અંલી આલા બસર છે
 વોહ ઇબદાઇ મલકના ચે અબર છે
 અયાં મલકુત મા એહની કંદર છે
 નવા ઝીસના શમન દરને અબર છે
 શીયમ મા કુદશીયોના છે ચે હમતા
 કરમ માયેથી છે સેહ શાર નમતા
- ૭૦ ઉમર હર એકની દેખી ગુઝરતા
 જહાંને રોઝો સબ દેખા છે મરતા
 કબરમાં શર બશર દેખા ઉતરતા
 ગયા ચહાંથી ધયા તે શબ વિશરતા
 શમઝ શાદકં અંલી શું ચહાં મઝા છે
 ખુદાના લોગ ચે ખાટીર ખફા છે

નસીહત ઇગયારમી

૧

તમન્ના જે બસરની ચહાં બકા છે નિપટ તે શબસપર ગાલીબ હવા છે
 હવાનો આકીબત કુલ્લી ખટા છે જે કોઇશ છે તે આખીર મા ફના છે
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ્લ ઓલીયા બાકી સદા છે

૨

અગર હોએ શોવરશની ઝીંદગાની શીકનદરની તુ હોએ શાહીનો પાની
લેકીન આખીર છે તે ફાનીનો ફાની તુ લીખ દીલના વરકંપર આઝખાની
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૩

અગર તુ ઝીંદગી ચાહે બકાની નહોએ આ મેઝ તેહમા રજ ફાની
તુ કરજે દોશતી આંલે અંબાની નખી ટાહાના શરવે દીલ ફાની
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૪

ખુશુ શનફુલ અઈમ્મતના જીગરબાં ઇમામુલઅંશર તૈય્યબ જેબઅકવાં
છે તેહના વાશતે ખલકંતનો મંદાં અંયાં છે આપ ગરચે શતરે દરમયાં
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૫

ખીઝર તે ઝાતપર સાને ઇલાહી અંબદના મુલકની નિત બાદસાહી
અંરખને કુલ અંજમની તકયાગાહી સરફ બાકી છે જેહની ખેર ખુવાહી
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૬

આ ઇમ્મત વીશ ગુજરા મુકંદ હમ રૂખુખિયત માધારખના ચેહ મદમ
ફઝીલતમા થયા શબથી ચે અફંદમ કરી સાનાત ઝાહીર એહવી આંઝમ
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૭

ખુદા જેમથઈને ખીલકંતથીનીરાલા બિઝાવીને ઝમીન આકાશ ધાલા

ખસર શરવેને માટીથી નીકાલા જમાએ એમ કેછે બારી તઆંલા
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૮

ઇમામુલ અંશર તથ્યબ તે સુકાબિલ ખુદાઇમા ખુદાનો થઇ સુમાપીલ
 નિરાલા થઇ થયા ખુદ પરદે દાખીલ કરી દાવત જે પોતે પર દલા ઇલ
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૯

ઇબ્તઝતથી દુઆંતોને ઉથાવી અને ઇટલાકેનો ખીલઅંત પેહનાવી
 ઇનાયતથી તશલ શુલને ચલાવી દલા લત જે ઇમા મત પર દેખાવી
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૧૦

યમનની કાન અનદરથી જવાહીર દુઆં તુલ હકં જે નિકલા છે નવા દીર
 શુનાવી શરવેની આયાત બાહીર ઝીકરમે' નામ કીદા છે અવા ખીર
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૧૧

થયા તે બાદ હીંદમા જે દુઆંતો અંજબ અશલુબ ના થા શબ ખુઝરગો
 દઇને કાન દીલના એહલે દીનો શુનો ખુબી અંજબ ખુબી છે શમ ને
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૧૨

યમનમા થઇ ઘની જુયારે કદુરત અને મા કુશ થઇ હર એકની સુરત
 કરી તે દીન થકી દા ઇંચે નફરત રૂબુ થઇ હીંદમા બાકી જે દોલત
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૧૩

સુહમ્મદ હકંતા દાઇ ગંજે રાફત યમન મા જોઇને ફતરત ની સામત
શુનીને હીંદના મુમીનની ટાચંત તવજ જો હીંદીયો પર થઇ નીહાયત
નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૧૪

ખખર પોંડચી કે યુશુફ શીદ પોરી ફઝીલત મા છે એહની સાન રૂરી
અંદમ બિલ જુમલા છે એહમા ગુરૂરી નીહા યત છે ગરીબીની સખુરી
નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૧૫

શુનીને આપ યે યુશુફની શોહરત ખુલાવા તેજ મોશમ મા બહઝરત
પઢાવીને કરી ઉંલામા મા ગુર વત કરી પોતે પછે શર દારે દાવત
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૧૬

જુવારે શર ફરાઝી નશની પાયા હસન મરહુમના યુ સુફ વોહ બયા
સુરમા કાફીરોના બલ ઘટાયા ઇલમે ઇસલામના શખને પઢાયા
નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૧૭

કરી આ હીંદથી યુસુફ એ હીજરત યમન માં જઈ રહ્યા વોહ ગંજે તુદરત
શહી ઝેદી શુતમ ગારોની સીદદત તે દુખમાં મોતના પીદા છે શરબત
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૧૮

કરી નશ વોહ જલાલતના કમર પર તિવારે લોગ શફરી એ શરા સર

અંરજ કીઠી કે છે મુદ નફે ચે શરવર કહ્યું દાઈ થઈ મરશે મુકરર
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૧૯

જલી લુલ કંદર થઈને મીરે દાવત કરી નજદીકમા હુનયાથી રહ લત
 વલી ઇરસાદ ફરમાવી વશીયત કે મારા બાદ છે દાઉદ હાઝરત
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૨૦

હિદાયતના થઈ દાઉદ હામી કરી ગુલઝાર આ દાવત ઇમામી
 નિપટ ઇક બાલ ચે કીઠી ગુલામી કરી ગુજરાતમા ઝાહીર હુમામી
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૨૧

શનદ દાઉદમા છે એક રીવાયત કપડવંજ થા ખુવાન જુ દીયાનત
 રહ્યા કઈ દીન હરમમા બાટહારત કે દેખી ખુવાબમા નબવી સખાહત
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૨૨

વોહ ખુવાન નાએ ચારો ખુવાબભેતર નખીદાઉદની થઈમુસકીલ અંદર
 મીલાતીયારેથયાવોહખુવાનમુખળીર ગોયા દાઉદછે સીકલે પથમખર
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૨૩

થઈ દાઉદની રેહલત નીસાઅંત તિવારે રોખર કીઠી જમાઅંત
 લીખીને આપચે નશની કીતાબત કરાવી તે ઉપર શખની સહાદત
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૨૪

લીખુ દાઉદ થે તેનશના દર મયાં છે મારા જ નસીં દાઉદ રીઝવાં
કુતુબસાહનાંપિશર ઇલમીશુલીશતાં જે કોઈ દાવા કરે બશ છે તે સૈતા
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૨૫

સુલેમાન બિન હશન રબનો વિશારો લેવારો એ હદને તે એ હદ કારો
હતો ઇબલીશ તે દાવો ઉધારો ગગનપર નહીં ચઢે હરગીઝખુવારો
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૨૬

કરીદીલીમાઆખીર જઈને ચારી હરએક બદકેઅંલને તોહમત લગારી
કહું કે રક્ઝી ફીરકો છે શારી અને કુલ દીનની વાતો ઉધારી
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૨૭

પછી દીલ્લી થકી ઓહદી ને લાવી હરએકના ઘર ઉપર કડથો જડાવી
શરો અયાં પર શખતી કરાવી ગલામા ટોકં ને બેડી પીનહાવી
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૨૮

શરી યુદ્ધીન તૈયબ સાહના વાહલા ઘના તે જાત પર ગુઝરા કશાલા
લઈ બે પાઉ બેગી માહી ઘાલા એહવાબદલાલેદીલ્લી લઈ ચાલા
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૨૯

ગુઝારી રાહમા કઈ કઈ મુશીબત ન દીદા પાની એહને અંદ મુદત

હમેસા મારવુ તે શરશી ઝીલત નથી કમ કરળલાથી ચારો મેહનત
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૩૦

કહુ સાબાસ શેખઆદમનાજીગરને શકે નહી કોઈબસર એહવાશબરને
 કરીને આ ખીરસ ફતહો ઝફરને મીટાવા કુલ શલેમાની કુફરને
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૩૧

જોઈ દાઉદ એહુની જા ફસાની શેખ આદમને કરી પોતાના પાની
 શેખ આદમ પર કહો રહેમત ખુદાની રહી જે જાતથી હુકુની નીશાની
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૩૨

શેખ આદમ બાદ દાવતની ખીલાફત થઈ છે શેખ તૈય્યબની ઇનાયત
 ફીરા છે ચહાંથી અલયાની જમાઅંત ગીરી દુનઆમા અલયાની નજાશત
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૩૩

નવા શીબનો યે જોઈ ઝોર ભારી શબર તૈય્યબ યે કીદો ઇખ તીયારી
 વલે કીન બદ દુઆ કરતા થા ધારી થઈ અલયાની તેથી આ ખુવારી
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૩૪

અંલી ઈદરીશની માદીનના ગોહર થયા મન શુશ તૈય્યબના યે ભેતર
 મેહરબાન થઈને યે ફાશમજી ઉપર કરા મશનદ નસીને આંલે હેદર
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૩૫

હંમર થઈ જીવારે કાંશમજીની આખીર કરા પોતા પછી મન શુશ નાદીર
 છે જેહનુ નામ કુંત ખુદદીન ટાદીર કરામતના શખખ હર બગે હાઝીર
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૩૬

તુ શુન એહની સહાદતની હીકાયત કરી શાહખ હશનજી ચે રીવાયત
 ચે શુનવુ એ ન છે બાલીશ ઇબાદત એહવી વાતો શીવા શખ છે ખુરાફત
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૩૭

કે ઓરંગઝેબ ના પાકીનો પાયો અને ઉશતાદ વોહ જેહને પઢાયો
 જીવારે ચક બેક ગુજરાત આયો હતો તે સાથ વો ઇબલીસ બાયો
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૩૮

તિમજ ગુજરાતમા કાંશમવો અંધો વોહ મહા શેખની ભાગલમા રેહતો
 ચે બે ના પાકને જઈને મીલો વો ખબાષતના શુખન અખબસવો બેલો
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૩૯

કરો અંધાયે ખીલવતમાં ઈસારો કુંત ખુદદીન રાદઝીને આપ મારો
 અને એહના તશલ શુલને ઉખારો પછે શુન્ની ઘના ધારો હઝારો
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૪૦

દઈતોહમત વોહ કુંત ખુદદીને મારા શુના ભારી વોહ ગરદન પર ઉપારા
 બિછા ગુજરાતમા અંધાર શારા તે સામતના હજી લગ છે અંધારા

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૪૧

વેહુ ઓરંગઝેબપરરબનીછેલાનત કુંતુળનાકંતલમાથઈએહનીનીચત
હુઆંતો ઓરફના કરવીથી દાવત ન જાનુ કે થઈ છે અકશ શુરત

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૪૨

ગયો થઈ આગમા લાનતનો દુકરો ખુદાયેશીલશીલોએહનો જે કતરો
કુતુળનાશીલશીલોઆબાદગુઝરો થયોદાવતનોદીનદીનદાબઅકરો

નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૪૩

કુતુળબાદઅઝસુબહદીનદાઈ રહ્યાતાહંમરમહેનતમાએલાઈ
હુન્નુમીયાયેકરીચેથીલડાઈકરામકતુલઆખીરઝેહરપાઈ

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૪૪

મમતનાહકંકરીનીકલાલઈનોથાદોલતદારતેશરવેકમીનો
લઈનેદાગચાલાબદચકીનોનતીજોઆતકળખુરનીમનીનો

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૪૫

શુનીનેઈસમાઇલનીનેકનામીકંદીમીજોઈનેશઈગીરામી
શુબહદીનયેઅઝઅમરેઈમામીકરીએહનીઅંટાકાંઈમમકાંમી

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૪૬

વોહ મલ્લારાજના બદ્દહીન પીવારા થઈ દાઈ સુર શકરા જમારા
 બુલાવી તાલીબ ઇલમોને ઉતારા તીવારે ઇલમના ખીલા કીયારા
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૪૭

બદરબાદ અઝઝકીઆલા મરાતિબ કમાલતનાઈરમપુરઅઝમનાકી બ
 છે તેહના બનસીં મુશા અંબાઇબ કલી મુદદીન લકંબગંજ મવાલીબ
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૪૮

છે નુરદદીન નુરે કીબ રીયાઇ ખુદાઈ મા ખુદાની રોશનાઈ
 શખાની ફેઝમાં હાતીમ વોટાઈ ખતમ વો ઝાત પર મોજીઝ નુમાઈ
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૪૯

બખરછેઆ નશર સાહબ હસનજી કે પીદા નુરના બે પાઉં ઘોઈ
 તિવારે મેહકી તેહની ખુસબોઈ અંજબ અં બઝ છે શમઝે બે કોઈ
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૫૦

બદરબાની વોહ તેહકી કી બદર છે ઇબાદતના મઆલમ મા નસર છે
 વઝી હુદદીન બદરના હમ ફખર છે બુઝરગીના બુલંદ બાલા કંદર છે
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૫૧

વજીહના લખત દીલ હીબતુલ્લા ગાઝી દુઆંતોમા છે તેહની ઇમિ તયાઝી
 છે તેહની ઝાતમાં બંદા નવાઝી હકી કી અરશતો ખીબ મબઝી

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૫૨

મુરૂવતમાં મોઝઅયદ થા શીવાયા સુબ અંતમા ગોયા રૂશતમના બયા
અંજબ હીમ્મત થકીદુસમનહતાયા ખરા ચેથી થયા દાવતના પાયા

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૫૩

મુઅય યદ્દીનયે ઇટલાકી* રૂતબો બદરના દિલરૂબા તૈઅ્યબને બખસો
ઝકીયુદ દીનની સઠી યતથી ચારો ખુદાબાદ અઝ આહુકનો બાગખીલો

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૫૪

ઝકીને એવરે ઇમાં કહ્યે હકી કી* ગો હરો ની ખાનકહ્યે
દુઆંતો મા અંઝીમુસશાનકહ્યે ફરીસતા કાલીબે ઇનશાન કહ્યે

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૫૫

ઝકીયે જેહલને બરબાદ કીદા સફ કંત શી ઇલમ ઇરસાદ કીદા
ખુદાયે તિયારે ઘર આબાદ કીદા દુઆંતો નશલમા અમબાદ કીદા

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૫૬

ઝકીના બાન યુથુફ માહે કન આં લકંબ નજમુલહુદા દરયાએ અહુશાં
દુઆંતો મા થયા ચારો ચે ઉન વાં છે કુલ તારામા જેમ શુરબ દરખસાં

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૫૭

ફાં ઇલના ઇંરમ નજમુલ હુદા છે ઇફાઝીલમા ઇંલમ નજમુલ હુદા છે
 ફવાઝીલના હીયમ નજમુલ હુદા છે મુમાષીલના અંદમ નજમુલ હુદા છે
 નથી બાકી' મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી' શદા છે

૫૮

હયાની માન કીદા એ'સો અસરત ન દુનયાની મઝા આખી ન લીઝ ઝત
 બગીચા બાગની દેખી ન શુરત વશાવી હાલથી જઘ આપ જન્મત
 નથી બાકી' મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી' શદા છે

૫૯

ઇબા દતમા ફના કીદી જવાની ન ખેલા એક દીન બાઝી હવાની
 કરી ટાઅતમા આખીર ઝીંદગાની બકા હાશીલ કરી વેંચીને ફાની
 નથી બાકી' મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી' શદા છે

૬૦

ન હરગીઝ મુશતહીકં નાહકં વશારા સફ કંતના કરા અબપર નીઝારા
 કરી તેહશીન હરએકને ગવારા ચલનમા યે શીફત છે આશકારા
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી' શદા છે

૬૧

નવા દીર સાનધા યુશુફ બસરમા ન આવા એ મીપલ ખીજા નઝરમા
 કરા એબઝ બે ગુજરા ખીઝરમા નિપટ છે ચાદગારી હર જગરમા
 નથી બાકી' મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી' શદા છે

૬૨

ન એહની આંખમા દુનયા ઝરા ભર ન કોઈ અસયા હતી બિજી ખીરાદર
 તશર ફક વોહ બે કરતાયા શરાશર ન મુકા આપયે ઝેવર ન બેહર

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૬૩

ન દેખુ કોઈને મરવું છે વાહલુ અને જેવું હતું કરવું કશાલુ
મગર યુશુફ થાયે દીલથી નીકાલુ અને લઈ મોતને બનીબમા ઘાલુ

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૬૪

વોહ શરવરયે સળબ થા આપ કામીલ જવાનીમા કરા પુરા ફઝા ઇલ
શુના નહીં યે કદર આગે અવાઈલ સફાઅંતનાથચારૂતબામાદાખીલ

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૬૫

લખા લખ ઝાતમા નરમી છે તે પર સુબ અતમા ઇંલમ સુફરદથાશરવર
ગોયા ગેરતની હેકલ થા વોહ શફદર કરી હરબગ પર દુસમનને અબતર

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૬૬

ખશી નથી ચહાં છે નસર ચક સાં ઉથો થો હાદીષો ઉજ જેન દરમયાં
વોહનુકટાખારજીબાબતમુહીબનાં થઈથી ખામ ઇંજ ઋતે એહલે ઇમાં

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૬૭

શુની ખુરહાન પુરમા આ હકીકત કરી નજમુલ હુદાયે આપ ગેરત
નીહાયત આપયે ખરચીને દોલત સવાઈ એહલે દીનની કીદી ઇંજઅત

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૬૮

કરી યે રીતે કઈ મુસકીલ કુસાઈ નિપટ ઇમાનની કીટી ખુડાઈ
શીધારા આપ યહાં મુકી લલાઈ જગતમા છે યે બાકી* રોસનાઈ
નથી બાકી* મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૬૯

સરફના આશમાં યુશુફ છે મીશરી સીયમના બોશતાં યુશુફ છે મીશરી
ફઝલના જલવાં યુશુફ છે મીશરી ઝકીના લાલ જાન યુશુફ છે મીશરી
નથી બાકી* મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૭૦

હરએકખુખીમાનજ મુદદીન થાયકતા વલેકીન આપયે પોને શરીખા
પિછાની લાઈ શેકુદદીન મોલા મિલાશુબહાનથીખખસીનેરૂતખા
નથી બાકી* મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૭૧

તજહી થઈને શેકુદદીન નમુદાર મશમ અંબદેઅંઝી ખુરસીદ અનવાર
હીદાયતના કરા આ બાદ ગુલઝાર શીકન દરથી શઆદતમાં થા દાતાર
નથી બાકી* મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૭૨

નજ બતના ગગનના માહે રોશન ઝકીના જાન ને યુસુફના મોહન
કરમની ખાનને રેહમતના ગુલશન કેજેહની ખાકના કરયે છે અનજન
નથી બાકી* મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૭૩

દુઆતોના દિરાયતમાયા દુરરા દિરાશતમાંન ઓહવા દેખા બેશરા
જોઈને ચાંદ શુરજ ઝેહરા મુખરા બજાવે છે ગગન ઉપરથી મુખરા

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૭૪

ઉમરનાહની માંછે મોહતા ફઝલમા બસરછે બે મીષલ ઇલમો અંમલમા
છે મુલ્લા રાજની ચારો નશલમા ગોચા જેમ એનછે હરફે જુમલમા

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૭૫

શુનાઉં શુ સીફત એહના કરમની કફ તારીફ શુ કુંદશી શીયામની
નસર છે બબબા સે હરત હિમમની કહાં રૂશતમને છે નિસબત હસમની

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૭૬

છે સુરજની ટરહ ખુબીમાં અઝહર મુરુવ્વતમાં ચકીન હંસતીના સરવર
હકાંઈક ને દકાંઈક ના સમનદર ઝબાંથી નીકલે છે મોતી ને ગોહર

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૭૭

હુમાયુન ઝાત છે હીકમતની હેકલ નવા ઝીસ શરફરાઝીના છે મનહલ
શુના જે ઓલીયા તે થીછે અફઝલ ખજસતા નામથી છે હલ્લે મુસકીલ

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૭૮

અગર શાદકં અંલી ચાહે શઅહદ અને દારૈનના અંદર હીમાયત
કરીને દીલમા તુ એહની વલાયત ટલબ કર તુ ચે મોલાની સફાઅંત

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

નરીહત બારમી.

- ૧ જે શાંશ મુકદ દર છે હર રોઝ છે ગુઝરે છે
તકદીરની અશવારી અપની તરફ ઉતરે છે
જશમેથી નીકલીને કંઈ જીવને પકડે છે
જે થાય છે પેદા તે મરનારને વીશરે છે
ઘટમાલ આ દુનયાની આ રીતે ચલી જશે
જે જાગથી આવા છે વહાં શરવે વડી જશે
- ૨ શુરજ છે હયાતીનો ચડતો તે લુટી જશે
જે શાંશ છે ગીનતીના આખીર તે ઘટી જશે
તકદીરના આગે શબ તદખીર હતી જશે
મરવા પછી કબરોમા આપાર મેટી જશે
નજદીકમા થઈ જશે માટી ભેલો માટી તુ
ફૂલનો છે ખુદા હાફીઝ કર ચાહ વોહ ઘાટી તુ
- ૩ દુનયા તો ગુઝર ગાહ છે દુનયાથી ગુઝર કરશે
આ આલમે ફાની થી અંજામ સફર કરશે
નહી મોતના તેરાથી એક લમહા ઉઝર કરશે
નહી વહા થી વહાં આવી કંઈ વહાં ની ખબર કરશે
નીકલીને જશમમાંથી અલગારમા જઈ પરશે
નહી ચેતો તો પશતાશે માથાને ધુના કરશે
- ૪ બંદાના ઉપર બેહુદ બારીને ધનાયત છે
હર રોઝ ગુનાહોની હર એકની આદત છે
ગર ચાહે તરત પકડે બારીની યે ફુદરત છે
તે શાત કરે આઝા રહેમાનની રહેમત છે
છે મહેઝ ગરઝ આકે હરકોઇ શંભાલી લે
તોળા કરી પાપોથી બશ જીવને વાલી લે
- ૫ એતારમા આ છેલો છે એતાર આ ધનશાની

- તે વાશતે ચેતી લે મુકીને તુ નાદાની
 તદબીર શરાશર કર પાપોને તુ માં જાની
 તકંવાની છુરીથી કર આ જીવની કુંરખાની
 નીરાશ ન થા હરગીઝ રહેમાનની રહેમતથી
 ખાલી નથી હરકોઇ ખારીની ઇનાયતથી
- ૬ શીતાની ઝમીં અંદર જો તુખમે નશીહત ને
 પેદાસના ગુલસનથી વીની લે તુ ઇબરતને
 ગર ચાહે કરે હાશીલ લુકમાનની હીકમતને
 વલગો રહે નિપટ દીલથી એહમદની સરીઅતને
 એહ મદની શરી અંત બસ જન્નતનો નમુનો છે
 જે મુકે સરીઅંત ને વેહ શરવે ઝખુનો છે
- ૭ તમ પીલ સરીઅતની આ ખુબ છે ઇનશાનો
 જેમ દરયાથી નીકલે છે મોતી અને મર જાનો
 બાગોના ચમનમાથી જેમ મહેકે છે રેહાનો
 તે રીતે સરીઅંત છે દરયાક્તથી પેછાનો
 અશ રાહે લડુત્રી ના કુલોનો કીયારો છે
 કુલ મોટીનો દરયો છે એહનો ન કીનારો છે
- ૮ જે આલે મુહમ્મદની મખશુશ ઇમામત છે
 હર બાપથી બેટાને મોઝૂષ રીશાલત છે
 તે પર આ સરીઅંતના આંમાલ દલા લા છે
 ઇશ મત ના મરાતીબ પર બેશક યે ઇસારત છે
 તે વાશતે વાજીબ છે આંમાલ સરીઅતના
 લીબ દીલના તુ મુશહક પર આકોલ હકીકતના
- ૯ અલ હમદની શુરતનો આયો છે ફઝલ અકબર
 બેહદ છે સરફ એહતુ કુંરઆનની સુરત પર
 ગર વીશરે મુશહ્લી યે સુરત ને તો એ દીલબઃ
 વાલીને પઢે આ છે ફરમાન સરે અંદર

- અલહમદની સુરતના મમપુલ આ ઈમ્મત છે
 અલહમદની તે ખાટીર ભારી ઘની હુરમત છે
 ૧૦ અલ હમદના માથા પર ખીસ મીઠા લીખાની છે
 તેમ સરવે અ ઈમ્મત મા આમીરના વોહ બની છે
 મુશ તાલીને મુશતન શીર બિઘાહની નીસાની છે
 હુશનૈનને ઝેફરાની હેફલવી પેસાની છે
 હેફરના જીગર તથ્યથ ચકતા છે ઈમામોમા
 ફુરઆન જીમ ચકતા છે ખાલીફના કલામોમા
 ૧૧ મોલાના અબુલ કાશમ કોષર છે તે કોષરથી
 નેહરો છે રવાં બેમક ફાઈફ છે શમન દરથી
 કઈ ટારા થયા પેદા તે મહરે મુનવ્વરથી
 તે એહના દુઆ તો છે શબ દાલા છે ચે થરથી
 નજમુલ હુદા પુનમના આંદા છે ચે તારામા
 ખુસ ફુલ હબરા છે ફુલોના કેયારામા
 ૧૨ મલકુતની માદીનના નજમુલ હુદા ગોહરથા
 અલટાફના દરયાથા એહશાનના કોષરથા
 આ આલમે જીલ મતમા ગુમરાહોના રહેબરથા
 બિલ જુમલા ફઝાઈલની ઇકલીમના શરવરથા
 દુર દાનાથા બેમુલા ઇશલામની કાનોના
 ઝેવરથા ચે લાફી'મત ઈમાનની બનોના
 ૧૩ ખાલીફની નિપટ ચેસેહ મખલુક થા લા પાની
 જે પીરની આદતમાથી પરવરી દુનયાની
 ના શુતમા ઉતરાયા લાહુતના રૂહાની
 જે સેહના ચહાં આવાથી છુટા કઈ જીશ માની
 જીન્નાતના મહેલોની નજમુલહુદા શુદ્ધિમ થા
 ફુંદરતની અંગુથીમાં ઇલમાશની નીલમ થા
 ૧૪ જદ બદરેહુદાથી વોહ ખુરસીદ જનાયા થા
 વોહ સાહે ઝકીઅુદીન તકવાના જે પયા થા

- કઈ ખેરની શઘથી આ ફલને વોહ પાયા થા
 યુશુક વોહ ઝકી, શેહની પુંજ અને માયા થા
 જે કહો તે મુશહીમ છે યુશુકની ફઝીલતમા
 ખીલકંતને છુરાવાને આયાથા આખીલ કંતમા
- ૧૫ બે ઇદમા પોસાકો દેવાની રશમ કીધી
 તસરીફમા ખીલઅંતની દશ તુરા તેમ કાદી
 હર ખેરની બાબતમાં યુશુકયે ખામ કીદી
 ઇફલાશની શુરતને દુનયાથી અંદમ કીધી
 બારીસથી ઝમી ઉપર જેમ કુલોની ઝીનત છે
 આ ઝાત હમારી પર તેમ યુશુક ખીલ અત છે
- ૧૬ યુશુક પછી યુશુકના હમઝાતને હમ અટવાર
 શેકુલહુદા શાહબ શે કુદશીયોના રસતા દાર
 ઇમાનની હશતીના શરદારે બુલંદ મીકંદાર
 મેહશુર છે જેહની ટાગતમા ફલક દબાર
 તફઝીલની માનોમા મખશુશ છે શરયાઈ
 અંબદેઅલી અંલાને હરફનમા છે ચક વાઈ
- ૧૭ મુખતાર ચે મુટલક છે મુખતારની ઇતરતથી
 બંદાથી ચે બર તર છે બંદાઓની શીરકતથી
 તકંવા છે નિપટ તેથી નઝદીક છે ઇશમતથી
 આબાદી છે દુનયાની જે સાહ ॥ દોલતથી
 સેકુલ હુદા આહતા તકદીર હટાવી દે
 ગરદીસ જેહને રેવારે આ તેહને હંશાવી દે
- ૧૮ મોલાના આશેકુદ દીન મુફરદ છે દુઆતોમા
 શુરજ જેહવા દીવા છે આ શતરની રાતોમા
 હીકમતના ઉશુકો છે જે પીરની વાતોમા
 રેહમતની મુતાયત છે બેહદ જેહની ઝાતોમા
 આ દમની નીમતના છે અબદે અલી બદામા
 શાદકઅલી મત કરજે કમતી એહના સજદામા

નશીહત તેરમી

- ૧ કર નરમ ખોફે ખુદાથી જીવની ફેલાદી
આંખના વાદીલથી આંશુને રવાં કરવા દી
યાદ કર શીનામા હરદમ મોતની ખરબાદી
દેખ કુંબરશતાનનો હરરોઝ છે આખાદી
જે ઝમીન ઉપર હતા જઈને ઝમીનમા લેટા
કમ છે વોહ લોગ કે ચે દેખી ને ઇંબરત ચેતા
- ૨ જે બસર પેદા થયા અંતમ જીમલે ગુઝરા
મોતના કુંબઝામા શરવેને કુંઝાએ પકડા
કહાં ગયા શેંહશારમાથી કેશરેને કીસરા
જેહને કરતાયા બની આદમ નમીને મુજરા
મેહલમા વાશા હતા તેહનો કબર છે વાશો
ધુલથી પેદા થયા તેમ ધુલ આખીર થાશો
- ૩ એ ખુદાના લોગો કોઈ આંખ ફીકરની ખોલો
ઇંબ રતોના મોતીયો સીનાના ઉપર શેલો
ઝીન દગાનીને હવે માસો છે યાકે તોલો
પાપથી તોખા કરી માથાને ચારો દોલો
શોઝના ખજર થકી શીનામા જખમો કરજો
પાપમા જીવા થકી અવલા છે ચારો મરજો
- ૪ મોતના તેગાના લુદા લલા છે ઝખમી
ચે શુતમ ગરચે ન કઈ કીદી જહાંમા નરમી
આ ખીરસ શખના ઉપર તપશે કઝાની ગરમી
જે કોઈ ચેતે બસર છે તે બસરમા કરમી
કોઈ ખુદાના વાશતે ચેતો હયાતી અંદર
નહી તો ચારો હાતને દાંતે કદર શો આખીર
- ૫ જે કોઈ આયા યહાં તેહને કુંઝાએ મારા
મોતથી શીધા થયા વાંકા ને તેરા આડા

- યે જગા તદખીર કરવાથી ફલા તુન હારા
 મેહલથી ઉતરીને પુર કરશે કબરના ખારા
 ચાહો અચ્ચાશી કરે આખીર ફના છે ચારે
 આવશે શબના જનાઝા ઉપર ચડહાનો વારે
- ૬ ઝીંદગી શો સાલની પલકોમા પુરી થાશે
 મોતતો કરવો પીયાલો મોત આવી પડશે
 જીવનો મોતી જીસમની શીપ માસી જાશે
 જે કરા કરતુત તે દેખીને શબ પચાશે
 જે કશબ કીદા હશે તેહવી નીકલશે ફરત
 આપશી દેખીને રોશે આપને તા મુદદત
- ૭ સુકર લીલાહ આ હયાતી છે ગનીમત આઝમ
 મત કરો ઝાયે અબશ અંદર ઉમરને અકદમ
 મારીફત ઉકબાની શીખો હર ધરીને હરદમ
 જેહલ ગોયા જેહર છે એહમા ખપા છે આલમ
 કોઈ જાહીલ ન રહ્યો એહમાં સામત જાનો
 ઇલમના પડવામાં છે કુલ્લી શઆદત માનો
- ૮ જે ગરઝ રખની છે ખીલકંતના બનાવા અંદર
 તે ગરઝનુ જાનવુ છે બંદગીથી લેતર
 મોતબર લોગો અઈમ્મતના દુઆતો ખુસતર
 બચીના અંકેલોને હીશ શી થી લીખે છે દીલબર
 છે ગરઝ રખની આ ખીલકંતમાં નખીની ઇતરત
 તે સબબ ખાલીફયે આ પેદા કરી છે ખીલકંત
- ૯ આ જહાનની શીપમાં મોટી નીમત એ લોગો
 લા જુઝમ શરવે સીતારાના સીતારા ચારે
 જે થયા તે આવશે તેહનો ખુદાસો માવો
 મુશતફા ને મુરતઝાની આલ છે તે ખુજો
 જો અગર હોતા ન યે જેહરાના જુમલા જાની

- તો ગગન કરતા અને આગ હવા ને પાની
- ૧૦ આ લમે દુનયા છે આ આલે નખીના ખાતીર
ખીલ કંતો તે વાશતે થઇ છે અંદમથી જાહીર
શીમા પેદાસ ઇનશાની અજા ઇજા નાહીર
આ શખ્ખના વાશતે કીદી ખુદાયે જાહીર
તા શરો આલે મુહમદને જખસ પેછાને
સૈરે હકના દીલ રૂખઓને દીલો થીમાને
- ૧૧ જે શરે મા છે ફરાઇઝને ખગૈર અઝ શુન્નત
જીવ છે એ જસમમા શરવે નખીની ઇંતરત
ખંદગીમા એ ન એહની ખંદગી છે હીકમત
કોન જાને છે નખીની આલની આ હુરમત
ખંદગીની ખંદગી આલે નખી ગોયા
જે ખસર શમ જાહ નહીં એ લેદને તે રોયા
- ૧૨ આ શનદ છે કુત્ર મખાલીફના કુતુખમા મોહકમ
એમ લીખે છે એહલે શુન્નત ના રૂવાતો ખાહમ
એક દીન ટાહા નખી કુલ અંખીયાના અકંદમ
આપ મશજીદમા ગયા રાઝે ખુદાના મહરમ
જઈને મશજીદમા ઇમામતને સુર ફરમાવી
સર ઝુકાયુ આપયે શજદામા યારો આવી
- ૧૩ તે ધરી સખ્ખીર વોહ પીયારા નવાશા દીલખર
પુશતે નાના ના ઉપર બેથા ચહૂડીને શરવર
ખશ તરત કીદી નીદા જીખરા ઇલ એ પેગમખર
મત આ શજદાથી ઉથો આ ખંદગી છે લે તર
જો અગર શખ્ખીર ઉતરે તો ઇમામત પદજો
પુશત પર જહાં લગ રહે શજદો વહાં લગ કરજો
- ૧૪ આ રીવાયતની શખાકૈતથી જે થઇ એમ સોહરત
અંખીયા પેસૈયન થયા ને અંખીયાની ઇંતરત

- પન ન કોઈને કીબ રીયાથી આ ટરાહ થઈ ડુંરખત
હજરતે શખ્ખીરની બે ઇન તીહા છે હુરમત
જઈને સજદામા કરે નાના ઉપર અશવારી
તે શવારીને કરી જાને ઇબાદત બારી
- ૧૫ આ કુંદરના ખાશ હોએ જે કોઈ ખુદાના વાહલા
તે ઉપર તીરે ચલે ખંજર ચલે ને ભાલા
હાએ સખ પીયાશા મરે વોહ ઇશ મતોના પાલા
કેંદીયો તેહને કરી લંગુર મોંહના કાલા
ઉંઠ પર શા બે પરદા મુખતારના ફરજંદો
સાપ મા થા દર બદર કરારના દીલખંદો
- ૧૬ કમ છે કહાં શખ્ખીરથી શખ્ખીરના દીલ જાનો
બાપથી દીકરા શવાયા છે અજબ પેછાનો
સૈયમા શજ જાદના શુ શું કહું એહસાનો
બા કી'રે શાદીકે છે ચે બાગાતના રૈહાનો
બ વજ ઇશમાઇલી ખુળીની કુદ સાનાતો
જે સમનદર ફેઝના જારી છે નીત બરકાતો
- ૧૭ સાન ઇશમાઇલી તેહરીરથી છે બરતર
આપની મોજીઝ તુમાઇ છે જહાંમા અઝહર
શું શુનાઉં ને લીખું શુરજ નીમત છે અસહર
જે કોઈ સમ જાહ નયે તે સખ્ખ બસર છે અબતર
ઇશમા ઇલીયા ઇમામોની છે તેથી નીશબત
આજલગ આબાદ છે ઇશમા ઇલીયા દાવત
- ૧૮ કો મે વદ હાગી અરબ અંદર થયા છે બદ તર
જે મદીના મા હતા કુખ્યા તે ભાંગા અક પર
તાકે સરવે જઈને ચઢા ઇશમાઇલી કુખ્યા પર
ગેબથી ધૂરજીને ઉપરથી ગીરા બદ ગેહર
તે ઘરી દાખીલ થયા શીજ જીનમા બદ તીનો

- આ અંજળ છે મોજાં દેખો એ એહલે દીનો
 ૧૯ સુલખે ઇશમાઈલથી જે જે ઇમામો નિકલા
 છે નુખુવત ને રીશાલતના શુલાલા નીકલા
 બાપથી દીકરા ઝીયાદા છે ફઝલમા આંલા
 તાજ છે શરવેના માધાના વોહુ તૈય્યબ મોલા
 જે કહું એહમા શીક્ત ચે છે અઝલથી આલા
 ક્રીબ રિયાના નુરના એહમા દુલુ છે શોલા
- ૨૦ તૈય્યબી લોગ છે તૈય્યવના ફઝા ઇલ રોશન
 ફેઝે ઇબદા ઇના ચે શાહબ ઝમાં છે મખઝન
 હે કલી ખુખીની આમીરના જીગર છે ગરહન
 વોહુ જનાબે પાકની ખાક છે કુદસી અંજન
 આઈકો કુદસી ઉથે છે જેબ પર એ મોહન
 જે ઘડી તૈય્યબની કરચે છે ઝખાંથી શમરન
- ૨૧ છે ગગન ઉપર ખુદાયે તે ખુદાના પાની
 ચાને મોલાના અખુલ કાશમ નખીના બની
 દાવતુલ હકના ચે કાખાના હકી કી બાની
 આંખથી ગાઈબ છે ગર તશવીર વોહુ સુબહાની
 તો વોહુ હાજર છે ચકી ન શેકુલ હુદાની દોલત
 શુરત અંબદેઅલી વોહુ તૈય્યબી છે શુરત
- ૨૨ શું કઈ અંબદેઅલીના ફઝલની તકરી રો
 કોનશી ખુખીની એહની થઈ શકે તેહરી રો
 છે રવાં એહની ખુસી મુજબ શરો તક દીરો
 વા દીલો વરશે છે તેહમા એહની છે તાપીરો
 છે શમનદર ફેઝે બાકી ના રવાં અંબદેઅલી
 ઇલમ વેહદતના જવાનો ના જવાં અંબદેઅલી
- ૨૩ એ ઇમા મુલ અંશર તૈય્યબના મુરીદો ચકતા
 શેફેદીના નાઈબની દાવત થી થયા છે પેદા

- ૨૪ યે શખ્ખ અંબદેઅંલી જનીને તમને ખાશા
 મેહર થી તુમને સીખાવે છે ઇલમના નુકંતા
 કાન દર્ધ દીલના શુનો યે છે અબદની દોલત
 કામ વોહ દીન આવશે કરશે જીવારે રેહલત
 ૨૫ કાઇદો તમને સુર કહે છે તે દીલથી જનો
 નહી શીવા ખાલીકું હશે ખીલકંત કદી ઇનશાનો
 ઇબ તેદા ખાલીકુંની સમજોને તમે પેછાને
 સીરક કરવાથી નિપટ દીલની લુગામોને ટાનો
 સીરક વીન જીતલા ગુનાહ છે તે શરો બખસારો
 સીરક છે મોહતો ગુનાહ અંફવ કહાં યે થાશે
 ૨૬ ઘાટ સોનાનો ચારો પાનો અગર કોઇ દેખો
 તો તમે કહેશે કે આ શોની યે પેદા કીદો
 તેમ તમે દેખીને આ ધરતીને ગગન એમ જુજો
 નહી વીના ખાલીકુંની કઈ બનશે આપશથી બલકતો
 ઘાટને દેખીને જેમ શોની બના છે શાખીત
 તે નિમટ બલકંતને દેખીને ખુદા છે શાખીત
 ૨૭ પત વહાં એક લુટક છે તે ગોરથી શમઝશે
 ઘાટોમાની ચીઝ કઈ શોનીમા નહી કેહવાશે
 યે ટરાહ ખીલકંતની સૈ ખાલીકુંમા કહાંથી પાશે
 ચીઝ કઈ કેહશે ખુદાની સીરક ગોયા થાશે
 ખીયાનથી શમઝો તમે આ છે કંબરનો માયો
 શૈકુદ દીન શાહબની દાવતનો છે તે પર પાયો
 ૨૮ તે પછી શૈકુદ હુદા મેહરે ક્વા ઇદ ચારો
 મા રીફતના નુરનો રોશન કરે છે તારો
 તે તમે શાદીકં બશીરતથી ફીકરમા તારો
 બલકે એહની છાપને દીલની વરક પર મારો
 આપ એમ કેહ છે કે જે પેદાસમા સૈ આવી

- તે પછી તેહથી નશલ જારી છે તેહના જેહવી
 ૨૮ ઘો થકી ઘો છે તમે હેવાનથી હેવાનો
 યે મિષલ અસયા હઝારે છે અંયાં તે જાનો
 હોત નહીં યેસાન તો થાતા ફના ઇનશાનો
 રેહતે નહીં દુનયામાં કોઈ દાનાઓને નાદાનો
 મેહઝ યે ખાલીકંની રેહમત છે કરો સુકરાનો
 લેહ યે ભારી છે કોઈ ભુલો મતી દીલ જાનો
 ૨૯ નાજને હેવાનથી છે ચારો ગીઝા જીશ માની
 યે શખ્ખ એહની નશલ કીદી ન રખયે ફાની
 અંખીયા લોગો કે જેહની જાત છે તુરાની
 જેહના ઇર સાદોથી થઈ પેદાઇસ ફહાની
 કેમ ન રહે તેહની નશલ તેહના જેવી દુનયામાં
 તાકે યે નશલો થકી પોહયે જહાં હંકખા મા
 ૩૦ આ શુની તકરીર જે તેથી હુકમ છે લાઝીમ
 હર નખી બાદ અઝ નખી જેહવી નશલ છે કાઈમ
 શઈ યિમા એહમદ નખી શખ અંખિયા ના ખાનીમ
 કેમ ના હોએ એહની નશલ એહની સીફલની દાઈમ
 જે કરે એહમા હમીયત તે ઉપર લા નાતો
 બચના કાતે થકી મકતુલ છે કમ જાતો
 ૩૧ કાશીરો દેવોને પઠ થરો પર કરીને શુરત
 શરવે પુંજે છે વોહ શુરતને અંજબ છે બીદઅંત
 એહને પુછે કે અગર દેવો યે કીદી રેહલત
 કેમ ન રહી દેવોની આ દુનયામા ઘરમા ઇનરત
 સાંપ ને વીંછું શરીખાની નશલ છે જારી
 દેવોની ના રહી નશલ એહવા ગુનાહ શું ભારી
 ૩૨ ગાઈની તશવીર કોઈ કારીને એક પાના પર
 હુધ ખીવા ચાહે તો તે છે અંકલનો કમતર

- તે તરાહ પઠ થર ઉપર શુરત નીકાલે છે ખર
 દેવ વોહ શુરતને શમઝે તે અંજળ છે અળતર
 ગાઇની શુરત થકી જેમ દુધ નહીં પીવાશે
 સુરતો પઠ થર ઉપર કહાં દેવતા કેહવાશે
- ૩૩ પ્રીકિંહના તમને શુનાવે છે અંજળનુ નુકતા
 શહન સાહે અંજળદેઅંલી નોમાનના ચે હમતા
 લઈ અમમતની સનદ નાઇળ ઇમામી બરજ
 ઝેહન મા લો ચે શુલાળી કુલને મન ગમતા
 સુકર ચે નીયામત ઉપર તમને છે લોગો વાળળ
 હમદ ચે રેહમત ઉપર તમને છે લોગો વાળળ
- ૩૪ જે શગા વતથી સરે અંદર રવા છે મોહરમ
 ચાને જે ખુવે સો થકી મન આ નીકા છે હરદમ
 માંને દિકરી બહનને માશીને ફઈ છે અકદમ
 તે પછી ફરઝંદ ને દીકરી ને ભાનેજ બાહમ
 દુધનુ સગપન આસગપનની ટરાહ પર ધાશે
 તેભી મેહરમ દીનના એહ કામથી કેહવાશે
- ૩૫ બે વરસ અંદરનો જે છોરો ધવારે બૈરો
 દુધનો દીકરો છે આ વોહ દુધની છે માદર
 જે કોઈ ધાવા હશે ને ધાવશે તા આખીર
 દુધના ભાઈ છે શબ વોહ છોકરાના થકશર
 બે વરસ ઉપરનો જે છોરો ધવારે બૈરો
 દુધની માદર નથી ના દુધનો વોહ દીકરો
- ૩૬ જે કોઈ માહેર નથી કેહ છે તે ચે બાઇવથી
 એબત્તા ધાવે જે કોઈ વહાં દુધની છે ખુવેશી
 દુધની ખુવેસી જુદા ધાયા હુવામા નથી
 શેકુદ દીં હુંકદા કુસા કેહ છે કે ચે છે ગલતી
 આપ એમ કેહ છે ઇમામોની શનદથી શુનઝો

ખલદે જન્નતના ગુલો દશતે શ્રીકરથો ચુનજો

૩૭ ખૈરોના દુધના માલીક છે તેહના મરદો
બહોતશી થઇ હોઇ કોઇ બચ્ચ મરદને ખૈરો
તે શરો ખૈરોને ધાવી હોયો જમા અંત લોગો
દુધના ભાઇ શબ્દે છે અંજ ઈબ નુકં તો
એખતા ધાવા નધો બલકે યે ધાવા તનહા
દુધનો જે છે ધની તેહના આ શબ્દ છે ખેટા

૩૮ હદ શકરની કોશ ચઉદા ધાયો જે ગીનવથી
માલવી દશકોશની મીકંદાર છે ચલવાથી
આ કંદર કરવા સફર નીકલે મુસાફીર શાયે
તો નમાઝોને કશર શરવે પઢે ચલવાથી
તાકે કોઇબપર ઇકામતને વોહ દસકો કરશે
તે ઉપર વાજીબ છે એમ પુરી નમાઝો પડશે

૩૯ બાપને ભાઇ અને ખેટો ને કાકો મામો
ભાન બાપોને ભત્રીજાઓ યે શાતે ખુવેસો
મા અને ખેટી બહુન ફર્ક અને માશી પાંચો
ભાન જીયોને બત્રીજોને અપશની ખૈરો
આ થવા પંદર અગર તેહને શકરમા મીલ એ
દેખયે એહને ઇકામત તો કશર ન પહુર યે

૪૦ શું શુનાઉ ખુખીયો મેં યુશુફે મીશરીની
બે નઝીરી સાન છે વોહ ગોહરે બઢરીની
કોનમા દરયાફત છે તારીફ વોહ ખીઝરીની

જેહના ઇલહાનો શુની ગુમ થઈ અંકલ કુમરીની
કુલ કમાલોમા હતા મુકર્રહ ઝકીના પીયારા
જે કંદમ નીચે હતા શાતે ફલકના તારા

૪૧ મીશરે ખુખીના શહા દુરજે કરમના ગોહર
કુંદ શીયોના પેસવા મુલકે શીયમના શરવર
ખેહરે મવ્વાજ અંટા એહલે અંદમના પરવર
દીનના ઉકંદા કુસા જુમલા ઉમમના રેહખર
યાને યુશુફ પારસા ફેઝે બકાના કોષર
શાહે ઇકંલીમ હુદા તુરે ખુદાના મઝહર

૪૨ નજમૂદ દીં ઝીનત હતા આ આંલમે દુનયાની
જઈ ઉંકંખામા ચકીન રોનકં થયા ઉકખાની
થી ખુદાની સાન કુલ બંદામા તે બદાની
ઝીં દગીમા ઝીંદગી ચે લઈ ગયા તકંવાની
આજ છે કુંદશી વોહ શીરતનો ઉરશનો દારો
ફાતીહા તુરખત ઉપર જઈને પદો એ ચારો

૪૩ જે કહું અંબદે અંલીની નઅંત તે બરબ છે
કાબતુલ્લાની તરફ ચે મશજદે અંકશા છે
છે ઝમી ઉપર વલી ઇફલાકથી આલા છે
હો બહુ યુશુફની ચે એહશાનમા હમતા છે
કહાં ફલકથી થાએ છે પેદાશ એહવી આતો
છે અંદમ ઇમકાનમા ચે આતના હમ આતો

૪૪ સેકુદ દીનની શું કફં તેહરીર મેં શર શાઈ

ખુલદના કુંદશીમા છે તફ્ફીલની તન હાઈ
 જે સહાની હોશતો સાહીની છે બર પાઈ
 સાનને દેખીને નીત ઇમલાક છે મુજ રાઈ
 સોક ગર સદીકુંઝંલી છે આંલમે આલાથી
 પોહચશે સેકુલ હુદાની ખાકના શુરમાથી

નશીહત ચઉદમી

૧

આ આંલમે હુનયામા જીતલી કે ઇંબા દત છે
 તે શરવે ઇબાદતમા બારીની ઇટા અંત છે
 બારીની ઇટા અંતમા બંદાની સઆદત છે
 પન જુમલે ઇંબાદતમા આટોર દલાલત છે
 હોએ નસના ધની જે કોઈ બસ તેહને નમા કરયે
 વોહ શેહના ફઝાઇલને દીલ દઇને સુના કરયે

૨

ઇન સાનના જશમોમા જેમ જીવ છુપેલા છે
 તિમ મોતીયો શીપોના પેટોમા પડેલા છે
 જુર જોમા ફલકના જેમ તારાઓ જડેલા છે
 તિમ જુમલે ઇંબા દતમા તાવીલ ભરેલા છે
 નહી દહીને વલોવા વીન મશકો કદી ચાખીસ તુ
 તિમ ભેદ હકીકત ના આંમાલ થી પામીસ તુ

૩

મશજીદની ઇમામત છે સરદાર ઇંબા દતમા
 કહાં એહવી ઇબાદત છે કોઈ હકંની દલાલતમા

જઘએ છે ઈમામતને પહુરવાને જમા અંતમા
શુનયે છે કીંરાઅતને દઈ કાન કીંરા અંતમા
કિંબલાની તરફ થઈને બેતુલાથી મીલએ છે
હર રોઝ તરફ કીની નિત મંઝીલો ચલયે છે

૪

કી બલાની છે રૂખ ચારો બૈતુલા તરફ હરબ
બૈતુલા ઝમીન ઉપર ખાલીકુંઘર છે ચકતા
જે નસના ધની છે તેમમધુમ છે કીંબલાના
બૈતુલા હકી કી છે આમીરના જુગર મોલા
ફર ખંદા ઇશમ તૈઅબ ખાલીકના શંવારા છે
જદ હેદરે શફરના પેતા ચે પીયારા છે

૫

મોલાના અબુલ કાશમ જે શાહની કુન ચત છે
આ આલમે દુનયામા ખાલીકની વોહ નેચા મત છે
જેમ કાળાની રૂખ ઉપર કી બલાઓની સુરત છે
તિમ એહની તરફ બેશક હરદાઈની દાવત છે
બૈતુલાની માનીદ વોહ મુફરદ છે આ આલમ મા
આદમના ચે આદમ છે જુમલા બની આદમ મા

૬

હીજરી સને સત્તાવીસ ઓર પાંચસો તે ઉપર
તે દીન થકી પરદે છે મીલ્લતના મહે અનવર
હમશાન થયા રબના લખતે દીલે પેગમબર
આંખોથી વોહ મખશી છે ખાલીકની નેમત સરવર
ખાટીન છે ખુદા લેકીન ખીલકંત થકી ઝાંર છે
દાવતની દુઆંતો થી તેમ મોલા વોહ હાઝીરા છે

૭

દેખાતુ નથી સુરજ ગર રાતમા તે ખાતીર
 નહી કહે કોઈ સુરજ આ દુનયાથી થયો આખીર
 પુરતુર નિકલશે વોહ મસરીકું થી થઇ બાહીર
 સાહીબ ઝમાન પરદેથી થાશે જે નીમત બાહીર
 સુરજની નીમત સુરજ વહાં નામા નીકલશે વોહ
 દેખીને તુહુ જીતલા આદા છે તે જલશે વોહ

૮

મગરીબ ને ઈશા બાદ અઝ તા ફગર તલક તું જાં
 મોકુફ ઈમા મત છે આ અરસાની બશ દરમયાં
 બિહોરીની પડવાની મુન્નત છે જે હોએ ઈમકાં
 ગર એહમા પીચારો તો હકની છે અંજબ બુરહાં
 મમપુલ ઈશાના છે આમીર ના જુગર તૈય્યબ
 તે બાદ દુઆતો છે પરદે છે ઈમામો સબ

૯

ચમકે છે સીતારા જેમ રાતોમા ગગન ઉપર
 છે રોસની જેહનાથી ખુશકીને તરી અંદર
 તેમ મોલાના તૈય્યબ જૈબત પછી એ દીલબર
 છે એહના દુઆતો સબ તારાની નીમત અઝહર
 એકવીસમા સાહબ ચે નાઇબ ને ઉધારા છે
 સુરજ પછી સુરજના માનીંદ સીતારા છે

૧૦

એહસાન છે અપના પર એહદ ચે દુઆતો ના
 કહાં તાબ અદા કરચે હકના વોહ હુદા તોના
 તેહ કીકું સમનદર છે એ સાફ તે ઝાતોના

કર તન છે જે પીરોની તફઝીલની વાતોના
સીનામા દુઆતોના નામોને લીખા કર ચે
હર આન ઝખાનથી ચે તશખીહ ને જપા કરચે

૧૧

પેહલા છે જુએ'બ ઇબને મુસા દુરે લાકી'મત
બિજ શહે ઇબ્રાહીમ હાતીમ છે ચમે હીકમત
છે તીને અંદીયકતા હર એક છે ખુર ખીલકંત
એહમદ બિન મુબારીક થી આબાદ થઇ દાવત
દાઇ હસન બેશક હસ નાના કોષર છે
તે બાદ અંદી બેવે મલકુતના ગોહર છે

૧૨

ઇબ્રાહીમ દાઇથી થઇ દીનની રોશનાઇ
તે બાદ મુહમદ ને મખસુસ છે ચકતાઇ
સમ્બદના અંદીની છે શોહરત ઝદા બાલાઇ
છે મતલબ સાહબની હરબાબમા સરસાઇ
હરગીઝ ના થયા કોઇ અખ્બાસ જેહવા જુલબહ
તે બાદ કમાલોમા લાખાની છે અંબદુલાહ

૧૩

તેહ કીકં હસન હકંના ખુરશીદ દર ખશાંથા
મન મુસ અંદી જેહના નીત રોનકે' ઇમ થા
ઇદરીસ હસન શેહના દીલબંદ ને દીલ બંધા
ઇફ્તીમ હીદાયતના લાખાની વોહ સુલતાં થા
ઇદરીશના શેહઝાદા દાઇ હસન પેહલા
નહ ના થા હુસૈન ચેથી થા બેવે અંજબ મોલા

૧૪

ઇદરીસ શહેદીનના પોટા બેવે નાદીર છે

છેલા છે અંદી મોલા તે માહે મક્કા ખીર છે
 બીજા છે મુહમ્મદ તે એહશાનના વાશીર છે
 ચમ નીચ્યા દુઆંતો મા વોહ ઇંઝ ગુદદીન આખીર છે
 યુશુફને જલીલુદ્દીન બે લુ લુએ ચકતા છે
 દાઘ બેવે દાઉદાન ચેશાન ના બર જા છે

૧૫

ગુલશનથા ફઝાઈલના તૈય્યબ સાહને સેખ આદમ
 સઈ જે કરે એહવી તે ચોરથી થઈ છે કમ
 તે બાદ ઝકીયુદ્દ દીન ગાઝીયા અંજબ રસતમ
 શઅયદઅંદી શમસુદ્દીન અસરારના થા મેહરમ
 ઝેનુદ્દ દીન કાશમજી ઇમાનના ઝીનત થા
 બશ ખીર હશનના વોહ એલાદના ગુબદા થા

૧૬

કુતબુલ હુદા સરવરની સું લીખયે રૂબ જતને
 પોહંચ્યા છે દુઆંતોમા દાઘ ચે નીહાયતને
 ઇબતીયાર કરી જેયે ખાલીફ મા શહાદતને
 પાયા છે સુખ હુદદીન તે બાદ ખીલાફતને
 વોહ ખીરખાન સાહબ પરવીન પાર મુસીબત થઈ
 કોઈ બઅંઝ મુનાફીકથી તા ઝેહરની મેહનત થઈ

૧૭

ખુરશીદ દરખશાં થા બદરૂલ હુદા ઇસમાઇલ
 થા ફેઝના દરયા વોહ સખપર છે જેહની તફઝીલ
 તે બાદ ઝકીયુદ્દદીન અસરારના થા ઇનજીલ
 મુસા વોહ કલીમુદ્દીન ઇમાનના થા એકલીલ
 નુરુદ્દદીન મોલાના અસરારના મજમા થા
 એહસાનો નવાઝીશના મંબાના ચે મનખાથા

૧૮

દરયાએ કમાલતના બદરૂલ હુદા મરબનથા
 દાઇ વોહ વજુહુદદીન ખુબીના ગુલીસતાંથા
 હીપતુલ્લા મુઅય્યદ વોહ આદોરના લુકમાનથા
 ગાઝીયા લાહુરથા રસતમ થા પહેલવાન થા
 પેદાશના સીપોમા થા શહે ઝકી દુરદાના
 વેહદતના અમનના વોહ રૈહાન થા મોલાના

૧૯

નજમુલ હુદા યુસુફની સું કરયે પના ખુવાની
 થા કાલીબે ઇનસી મા સુબહાંના હમ શાની
 રૂહાનીની રોનકંથા થા ઝેવરે જુમ્માની
 અસરારની હેકલ થા વોહ આલમે રખ્યાની
 પાનીયા વોહ લાષાની એહસાનની શીશીમા
 થા નાખુદા હંમદા વોહ ઇમાનની કીશતીમા

૨૦

વોહ યુશુફે પાની ના થા અંબદેઅંદી હમદમ
 મલકુતના મા દીન ના થા સેકુલ હુદા નીલમ
 મેહલાત કુંદુસના થા વોહ શાહે વડા શુલ્લમ
 ગર દીશના વોહ ખંજરથા ઝખમોના હતા મરહમ
 ફીર દોસમા કીદી જઈ ફીરદોસની આ બાદી
 આ બાદી આ દુનયાની તે દીનથી છે બર બાદી

૨૧

ખિલકતની અંગુથીમા લાહુતના ગોહર થા
 બશ રૂએ ઝમીન ઉપર ફીરદોસના કોષર થા
 આ વકતના સાહબના અંમ્મારાને ખુઝર થા

ઈમાનની દુલહન ના લા પાની યે શોહર થા
સીના થકી વેહદતના અસ રાર ઉબલતા થા
જેમ પુર ક્યુઓના હાતોથી ઉછલતા થા

૨૨

તા પાઉંથી માથા લગ લખરેઝથા તકુંવાથી
કમથા ન મરા તીખમા વોહ મશજીદે અંકંસાથી
ગુઝરાથા બુલંદીમા જે ગાયતે કસાવાથી
મક સુદથા અલ્લાહના વોહ ઉરવતે વુષ કાથી
દાતાર એહવાથા કેશખ થાકા થા લેવાથી
ઝીયાદા થા ક્યુઓમા ગનગા અને રેવાથી

૨૩

દાઘથા વલેકીન વોહ હુજ જત ના ખરાખર થા
હે કલના વોહ કુઝા મા રહાની સમં દર થા
કુલ રૂમ કમાલતના કં'સરના યે કૈં'સર થા
ઇરાન ફઝીલતના નો શૈરવાન અશહર થા
ના સુતના આલમ મા લાહુતના સુયાહ થા
મિશ કાતમા દુનયાના ઈબદાઇ યે મીસ બાહ થા

૨૪

ઇદ રીસે હકીકીયા વેહદતની દીરા સતના
દાનાઇના દીવાથા ફવાકંદથા ફીરા સતના
સરદાર ગીરામી થા ઇફ્તીમ રીયા સતના
થા હો બહુ આશીર વોહ દબાર સીયા સતના
કુંર બનથા કુંદસી સખ જે શાહની શીરત પર
બલ હાર શીતારા થા વોહ માહના દીલઅંત પર

૨૫

શહે બદરના પોતાના શું ગીનયે ફઝા ઇલ્લને

મુખતારથા તિક્કલીથી કુંદસાની શમાઇલને
આખીર થા વલેકીન વોહ કાઇકથા અવા ઇલને
હલ કીદા થા જે શેહયે દુશવાર મસા ઇલને
કહાં તાબ છે વોહ શેહની ખુળીને હસર કરયે
લક્ઝોમા પીરોઇને દક્તરમા સતર કરયે

૨૬

શક્ત્યાંની ગરરકઅંત કેવાએ છે શુન્નત મા
લે કીન બીજી સુન્નત થી છે ફેકંક ચે હુર મતમા
યુસુફને ઝકી બેવેથા દાઇના રૂતબામા
પન બીજા દુઆંતોથી આંલાથા ફઝીલતમા
દેખો કે વીતરની એક રકઅંત છ તે હીકમત છે
તેમ શેફેદીન શરવરની આ બેવેમા વેહદત છે

૨૭

અંબદેઅંલી આંલાની રેહલતનો વફત આયો
તાઇદે ઇમામી થી દેખીને નિપટ ચારો
આ શાહે મુહમ્મદને ઇંટલાકંનો બહ બખશો
ઇલ હામે ઇમામી થી ઇઝ ઝુદ દીન લકંબ દીદો
તેઆંનથી ઇઝ ઝુદ દીન સરવરને હુમામી છે
આ દાઇ મુહમ્મદ ને બગીર ઇમામી છે

૨૮

સુન્નુથા દુઆંતો સખ આ તેહન મા કુન દન છે
કુઝોલાઓની હેકલમા ધર પર ગોયા ગરદન છે
અશારે લદુત્રી ના કુલો નાયે ગુલ શન છે
દરયાએ મુરુવત છે એહ સાનની માદીન છે
જે કહે મુસદ્દીમ છે જીવનજીના બનીમા
રહમતની નીસાની છે આ શેપ્રી નીસાનીમા

૨૯

જીવનજી હુમાયુન ચે જે બીજીને યોયાથા
ફર અંદના કતલથી વોહ ખાલીકું આગે રોયાથા
વોહ આંશુના પાનીથી નીત પાપોને ધોયાથા
દાવતના હુદુદોમા માસુમ વોહ ગોયાથા
વોહ બોએલા બીજીના આફલ દેખો નીકલા છે
ઇંઝ જુલહુદા કી બલાહ આ વોહ ખેરના બદલા છે

૩૦

હંગામે જવાનીમા આદત છે ઇંબા દતની
છે રોશની ચેહરાપર પુરશીદ નીજ બતની
ખુશોકતી છે જે શેહની આ પાર દીયા નતની
મોહરી છે જે શરવરના હાતો મા સઆદતની
ઇંકબાલમાયે માનીદ દેખા ના શુના હરગીઝ
અઝંબશ એહવા કુંદરતથી એહવા ન બના હરગીઝ

૩૧

બીલકુંત આ દલાલત છે ખાલીકુંતી હોવીઅતપર
કી બલાથી ઇસારે છે બૈનુદ્લાની સુરત પર
દાઝથી હીદાયત છે તેમ જાતે ઇમામતપર
શાદકઅલી દાઈમરેહ આ હકની હકીકુંતપર
હરદ આ દાઝને દેખીને પેછાની લે
મોલાના વોહ તૈઅબ બીન આમીરને તુ બનીલે

નસીહત પંદરમી.

૧

હીકમતની છે મુતાબિકું પેદાશ કીબરિયાની
કેહવું અંબષ અંબષ છે આ જેહલની નીશાની
હરદમ પ્રીકર કરીને સમઝીને ચાર બની

પેછાન ઝીંદગીમા સું છે ગરજ ખુદાની
દાનાઇને તું ચકમક થોકીને એ બિરાદર
હીકમતનો જહાર તીનખો દીલના તું કફની ઉપર

૨

✓ ઇન સાનને ખુદાયે પેદા કરી અદમથી
એહસાન નીત કરીને ના તીકં કરો જનમથી
કીદો નિરાલો એહને હૈવાનની કી સમથી
મુખતાર રખયે કીદો અપના ફઝલ કરમથી
દુનયાની મારફતમા મુખતા રીયત જે ખોશે
તકદીર લઈ જહુરપસે તે દીન નિપટ વોહ રોશે

૩

કઈ લોગનિ ઇનાયત દાનાઈથી નિહાયત
દાનાઈથી વોહ શીખા દુનયાની નીત મોહારબ
ઉકળા તરફ ન દેખું એહવી હતી હીમાઈત
પુછુ કબરમા સળને ગુઝરે છે શી હકી કંત
કરતાથા નિન ખરીદી દેખી કમાશ દાઈમ
કરતા હશે વહાં શું ચહાં કુન છે ગોર લાઝીમ

૪

✓ કઈનો જવાનો દેખા શુરખીથી મોહને ઉપર
ટીફલીના ઇબતિદાથી શીખા હીશાખ દફતર
વેપારીયોમા વરથા અંશરતમા રહેના અકબર
તકદીર ચે શરોને દાટા કંબરને અંદર
શું આખીરતમા ચારો કરતા હશે બિચારા
દેખીને ખામ સુરત રોતા હસે વોહ સારા

૫

ખાકી હંમરમા ખાકી લોગો હુવે તો સમજહો

દુનયા કનના ઉપર કોઈ આ ખીરત નહેરો
ખાલીકુંની જે ગરજ છે પેદાશમા તે બુજો
જે શીખવુ છે વાળખ તેહને ઝુરૂર શીખો
તોહીદને ચીતારો શુરત તમે શીકરમા
પુનમના આંદ માનીદ ચમકા રહો કંબરમા

૬

આમોતની સુતમગર તલવાર અં રવાં છે
હર રોઝ જેથી ઝખમી આલમમા એક જહાં છે
ખેંચી હુઇ હમેસા તકદીરની કનાન છે
યે તીરના નિસાના હર સેખને જવાં છે
આ પેટમા ઝમીન નાખવી છે બુક યારો
હર રોઝ ખાએ છે યે લાખો અને હઝારો

૭

દુનયાના વાસતે કોઈ દુનયામા નથી આયા
અંતમ ચહાંથી ઝુઝરા જે કોઇ ચહાં જનાયા
શખ મોતના પવનથી દીવા નીમત બુગદ્યા
માટીથી જેમ બના તેમ માટીમા જઈ સમાયા
દુનયામા આખીરતથી આયા છો ઘઇ મુશકીર
આંકીલ હશે તે વલશે નિત લાલ લઇને આખીર

૮

તકુંવાના લોગ તેહમા આ હોએ છે અંદા મત
હર ખાખમા પિછાને અપની કંદર લીચાકંત
ઉંનકા નિમટ અંદમ છે જુર અતની તેહમા આદત
ઇનકારથી કરે કોઈ શાખીકુંની વોહ શખાકંત
અપની કંદરના બાહર નહીં વોહ કંદમ નીકાલે
હર ઝીઝ નહીં હવાની વાતોમા કાન ઘાલે

૯

શાળીકું ઝમાનમા એક નાદાન વાંદરો થો
 ઘરતા શુધારને નિત આંખોથી તે ચે દેખો
 તિયાંથી શુધાર જીયારે ફારીગ થઈને નીકલો
 લંગુર લાકરા પર થઈને સુધાર બેથો
 વોહ લાકરામા એહના ખશયા દબાયા તે દમ
 ઘરના ધનીએ આવી મારીને કીદો બેદમ

૧૦

હીકમતનો છે મથલ ચે આયો કલીલા અંદર
 કહેવાની એમ ગરઝ છે નાખો ફીકરને તે પર
 અદના થઈને મત તુ આંલાના થા બરાબર
 ચે ફેઅંલથી હયુલા અંદર કલીશ મુકરરર
 દો ઝખની ખારથી તુહરગીઝ નહીં નીકલશે
 દુનયાના દમ તલક તુ આતસમા બેથો જલશે

૧૧

જીતલા ફીરા તે શરવે છે વાંદરા મુકા બીલ
 અપની કદર જેથી તે તેહને થયા વોહ જાહીલ
 લંગુર લાનતી ચે કીદા કશબ રઝા ઇલ
 પાપોને શરવે ચહાંથી પેહની ગયા હીમાઇલ
 લંગુર કહાંથી કગશે ચારો શુધારી પેસો
 બાટીલ છે તે નીમત પર હરમુદ દઈનો દાવો

૧૨

હર એક જશમના અંદરથી જીવ છે ખુલાસો
 શુરત ઇલમની તેમ છે આ જીવનો નતી જો
 તેહશીલ ઇલમની મત મુમીન થઈને મુકો
 મુકી સરમની જઈ કોઈ આલમના ખાશે શીખો

ખૈરો મરદના ઉપર વાજીબ છે ઇલમ પહરવું
તેહ કીંક આ અલમથી થાશે યહાંસી અહરવું

૧૩

જહાં લગ છે ઝીંદગીની દુનયામા તેહને કુરશત
દુનયાથી દીલને ફેરી રાખો ઇલમની રગબત
ખરચે થકી ઝીયાદા થાશે ઇલમની દોલત
બુલમે ફઝીલતોમા અંકસા છે યે ફઝીલત
આખે ખીઝર ઇલમ છે એહને પીવો ને પાઓ
શૌરાબ થઈને યેથી ઝીંદગી અંબદની પાઓ

૧૪

વાજીબ છે આંલીમોપર હર હાલમા દીરા શત
સાગીરદપર નીહાયત કરવુ લુટકને રાફત
તક્રારથી અગર વોહ પુછે તો બા ઇનાયત
કરવી એહવી સફા કે સાકીર રહે નીહાયત
સાગીરદપર હુકુંકેા ઉશતાદના ધના છે
કેમ વોહ બસરને દેખા જે યે અદા કરા છે

૧૫

શીખોતો યારો શીખો ઇશલામના દઆઈમ
તાલીમનો ઇરાદો કરજો દીલોમા બઝમ
હર એક બશરને ઉપર છે શીખવુ યે લાઝીમ
જહાં લગ ઉમર છે બાકી વહાં લગ છે યે મવાસીમ
પેછાનમા શરો કઈ અદયાન ને પેછાનો
ઇમાનની મરાસીમ શબ બાનવામાં બનો

૧૬

વરશે છે પાક પાની આકાશથી ઝમીનપર

અકબર નબ શતોથી ચે થાએ છે મુકંદ દર
નાપાક થાશે તેદમ પાની વોહ પાક અટહર
સોહબત થકી નજશની થાશે નજશ પવીતર
આ મીઝ તેમ સરેમા જ્યારે થયા કંયા શાત
કહાં તે સરે સરે રહે ખીલ જુમલા છે નબ શાત

૧૭

લાયા ખુદાના ચહાંથી જે મુશટકા શરી અંત
જહાં લગ થા આપ ઝીંદા વહાં લગ રહી શલા મત
જ્યારે શીધારા ચહાંથી વોહ ખાતિમ નુખુવત
લીલી મેલીને શબ ચે સરે નખીની હુર મત
સરએ નખીના અંદર કીદા કયાશ દાખીલ
ખેહદ કરા તગ ચ્યુર ઇશલામના મશાઈલ

૧૮

જે દઝદ દીનના થા તે સેરશી કેહવાયા
વેહવાર દેખી ઝાહીર નાદાન કઈ ઠગાયા
ખોટા ખરા જવાહીર તે લોગ ચે મીલાયા
નકં કાંદ જોહરી આ શેકુલ હુદા જે આયા
ખોટા થકી ખરાને કીદા જુદા ફઝલથી
આ છે અંમલ ઝીયાદા ફુનયાના શબ અંમલથી

૧૯

નથી કયાશ હરગીઝ અદયાનમા મુશહીમ
ઇબલીશ થી સુર થઈ ચારો ખતા ચે આંઝમ
જે કોઈ કયાશ કરશે ઇબલીશનો છે બા હમ
અંજમ તે બસરનો ઉકંખામા છે જહન્નમ
હકંમા કયાશ ખેસક પાયો છે કુલ ખટાનો
પથે ન કોઈ ચે ચેલે ચેલો છે ચે હવાનો

૨૦

ઈબલીશ આતસીથો આતસ થકી બનો થો
પાનીને ખાકમાથી આદમનો થો ખમી રા
ઇબલીશ ચે કહ્યુ એમ આદમથી છું મેં ઉચો
જેમ તીનથી છે અસરક આતસ ચે જન છે ભુંદો
આતસમા નાખે ગર કોઈ દાનો તરત વોહ જલશે
પાનીને ખાકમાથી દરખત તરત નિકલશે

૨૧

રેહતીથી એક બટ ટખ કોઈ પાની કિનારા ઉપર
દેખું બટ ટખચે રાતે તારાને પાની અંદર
કીદો ક્યાશ છે ચે મછછીને દોરી મુઝ ટર
લેવાને પન વલી વોહ નીરાશ થઇને બે પર
મછછીને બીજી મરરત દેખીને તારો બનો
લેવા ન દોરી હરગીઝ ગુઝરો છે એમ ઝમાનો

૨૨

હીકમતનો ગંજ છે આ ઓધા તલે નીકલો
મત કોઈ ક્યાશ ઉપર દીલની લુગામ વાલો
નહી તો બટ ટખના માનીંદ બશ દેખશે કશાલો
મછછીને દેખી આંખે ભુકેધી જીવ ગાલો
ટાહાની ઉમ્મતો ચે ટાહાની મુકી ઇંતરત
કીદો ક્યાશ તિયારે બહોત તેર થયા છે પ્રીરકંત

૨૩

ટોલાની જે શુની તે તરકે ક્યાશ બાબત
થા જીવનો મુહાશીબ હર ફેઅલમા નોહાયત
દીલમા નકંસ કરીને દીલ દઇને કર શમાઅંત
અંકદામ કરજે વોહમા જે હોએ ખુદાની ટાઅંત

જે ફેઅલમા ખુદાનો ઇશયાન હોએ તે દરજે
અમ્મારો જીવની તુ શેહ વતને લઈ કતરજે

૨૪

તોખા તુ એહને કહે છે તોખા પછી ન કરવું
હરદમ બદમ ગુનાહથી આ જીવને પકરવું
છે એન ઝીંદગાની મરવા અગારી મરવું
અપની ખુદીને દીલથી જે ખુદ થઈ વીશરવું
કેહવું છે શેહલ લેકીન કરવું છે ફેઅલ દુસવાર
કેહવાને તુ મુટાળીકં કર ઝીંદગી મા આપાર

૨૫

હર એક ઘરીમા અપના એખો ટરફ તું જોજે
તોખા ઉપર શરા શર તોખા કરીને રોજે
આઝાર મા શીયતનો પરહેઝથી તું ખોજે
તકંવાતું કીબરીયાની દીલના ચમનમાં ખોજે
ખસયત થકી ઝરદ થઈ મોહની ઉરાવ લાલી
જીવા થકી મરામા ઉખજે તુંને ખુસહાલી

૨૬

શીનાની આરશીને હર હાલમા શકા કર
દુનયાના અગનીયાથી થા તું ગની સીકંદર
ઈખલાશની સીયમમા શલમાનના થા બરાબર
અખલાકંના મકા રીમ મા થા અલમ જહાં પર
નાશુતમા તું જોથો લા હુતીયો ને દેખી
જીશ માની થઈને દાઈમ રૂહાનીયોને પરખી

૨૭

દુનયામા જે કંદર છે ઇનકારમા તું શર સાર
શમ ઝીંદને આ ટરાહ તું છે આ ફનાનો સેંહ સાર

તેમ આખીરતમા રૂખકર દુનયા બદલ એ દીલદાર
મોતી ખરાને મુકી મત ચીરયાલી ખુંખાર
આ કાન દઈ શુનીને દીલમા નિપટ ઉતારો
લેતર છે એ લલુ છે બાકી છે કોઈ વીચારો

૨૮

તોશીકું દે ખુદા તો ઇખતીયાર કર આશીરત
હરકોઈની બદીપર નેકીની કર તું હીમ્મત
કેહશે ખુદા આ બદો થઈને કર્મી કુંદરસ
બખશે છે કેમ તે બખશે એહની જે હોએ ખતીઅત
બુનયાદ હોએ તો મત તુ એહશાનને વીશર જે
ટાકત ન હોએ જાની તો બશ દુઆ તુ કરજે

૨૯

હરગીઝ ન બાઝ રેહજે હરકોઈના લલાથી
દેખીતું મુમ તહનને કમતી નકર દુઆથી
તશકીન કરતુ હરકત હર સખશના ખુરાથી
રહેમતની રાખ આંદત ખેઝાર થઈ જફાથી
મત કર કીબર ખુદાની છાજે છે કીબરીયાઈ
હરકોઈથી કર તવાઝો મુકીને તુંરીયાઈ

૩૦

મત કર તું ગેર મોહરમ ખૈરાની આસનાઈ
દુનયાને દીન મા કર્ય એહમા નથી લલાઈ
લેતર છે તું કે ફેરી દીદા ને રોસનાઈ
મત અજ નખીઆ ખૈરાને દેખજે એ લાઈ
રશતા મા ગર એ ખૈયર નીકલે તો રૂખને ફેરા
ઈબલીસ ના તા કરસે હરરોઝ તારો કેરા

૩૧

કીતલા બશરની દેખી આંદત કરે નીઝારા

ખૈરોને દેખીને વોહ આંખે કરે ઇસારા
 બહનામ થઈ જહાંમા વોહ થાએ આસકારા
 કોઈનું કહું ન માને એહવા ટળાના આરા
 વાજીબ છે તે ઉપર કે તોખા કરે શંભાલે
 ખાલીક થકી દરીને દીલની લુગામ વાલે

૩૨

કઈ કઈ કિંસમના લોગો થા નો જવાં અકડતા
 શુનતા ન કોઈ તમાસો પેહલે વોહ જઈને પડતા
 ખૈરા ઉપર નઝારા રશતે બરશતે કરતા
 દેખીને મોત ને વોહ શક રાત રોયા મરતા
 લેહદોમા વોહ પડા છે માટીમા થઈને માટી
 ચારો નરમ કરો કોઈ ખોફે ખુદાથી છાતી

૩૩

ખૈરોને કહાં રવા છે ઘરથી કદી નિકલવું
 કંરમેઝી ખેસ ચોરી રશતાના વચ્ચે ચલવું
 સેહવતનુ થાએ છે ચે દેખીને નિત ઉબલવું
 તે ફેઝલથી અગનમા ખૈરાનું થાશે જલવું
 ખૈરા જે થઈ નીકલસે કુચામા ચકલે ચકલે
 ખારીની તેહના ઉપર લાનન છે દગલે દગલે

૩૪

મત ગેર મોહરમોને ખૈરા થઈ ખોલાઓ
 બે પરદા થઈને તેહને નઝદીક ન બેઠાઓ
 મત આબરૂને અપની ચે ફેઝલથી દુખાઓ
 હુસયાર થઈ હવેથી ખાટીરમા વાત લાઓ
 જે ફેઝલ કરશે એહવા તે મુત તાહમ ગીનાસે
 દુનયામા હર ગઝીમા તેહની બદી શુનાશે

૩૫

હુદી છે નાચ રંગની મજલીશ નિપટ જહાંમા
લાનત છે રોઝ નાઝીલ હર રાગના મકાંમા
શીટકાર છે ખુદાની તે જાગપર અંચાંમા
હરગીઝ ન રેહુ ગુનાની મજલીશ કરે અમાંમા
જે જાગ હોએ ગુનાની મજલીશ વહાં ન જાશે
નહીં તો અઝાબ અંદર શબમા સરીક થાશે

૩૬

આદમ નખી થગાઇ ઇબલીશના મકર પર
જન્નતથી આપ નીકલી આવી પડા ઝમીં પર
શર મશત થઇ ખુશીમા ઇબલીસ વોહ સૂતમ ગર
અકશામ ના નીકાલી રાગો કરાયા અકષર
ખાટીલના રાગ સુનવું ઇબલીશની રશમ છે
રાગોના લોગો શરવે ઇબલીશની કીશમ છે

૩૭

મસહુર છે રીવાયત શખ્શીર ગંજ તુદરત
આયા યઝીદ પાશે વોહ અઝ રહે ઝુરૂ રત
પીતો થો વોહ ખમરને ઇબલીશ ફીલ હકીકત
ગાતો થો એક મુગન્ની રાગોને બા મલાહત
દેખી હુસૈન બોલા મલઉનની આખીદ અત
તલવારના શીવા નહીં આપું તુને મેં બે અત

૩૮

દેખી યઝીદથી આ રાગો નત અખા હત
ઓર ખમરની શરાશર દેખીને બશ કબા હત
ઇખતીયાર કીદી પોતે શખ્શીરયે સહાહત
બેઅતના આપો હરગીઝ ગૈરત કરી નીહાયત

શખીર રાગ ખાટીર માથાને લઈ કપાવી
જે કોઈ હશે હુસૈની નહીં રાગને કરાવી

૩૬

આ તમામ કર નશીહત એક સખશના ફઝલથી
દુનયા છે જુમલા કાશીર તે આતના અમલથી
દાલા છે શખ હુદુદો નીકલેલા તે અશલથી
તશકીન છે ઝમીનને ઇબદા ઇ વોહ જબલથી
યાકુબ સેહ ઝકીના યુશુદ્યા યે ખુલાસા
મેહબુબ કીબરિયાના મેહબુબના યે ખાશા

૪૦

નજમુલ હુદા લકંબ છે કુંદરી લકંબ અંજબ છે
ઓ શાફના પના ગીર જેહના અંજમ અંરબ છે
શુરજથી ઝીયાદ અઝહર જેહના હશબ નશબ છે
ખાને કરમના ગોહર લાસક દુરે અંદબ છે
ખાલાથા આશમાંથી વોહ ખામે મક રૂમતના
પાયાથા ચારો મોહકમ વોહ કશરે મર હમતના

૪૧

ખુર સીદ્યા દર ખસાં આકાશે સરૂ રીના
દરયા બે કરાં થા લબરેઝ પર વરીના
યાકુંતથા ને નીલમ કુંદરતના જોહરીના
ઇકંબાદ્યા અંજલથી જેહના શીકન દરીના
મુલદના દીનથી જુમલા તારાના શજદા ગાહથા
એહલે કમાલતોના લારેબ તક્યા ગાહથા

૪૨

મુલકે ફઝી લતોના ચકતા હતા શીકંદર
ઝુલમાતે ગુમ રહીના થા રેહ નુમાઈ રેહબર

નાશુતના શદ્ધી લાહુત થા ચે ગોહર
તારીકું સું સું કરચે કીરતાર થા પનાગર
તુરખતમા એહની ઉતરે તુરખતને નિત સરક છે
તુરખતને દેખી અઝ બશ ઇફલાકમા અશક છે

૪૩

દુનયામા આપ આવી દુનયા થી કીદી ઉઝલત
એહવા ખફા થા ચહાં થી આખી ન ચહાંની લીઝલત
મરવા શીવા નથી કઇ વોહ પારશાની હાજત
ચહાંથી કુંદુશમા જાવાનીથી હમેસા રગબત
ઉમ્મેદના મુટાળીકં ઇબદાઇં થઇ શીધારા
એહની જુદાઇથી છે હર જીવમા અંગારા

૪૪

દાવતના બાગના થા વોહ નખલ અંદ ચકતા
દેખવું જહાં વલેકીન દેખા ન એહના હમતા
તારીકું જે કરો તે કેહવાએ એહમા બરજ
જન્નતના જે મદારજ તેહમા છે રોઝ ચડતા
ખુલદે બરીમા જેહના પોંહચેથી થઇ મશર રત
એહની શીરાકુંથી છે દુનઆના દીલમા હશરત

૪૫

શેકુલ હુદા અંજબ છે જેહના ખલકં હુમાયુન
હશતીના છે શદ્ધ થી બેમુલ દુરરે મકનું
ઇકબાલના ગીરામી મીલાદના છે મેમુન
આલે નખીની દોલતના છે અમીન વમામુન
સાહીના હકૂત પુસતથી જે સાહના ઘરાના
છે કો પરે મુલબ જબ ચે શરમદી અંટાના

૪૬

અંબદેઅંલી છે આંલા ઇફલાકની કિમ્મ થી

શીર દોશ મુક તબીશછે યે સાહની સીયમથી
પેદા કરે છે દીની પેદાસની અંદમ થી
એહની શીક્ષિત રવાં છે હર લોહ પર કંલમથી
હર મુસ કીલોની કુંચી જે સાહની જખાં છે
મખ ઝન ફવા ઇદોનો જે પીરનો ખયાં છે

૪૭

ગર દીશ છે ઘાઇલોને મરહમ છે જેહની રેહમત
હૈરાન ગુમ રહીનો છે તુર એહની હીકમત
માથા ઉપર અઝલથી છે કુજ કુલાહે વેહ દત
ગારત છે ચરખે ગરદુ દેખીને એહની હીમમત
ઇમાનના જહાનમા યે સાહ ના જહાંદાર
હર ગીઝ થયા ન થાશેજહાં લગછે ચરખે દબાર

૪૮

આંદાવતુલ હુદાના કુલ સુમીના હુદ દો
શખતુ લઇને પેહલે શાદીકઅંલી વશીલો
શેકુલ હુદાના આગે નત નત તુ કરીને શજદો
કર અરઝ એ સહન સાહે જેહોએખટાયેખખશે
તૈઅખ ઇમામ આગે પોંહચાવી અરઝ માહુરી
કુદરશીયા લઇ કરાએ ખાકીને રશતા દારી.

તમામ શુદ.

આ સમસુઆના બાર છત્રી નવીકર છે તેની લીસ

૧. આ સમસુઆના બાર છત્રી નવીકર છે તેની
૨. છત્રી છે દીક્ષા કરોશી તુ દીક્ષાની
૩. એક પદ તુ મન પુણે એ બંધ વીધાને
૪. સમસુઆ છે કેલ ગામને બાર
૫. તારીની કસોતી એ તેમના ગમ
૬. દુઆ છે કાલે ખેરની ખાલી લગેર લેયો પી એકમાં દમ છે
૭. મુનને તુ માન દાનિ મુનમાં છે બસાઈ
૮. સર કાલ તુ ગફલની ચીરણને બચીરતી
૯. એ કીલ તુ નામ જપ હીર કે પુદાવા
૧૦. ગુફલ છે હયાતી હર બસમની
૧૧. તમના છે બસમની થકા બકા છે
૧૨. એ સાથ મુકદ દર છે હરેક તે મુકર છે
૧૩. હર નામ એક પુદાથી લવની ફાલતી
૧૪. આ આલમે દુલ્હામા છત્રી કે ઇલા દત છે
૧૫. દીક્ષાના મુનલિખ પેદાશ કિયરીયાની

સરવે મુનીના આલમેની બનાવમા છત્રીમા છે કે
કે સાદીમને આ સમસુઆની જગત હો તે સાદીમા નીચેના
બસમનેથી મંગાવી લેવા તયારી લેયો. એક નવના મંગલનાર
સાદેકની બનાવમાં બસમ છે કે મોટામાં ટીપી સાદી આપની
જે નામથી વધારે મંગલનાર સાદેકને ની. પી. માં મિલકવામાં
આવશે.

નેપાળીને કાલેથી મેલવામાં આવશે. તારીથી મંગલવું
બનાવ કરાવવા છે.

એકનો બીજો બાગ બીજો બાગ પણ નૈયાર છે અને
બીજી વચ્ચે કીવાળો પત્ત હરવાર મોજુદ રહે છે અને ઉપર
અમાન અને સુરશની દરેકની નોંધા મરશીયા વગેરે વગેરે
મતરો જુગ લીધા નીચે મુજબ છે :-

	ફા. બા. પા.
અમુકે તથાએક બાગ પહેલો કવર	૧— ૮—૦
પાકુ પુકુ	૧— ૫—૦
બાગ બીજો કવર	૦—૧૧—૦
પાકુ પુકુ	૧— ૮—૦
બાગ બીજો કવર	૧— ૬— ૦
પાકુ પુકુ પાસલોજ માલે	૧—૧૨— ૦
તરત બાગ શાલે પાકુ પુકુ	૩—૧૧— ૦
નહરે ગમ	૦— ૮— ૬
સુલશન માતમ	૦— ૬— ૬
સુલશર પંજતન	૦— ૪— ૬
સુલશર કરામત	૦— ૬— ૬
શહાદત નામા	૦— ૩— ૬
શમુને ગમ બાગ પહેલો	૦— ૬— ૬
બાગ બીજો	૦— ૪— ૬
વાલીન પંજતન	૦— ૪— ૬

મળવાનું કેલણ :-

એકમકદુસેન સુલાચામદુલચલી.....મંદશોર.
એકમકદુસેન સુલાચામદુલચલી. જુના ગામર
દાહોદ.

